உ

கடவுள் துணை

நூதன பெரிய

ஒட்ட நாடகம்

B. இரத்தின நாயகர் & ஸன்ஸ்,

அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

சென்னை-1.

ன் விலை] 1973 [ரூ. 1—50

வ
செஜு
நாளை
வதை
ஒட்டனு
வேறெந்
றெண்ண
வனம் ச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

நூதன பெரிய

ஒட்டநாட்டார் நாடக அலங்காரம்

வரலாற்றின் சுருக்கம்

கடல் சூழ்ந்த நெடிய வுலகத்தில் நீர்வளம் குடி வள மிகுந்த மேல்நாடென்னும் இராச்சியத்தில் அரசாண்டு வந்த ராமவொட்டன் மனைவியாகிய செங்கமலத்தின் வயிற்றில் சாமி ஒட்டனென்றொரு புத்திரனுண்டாகிய பின் அப்புத்திரனுக்கு வடரங்கபுரமென்னுந் தேசத்தில் வாழும் அம்மான் மகளைக் கொண்டுவந்து மணமாலை முடித்து பட்டங்கட்டி அரசாண்டு டில்லிபனுக்குப் பகுதி கட்டி ஆண்டு வரும் நாளில், டில்லி தேசமென்னும் பட்ட ணத்தை டில்லிபனென்றொரு அரசன் அநேக மந்திரி பிர தானி கிங்கிலியர் புடைசூழ ஐம்பத்தைந்து தேசத்திலுள் ளவர்களிடத்தில் பகுதி வாங்கி அரசாண்டுவரும் நாளில் ஒருநாள் இராஜன் கட்டியனிடத்தில் சகலரும் தோப்புருப் பணம் செலுத்தி வருகிறார்களா வென்று மந்திரியைக் கேட்டு தெரிவிக்கும்படி சொல்ல மந்திரியாலறிந்து கட்டி யன் ஒட்டநாட்டின் பணம் மூன்று வருஷமாய் வரவில்லை யென்றுரைக்க, உடனே பிடித்து வந்து இராஜன் சமுகத் தில் விட, ஒட்டனை தோப்புருப்பணம் மூன்று வருஷமாய் ஏன் கட்டவில்லையென்று கேட்க, ஒட்டன் மூன்று வருஷ காலமாய் மழையில்லாததினால் விளைவில்லாமல் பஞ்சம் வந்துவிட்டது. இவ்வருடம் மாசூலில் ஜாடாவுக்குச் செலுத்தி விடுகிறேனென்று சொல்ல, இராஜன் எட்டு நாளைக்குள் செலுத்தாவிட்டால் கண்ணைப் பிடுங்கி சித்திர வதை செய்வேனென்று கடுமையான உத்திரவளிக்க ஒட்டனுக்குச் சாத்தியப்படாமல் பயந்து இதைவிட வேறெந்த தேசமாவது சென்று பிழைப்பது நலமென் றெண்ணித் தானும் தன் பெண்சாதியுமாகத் திண்டி வனம் சத்திரத்தில் வந்திறங்கித் தன் நாயகியைத் தனி

மையில் வைத்து ஒட்டன் வேலைக்குச் சென்றிருக்குந் தருணத்தில் பாட்டைசாரியாய் வந்த ஓர் ஒட்டன் பூசாலியினிடமாய் வசிய மைபெற்று அந்த மையின் திறத்தால் சத்திரத்திலிருக்கும் ஒட்டபெண்ணை வசப்படுத்தி ரெயில் மார்க்கமாய் மாயவரம் வந்து அவ்விடத்தில் சிலகாலம் வாழ்ந்து இரண்டு ஆண் குழந்தைகளை யீன்று இருந்து வரும் நாளில், மேற்படி ஒட்டன் இவளை விட்டுப் பிரிய இவள் ரொம்பவும் கஷ்டமடைந்து பிச்சை வாங்கி உண்பதற்குக்கூட வழிதெரியாமல் குழந்தைகளுக்குக் கனியைப் பறித்து தருவோமென்று குழந்தைகளை ஓரிடத்தில் நிறுத்திக் காய்கனிகள் பறிக்கச் சென்றிருக்குந் தருணத்தில் இளைய குழந்தையைப் புலி அடித்தெடுத்துக் கொண்டு போக, அதனைக்கண்ட மூத்தவன் தாயார் அடிப்பாளென்கிற பயத்தோடு தானும் தூக்கிட்டு மடிய, பிறகு தாயானவள் வந்து பார்த்து, சின்ன குழந்தையைக் காணுமல் பெரியவன் தூக்குண்டிருப்பதையுங் கண்டு, தானும் மடிவதே நலமென்றெண்ணி அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் பாழுங் கிணற்றில் விழுவதாய்ப் பல தெய்வங்களைக் குறித்து தோத்திரஞ் செய்து புலம்பிக்கொண்டு போகுந் தருணத்தில் தெய்வலோகக் குறத்தி ஒட்டச்சிக்குக் குறி சொல்லி மறைந்ததும் காளிகாதேவி பிரசன்னமாகி, இவளுடைய வரலாற்றை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகக் கேட்டு இரண்டு குழந்தைகளை எழுப்புந் தருணத்தில் மும்மூர்த்திகளும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வந்து அவர்களுக்கேற்ற வரங்களுமீய்ந்து மறைந்தபின், டில்லி ராஜன் ஒட்டநாட்டை யாளுகைக்கு அரசனில்லாததினுல் ஓர் யானையினிடத்து ஓர் பூமாலையைக் கொடுத்தனுப்ப, அந்த யானையானது காளியினிட வரத்தின் மகிமையால் ஒட்டச்சியின் முதற்பிள்ளை கழுத்தில் பூமாலையைப் போட்டு மேல்நாட்டிற் கொண்டு வந்தவுடன் டில்லிபன் அப்பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டி சுகமுடன் வாழ்த்திச் சென்றனர்.

வரலாற்றின் சுருக்கம் முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை

நூதன பெரிய ஒட்டநாட்டார்

நாடக அலங்காரம்

விநாயகர் தோத்திரம்

கதிர்மதியுஞ் சுழிமுனையுங் கலந்துநின்று
காரணமா காரணமாய் கருத்தில் தோய்ந்து
முதிர்மறையோர்க்கெட்டாத வடிவாய்வந்த
முச்சுடராய்ப்பரம்பரையால் தொழில்மூன்ருகி
கதிர்சடையாய்சண்முகனுர் தனக்குமூத்த
தந்திமுகர்ஒட்டநா டகத்தைப்பாட
எதிர்புகலாதிருவடிசெந் தாமரைத்தாள்
எங்கள்சிரந்தனிலணிந்தோ மிடர்தீர்ப்பாயே.

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்

செஞ்சடையோன் விழிதனிலே பொரியாருகி
திகழ்பரவுசரவணையில் வீழ்ந்தகாலம்
மிஞ்சுற்றபாலகர்களா யிருந்தபோது
விமலிகரங் கொண்டேந்த உடலொன்ருனுய்
கஞ்சனையுஞ்சிறையில்வைத்தாய் வள்ளிபங்கா
கானமயில்மீதேறும் கந்தாவேலா
தஞ்சமென்றுநின்னடியைத் துதித்தேனிந்த
தருணம்ஒட்டநாடகத்திற் கருள்செய்வாயே.

சரஸ்வதி தோத்திரம் கலிவிருத்தம்

ஆதிமாமறை தேடியகாரணி
வேதநாவில் விளங்குஞ்சரஸ்வதி
பூதலந்தனில்புகழ் ஒட்டன்கதையை
ஓதிப்பாட வரமருளன்னையே.

சிவன் தோத்திரம்

சத்தியந்தவரேும் இருதயந்தன்னில்
சதாசிவ முனைத்தொழுதேன்
பத்தற்குநல்ல பராபரப்பொருளே
அருளேபரஞ் சுடர்மணியே

உனைநத்தியே ஒட்டநாடகமதனை
நவின்றிட எண்ணினேன்யான்
அத்தனே நின் னருள்கொடுத்தாளும்
அமரர்போற்றிடு மெய்ப்பொருளே.

விஷ்ணு தோத்திரம்

பாகமுடன்தசரதனுற் மகனுய்த்தோன்றி
பத்துதலைராவணனைச் சங்கரித்தாய்
லோகமெல்லாமாண்ட இரணியனைத்துலைக்க
நொடியில்பிரகலாதனனுக் குபதேசித்தாய்
தாகமுடன்பாண்டவரைக் கார்க்கவென்று
சபைதனிலேகங்கணங்கள் கட்டநின்றுய்
சாகரஞ்சூழுலகில்ஒட்ட நாடகத்தைச்
சாற்றுதற்குதருணம்வர மருள்வாய்நீயே.

அவையடக்கம்

மும்மதம்பொழியும் யானைதன்னுடை
முடிக்கியேபிடிப்போ மென்றெழும்பின்
சம்மதமதுபோல் ஒட்டநாடகத்தைச்
சாற்றிடமனதில் துணிந்தேன்
செம்மையாருதித்த ஜெகதலமதனின்
சீருள்ளபெரி யவர்கடம்மை
தம்மையேயறிந்து தைரியம்படைத்தே
தயவது புரிந்தருள்வீரே.

விநாயகர் வருகிற பொது விருத்தம்

மதியணிசடையோன்தந்த வனமிகுதனயனுனேன்
பதிபுகழ்மேருதன்னில் பாரதமெழுதவல்லோன்
சதிருடனன்பர்போற்றுந் தயாநிதியானமூர்த்தி
துதிவுண்டிடுங்கணேசன் துலங்கிடுஞ்சபையில்வந்தார்.

விநாயகர் வருகிற தரு இ-ம் தோடி-அடதாளம்

பல்லவி

ஆதிவிநாயகர் வந்தனரே
ஆருவாகனமேறி

அநுபல்லவி

பாதிப்பிறையணிந்த சிவனுர்தன்
பாலகரும் வந்தாரிதோ

சரணம்

சத்திமகிழ்பாலகனும்
சண்முகற்கு மூத்தவனும்

மயிலேறுஞ்

பக்தியுடனேஎந்நாளும் துதித்தோரை
பாதுகார்த்தவல்லபனும்
பாரதந்தானெழுத ஒற்றைக்கொம்பை
பலமாயொடித்தவரும்
தீரன்ஒட்டன்கதைக்கு அருள்செய
சிறப்புடன்வந்தனரே
ஐந்துகரம்பிடித்து மார்பினில்
அழகுபூனூல்தரித்து
தொந்தோமென்றுடிக்கொண்டு கணநாதன்
துலங்குஞ்சபையில்வந்தார்

அர்ச்சகர் வருகிற விருத்தம்

திங்களும் புனலுங் கொன்றை
சிரமதி லணிந்தோன் தேவி
மங்கைபார் வதியாள் சேயன்
வள்ளலினைப் பூசை செய்ய
பொங்கமாய் நதிக ளாடி
புகழ்ஜெப தபமே முடித்து
செங்கையில் மலருங் கொண்டு
சிவகுருக் களும்வந் தாரே.

வசனம்: அகோதெப்படி யென்றால் புண்ணிய தீர்த்தத்திலாடி ஜெபதப முடித்து நானுவித நறுமலரோடு பஞ்ச வில்வங்கள் பூக்குடலையிற்கொண்டு நைவேத்திய ஆராதனைகளோடு விநாயகக் கடவுளைப் பூசிக்க குருக்கள் வருகிற வித மெப்படியென்றால்,

தரு, இ-ம், மத்தியமாவதி-அடதாளம்

பல்லவி

குருக்கள் வந்தாரே கோயிற்
குருக்களையரும்வந்து தோன்றினாரே குரு

அநுபல்லவி

கையில்ஜெபமாலை யேந்தியே
கழுத்தில்ருத்திராட்ச மாலையணிந்து
மெய்யில்நீறணிந்து வேதப்
பிராமணர்வந்து தோன்றினாரே குரு

சரணங்கள்

அரையிற்காவியுடுத்தி பூஜைவிதி
முறைதவறாமல் பூசைசெய்ய
அருகுடன்வில்வங் கொன்றைபுன்னை

இருவாட்சிசாமந்திப் பன்னீர்விட்டமலர்
மருவுமருக்கொழுந்து முல்லைவில்வமல்லி
மந்தாரைசெந்தாரை தாமரைப்பூவுடனே
அறுகுப்புனுகுபன்னீர் வெட்டிவேர்
அத்தர்பரிமளாதி யாவுங்கொண்டு — குரு

அப்பளம்வடைதோசை சுண்டல்போளி
அழகுப்பலாச்சுளை மாங்கனியும்
நற்பயிர்பொறி யெள்ளுஅவலுடன்
நாற்றிசைப்புகழும் வாழைக்கனி
மிட்டாய்லட்டுண்டை தேன்குழை
முந்திரிகொய்யாக் கனியுடனே — குரு

தேங்காய்கற்பூரம் சாம்பிராணி
தேன்பால்இளநீர் தானெடுத்து
முத்திவிநாயகனைப் பூசிக்க
முத்துக்குருக்கள்வந்து தோன்றினரே
சந்திரசேகரன் மகனைப்பூசிக்க
சடாட்சரகுருக்கள்வந்து தோன்றினரே — குரு

தோத்திர சுலோகம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
பிரசன்ன வதனம்த்யாயேத்
சர்வவிக்னோப சாந்தயே.

வேறு சுலோகம்

மூஷிகவாகன மோதுகஹஸ்த
சாமளவர்ண விளம்பிதசூத்திர
வாமனரூப மஹேஸ்வரபுத்ர
விக்கினவிநாயக பாதநமஸ்தே.

சோடச நாமங்கள்

ஓம் சுமுகாய நம:
ஓம் ஏகதந்தாய நம:
ஓம் கபிலாய நம:
ஓம் கஜகர்ணிகாய நம:
ஓம் லம்போதராய நம:
ஓம் விகடாய நம:
ஓம் விக்னராஜாய நம:
ஓம் விநாயகாய நம:
ஓம் தூமகேதுவே நம:
ஓம் கணாத்யக்ஷாய நம:
ஓம் பாலசந்திராய நம:
ஓம் வக்ரதுண்டாய நம:
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நம:
ஓம் ஏரம்பாய நம:
ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம:
ஓம் கணாதிபதியே நம:

காசிருந்தா கொண்டுவாடா என்ற அருச்சந்திரவிலாச
வர்ன மெட்டு

விநாயகர் தோத்திரம் தரு

முந்திமுந்திவிநாயகனேஏஐயா முருகாசரஸ்வதியே
கந்தனுக்குமுன்பிறந்தஏஐயா கணபதியேமுன்னடவாய்
ஆலடிப்பிள்ளையாரேஏஐயா ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
பேழைவயிற்றேனேஏஐயா பெருச்சாளிவாகனரே
பெருச்சாளிவாகனரேஏஐயா உன்பொற்பாதம்நான்மறவே
ஓட்டருடகதையைஏஐயா உறுதியுடன்படிக்க [ன்
எந்தன்நாவில்குடியிருந்துஏஐயா நடத்துமையாநாடகத்
பாடினபிள்ளைகட்குஏஐயா பழுதொன்றும்வாராமலே [தை
கார்க்கக்கடனுனக்குஏஐயா திருவடிநான்மறவேன்

கட்டியக்காரன் வருகிற பொது விருத்தம்

கச்சையுமிருக்கிக்கட்டி கைதனில்தடியுமேந்தி
யச்சமுற்றிடவேபார்த்தோ ரதட்டியேவார்ப்பரித்து
பட்சமாய்ராமவொட்டன்பழுதிலாச்சபையைக்கார்க்கும்
உச்சிதக்கட்டியக்காரன் உகந்திதோவருகின்றனே.

கட்டியக்காரன் வருகிற தரு இ-ம் மோகனம் மீசுரதானம்

பல்லவி

கட்டியக்காரன்வந்தான் அலங்கிர்த
கட்டியக்காரன் வந்தான்

அநுபல்லவி

தட்டிசல்லடமிட்டு தலையிற்பாகையணிந்து
கெட்டிமிகுந்தசிங்கக் குட்டியைப்போல்துள்ளி கட்

சரணங்கள்

கண்டவர்மனங்களுங் கலங்கித்தவித்திட
கனத்தசபையிலுள்ளோ ரணைத்துந்திகைத்திட
பண்பானமார்பினில் பதக்கஞ்சொலித்திட
கறுத்தவெள்ளித்தடியை திருத்தமாய்பிடித்திதோ கட்

தரித்தவாபரணங்கள் தகதகதகவென்ன
தலையிற்சரிகைபாகை நிகநிகநிகவென்ன
திருத்தமாய்சபையலங் காரமிகவேபண்ண
ஜெயமதுகூறியே நியமதுவாவென்ன கட்

ஒய்யாரமாகவே உயர்ந்தநடைநடந்து
உரக்கப்பேசுவோரை யதட்டிமிகக்கடிந்து
வைவோரைராஜனிடம் வதட்டிநெட்டிகொணர்ந்து
வாதைபடுத்துஞ்சுட்டி வாசல்கார்க்குங்கெட்டி கட்

கட்டியக்காரனுக்கும் பாதசாரிக்கும் தர்க்கம்

கட்டி. வ-ம். சத்து அரேமியா அஜாத் நீங்கள் யார் ஓய்? ராமவொட்டராஜன் கொலுச்சபையென் றறியாமல் ஆட்டமென்ன, பாட்டமென்ன, கூட்டமென்ன, தடா பிடா வென்ன, வொடாபிடா யென்ன, எள்ளளவாவது பயமச்ச மில்லாமல் மாரிகாலத்திலே மதிச்சிப்போன தவளைகளைப்போல தலைதெரிக்க கத்துரீங்கோ; அச்சா குப்போ நீங்கள் யார் ஓய்?

பாதசாரி-நாங்களெல்லாம் உமதரசன் புத்திர சிகா மணியினுடைய விவாக முகூர்த்தத்திற்கு வந்த வித்வாம்சாள் ஓய்.

கட்டி-நீங்கள் எத்தனைபேர் வந்தீர்கள் ஓய்!

பாதசாரி-இந்த சபையிலே வந்திருக்கிறவர்கள் எல் லோரும் எங்களைச் சேர்ந்த பேர்கள்தான் ஓய்.

கட்டி-அடேயப்பா! இத்தனை பேருக்கும் எங்கே யிருந்து சர்பரு பண்ணுகிறது, ஆமா ஓய்! நீங்கள் வருகிற வழிகளிலே காடு செடி கல்லு கறடு பள்ளம் படுகுழி கரடி புலி பாம்பு தேள் இதுகளிலே ஒண்ணுமில்லையா?

பாதசாரி-ஏண்டா அப்பா இவ்வளவு கடுமையாய் கேழ்க்கிருய்?

கட்டி-உங்களத்தனை பேருக்கும் வைகுந்தத்திற்கு வழி காட்டத்தான் ஓய்!

பாதசாரி-எங்களை யேண்டா அப்பா அப்படி சொல்லு கிருய்?

கட்டி-இல்லாவிட்டால் ஒங்களப்பன் பணஞ் சேர்த்து வட்டிக்கு போட்டிருக்கிறீர்களோ?

பாதசாரி-ராம ஒட்டராஜன் சொத்தெல்லாம் உங்கள் பாட்டிக் கொற்றை நுற்றதோ?

கட்டி-அட ஓய்! நீங்கள் வருகிற வழிகளிலே ஆறு குளங்களுண்டோ?

பாதசா-முடிகொண்டான் குடமுருட்டி திருமலைராசன் அரசலாறு காவேரி கொள்ளடம் இதுகள் தானிருக்குது.

கட்டி-இந்த ஆறுகளிலே தண்ணீ ரெவ்வளவிலிருக் குது ஓய்?

பாதசாரி-இடுப்பளவு மாரளவு இருக்கும்.

கட்டி-இன்னம் நாலுவிரக்கடை தண்ணீர் பஞ்சமா போச்சா.

பாதசா-ஏண்டா அப்பா இவ்வளவு பரிதாபப்படுகிருய்.

கட்டி-உங்களை யப்படித்தானே அடித்துக் கொண்டு போகாமல் போச்சே யென்ற துக்கந்தான்.

பாதசாரி-நாங்கள் வேண்டுமானல் சொல்லாமல் புறப்பட்டு ஓடிப்போய் விடுகிறோம். நீயேன் இவ்வளவு மனஞ் சலிக்கிருய்.

கட்டி-பஞ்சகாலத்திலே ஒருத்தர் வீட்டுக்கு ஒருத்தர் வந்தால் பரிதாபமா யிருக்காதா? ஒருத்தரா ரெண்டுபேரா தங்குகிறதற்கு இந்தப் பக்கத்திலே யிருக்கிறவர்களெல் லாம் யார் ஓய்.

பாதசாரி-அவர்களும் பரதநாட்டியஞ் செய்யப்பட்ட பாடகாள் ஓய்.

கட்டி-ஆ ஆ ஆ! சபாஷ்! சபாஷ்! உங்களுக்கு பாரம் பரியமாய் இதுதானு பிழைப்பு.

கட்டி-நல்லது ஓய்! ஒருத்திக்கு பாடுகாதனம் பண் ணிஞல் உங்கட்கு என்னவோய் தரகு கொடுப்பாங்கோ.

பாதசாரி-என்னடா தட்டுகெட்டப்பயல்! தாறுமாருய்ப் பேசுகிருய். அடே வோய் நாங்கள் சங்கீத சாத்திரமறிந்து பரதநாட்டியங் கற்ற வித்வாம்சாள் ஓய்.

கட்டி-அடே! இந்த சொற்பகாரியத்திற்கு வாயிலே வந்ததெல்லாம் உளறுவானேன் உங்களுக்குத் தெரிந்த வித்வத் தன்மையைப் பார்க்கலாம். என்னனென்ன இராகம் உக்களுக்கு பாடத்திடமுண்டு சொல்லுவோய் பார்க்க லாம்.

பாதசாரி-நாட்டை நவரோசு செஞ்சுருட்டி நாதநாமக் கிரியை சங்கராபரணம் இப்படி இன்னுமனேகவித இராகந் தெரியும்.

கட்டி-அரே ஓய்! நம்பளது இப்படியிருக்காது ஓய் ரொம்பவும் கம்மத்தாயிருக்கும் ஓய்,

பாதசாரி-ஆனுல் உங்களுக்குத் தெரிந்த இராகதாளங் களிலே கேட்டாலும் பாடுகிறோம்.

கட்டி-ஆ ஆ சபாஷ்! சாக்கடைராகம், தோண்டி ராகம், குண்டு சட்டிராகம் இதுகளெல்லாம் பாடுவோய் பாரப்போம்.

பாதசாரி-இதுகளெல்லாம் எங்கே போய் பார்க்கலாம்.

கட்டி-இதுகளெல்லாம் உங்களுக்கு தபசு பண்ணிஞ லும் கிடைக்காதுவோய்! நான் ஒரு பெரியவரிடம் இராப் பகலாக தூங்கின கண் விழிக்காமல் ஒரு மாமாங்கம் கற் றுக் கொண்டேன்வோய்.

பாதசாரி-உம்முடைய வித்வத்திற்கு நாரதாதிகளும் ஈடல்ல இப்போது இராஜன் சமுகத்திற்கு அழைத்துப் போய் தியாகம் வாங்கிக்கொடும் கட்டியக்காரரே.

கட்டி-அப்படியே செய்விக்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் இங்கேதானே யிருங்கள் ஓய்.

பாதசாரி-இப்போது யாரார் சபைக்கு வருகிருர்கள்.

கட்டியன் விருத்தம் இராகம்-தன்யாசி

உன்னதமாகுமெங்க ளுசிதமேல் நாட்டையாளும்
மன்னனும்ராமவொட்ட மகிபனுமமைச்சரோடு
தன்னிகராகவேதான் தான்கொலுவிருக்கவாரார்
இன்னிலச்சபையிலுள்ள யாவருமறிகுவீரே.

வ-ம். கேளுங்கள் கனவான்களே! ராஜாதிராஜ ராமவொட்ட நாட்டார் அமைச்சரோடு கொலுவுக்கு வருகிறபடியால் சந்தடி செய்யவேண்டாம் சபையோர்களே.

இராமவொட்ட நாட்டார் கொலுவுக்கு வருகிற தரு

இ-ம் பூரி கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி

இராமவொட்ட ராஜன்வந்தான் கொலுவிருக்க
இராமவொட்ட ராஜன்வந்தான்

அநுபல்லவி

நேமமாய் இருபுறமும் நெருங்கிமந்திரிகள்சூழ
நேத்தியதாய்ப்பட்டுக் குடைகள்பிடித்துத்தாழ
சேமமாகவேகிரீடம் சிரசிடுவானிமின்ன
சித்திரம்போலின்னம் மெத்தப்பணிகள்துன்ன ரா

சரணங்கள்

அங்கியுருமாலை அழகாகவேயுடுத்தி
அடுக்கையினில்செங்கோல் பிடித்துவெகுநேத்தி
இங்கிதமானபெண்கள் எடுக்கஅவராலாத்தி
இச்சையாம்கொலுவினி லிருந்திடவேபூர்த்தி ரா

உலகக்குடிகளுக்கு ஒருகுறைவன்றிக்காப்போன்
உத்தமனும்வெகு சத்தமுடையதீர்ப்போன்
நலமிகுவொட்டர்க்கெல்லாம் மேலதிபதியானேன்
நாட்டில்கீர்த்தியோங்கும் தாஷ்டீகமுணமுள்ளோன ரா

அஷ்டதிக்குள்ளவொட்ட ரனைவர்க்கரசனுனேன்
அன்பான்மேல்நா டாளுமகிபசீலன்
திட்டமதாகக்காளி திருவடியருள்பூண்டோன்
தீவிரமாய்க்கொலுவை நேசமிகவேநாடி ரா

இராமவொட்டராஜன் பொது விருத்தம்

இராகம்-பைரவி

பத்திமால்தேவர்மூவர் பாதமென்னுளும்போற்றி
மற்றுமுள்ளரிஷியோடின்ன மதிரவிப்பாதம்போற்றி
இத்தரைதழைக்கநாளு மெனதுசெங்கோலுமோங்க
சுற்றமாமென்தாய்காளி துய்யபொற்பாதம்போற்றி.

தேசவிசாரணை விருத்தம் இ-ம் தன்னியாசி

சீர்பெரும்நமதுராஜ்யம் செழித்துமெந்நாளுமோங்கி
பேர்பெருங்குடிகளெல்லாம் பெருமையாய்வாழ்கின்றாராம்
கார்பெருமாலயங்கள் கனபூசைநிதமுமேதான்
தார்பெறநடக்குதாசொற் றழைத்திடும்வீரமந்திரி.

வ-ம். கேளும் மந்திரி நமது ராச்சியத்தில் குறை வின்றி மாதமும்மாரி பெய்து தான்னிய விர்த்தியோடு குடிகள் யாவும் க்ஷேமமாகவும் தேவாலயங்களில் பூஜை தவறாமல் நடந்து வருகின்றதா யெனது வீரமந்திரி.

வீரமந்திரி இராஜனுக்குச் சொல் விருத்தம் இ-ம்-கமாஸ்

ஒருகுறைவின்றிதானும் வோங்கியேகுடிகளெல்லாம்
பெருமையாய்புகழ்பெற்றோங்க பிரபலமாகுதையா
தருமநெறிவாலயங்கள் தவறாமல்பூசையோங்க
வருமநெறிநமதுராஜ்யம் வருத்தமொன்றில்லைவேந்தே.

வ-ம். கேளும் வேந்தே நமது ராஜ்யம் யாதொரு குறைவின்றி மாதமும்மாரி பெய்து குடிகள் க்ஷேமமாக வாழ்கின்றார்கள். தேவாலயங்களில் பூசை முதலான பிரம்ம உற்சவங்கள் குறைவின்றி நடந்து வருகின்றதையா சுவாமி.

இராசன் மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம் இராகம்-மத்தியமாவதி

உன்னிதமாகயுக்தி யுரைத்திடும்மந்திரிமாரே
என்னிடபாலனுக்கு எழில்மணஞ் செய்யவேண்டும்
நன்னயமாகுமெந்தன் நலம்பெருமனையாள்தன்னை
தன்னிகராகுமிந்தச் சபைதனிலழைத்திடீரே.

வ-ம். கேளும் மந்திரி! எனது குமாரனாகிய சாமி ஒட்டனுக்குத் திருமணஞ் சூட்ட வேண்டுமாதலால், எனது மனைவியாகிய செங்கமலத்தை கொலுவிற்கு அதி சீக்கிரமாக அழையும் மந்திரி.

மந்திரி சொல் வசனம்

அப்படியே அழைப்பிக்கிறேனையா.

மந்திரி கட்டியனுக்குச் சொல் விருத்தம்

இராகம்-ஆனந்தபைரவி

ஆரடா கட்டியக்காரா அதிவிரைவாகவோடி
நேரதாய்ராசன்மாதை நிமிஷத்திற்சபைக்குத்தானும்
சீரதாலரசன்றுனும் சிறப்புடனழைத்தாரென்று
கூறியேவிரைவில்நீயும் கொப்பெனவருகுவாயே.

வ-ம். கேளும் கட்டியக்காரா! நமதரசன் தேவியாகிய செங்கமலம்மாளை அரசன் கொலுவிற்கு அழைத்தாரென்று அதி சீக்கிரமாகப் போய் உரைசெய்குவாய் கட்டியனே.

கட்டியன் சொல் வசனம்

அப்படியே தெரிவிக்கிறேனையா சுவாமி.

கட்டியன் தாதிகளுக்குச் சொல் விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

அரிவைநல்தாதிமாரே வரசனுர்தேவிதன்னை
நிறைசபைதனக்குமிப்போ ராசனுமழைத்தாரென்று
குறையறவுரைத்துநீங்கள் கொப்பெனநிமிஷந்தன்னில்
வரையுறுசபைதனக்கு வாகுடன்வரச்செய்வீரே.

வ-ம். கேளுமம்மா தாதிமார்களே! நமதரசன் தேவி யாகிய செங்கமலம்மாளை அதிசீக்கிரமாக கொலுவிற்கு அழைத்தாரென்று தெரிவிப்பீர்கள் தாதிமார்களே.

தாதிகள் கட்டியனுக்குச் சொல் வசனம்

அப்படியே தெரிவிக்கின்றேம் கட்டியக்காரா.

தாதிகள் செங்கமலத்திற்குச் சொல் விருத்தம்

எங்களையாளுமெங்க ளரசியேகேளுமம்மா
பொங்கமாலரசன்றுனும் புகழ்சபைதனக்குமிப்போ
உங்களையழைத்தாரென்று வோதினன்கட்டியக்காரன்
மங்களமானவார்த்தை யரசியேவுரைத்தோந்தாயே.

வ-ம். கேளுமம்மா தாயே! நமதரசன் உங்களை கொலு முகத்திற்கு அழைத்தாரென்று கட்டியக்கார னறிக்கையிட்டானம்மணி.

பொது விருத்தம்

அன்பனுரழைத்தாரென்று மதிவிரைவாகவிப்போ
செங்கமலப்பெண்மாது ஸ்நானங்கள்மிகவேசெய்து
அங்கிமாயுடையோடு வாபரணதிபூண்டு
பொங்கமாய்சபைக்குமிப்போ புகழுடன்வருகின்றுளே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்ருல் இந்தப் பிரகாரமாக இராமவொட்டன் மனைவியாகிய செங்கமலம்மாள் கொலு விற்கு வருகிற விதங்காண்க.

செங்கமல அம்மாள் கொலுவிற்கு வருகிற தரு

இ-ம் அனுமந்ததோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

செங்கமலமும்வந்தாள் ஒய்யாரமாக
செங்கமலமும்வந்தாள்

அநுபல்லவி

இங்கிதமாயரசன் இஷ்டமாயழைத்தசேதி
பொங்கமுடனறியப் புகழாய்க்கொலுவைத்தேடி செங்

சரணம்

படத்தினுருவைப்போல பாவைப்பணிகள்பூண்டு
பாதவிரல்கட்கெல்லாம் மோதிரமேயணிந்து
உடுத்தியாடைரவிக்கை யொட்டியாணங்கள்பூண்டு
உத்தமிகையினில்நல்ல சித்திரவளையல்மின்ன செங்

அண்டையிலேதாதியர்கள் ஆனகவுரிவீச
அடுத்துமேவெகுமதன் கொடுத்துபக்கமேசூழ
தண்டைப்பாதத்தில் தகதகதகவென்ன
தங்கப்பதுமையைப்போ லங்கமதுசொலிக்க செங்

சித்திரமூக்குத்தியது சந்திரனொளிமின்ன
சிங்காரயாகப்பெண்கள் எங்குமாலாத்திவாங்க
உத்தமராமவொட்டன் வோங்குஞ்சபையைநாடி
உல்லாசமாகவே சல்லாபமுடன்கூட செங்

செங்கமலம் ராசனுக்குச் சொல் விருத்தம்

இராகம்-கொச்சகம்

மன்னவரேயான்சரணம் மகிபாவுன்மலர்சரணம்
தன்னிகராமிச்சபைக்குத் தானழைத்தகாரணத்தை
இன்னதென்றடியாட்கு யியம்பிடவேகிருபைசெய்து
நன்மையுடன்காத்தருள்வீர் நங்கையருமனமகிழ.

வ-ம். கேளும் என் பிராணபதமான வரசே! அடியாளை யழைத்த சேதி தெரிவிப்பீரையா சுவாமி.

இராசன் செங்கமலத்திற்குச் சொல் விருத்தம்

இராகம்-நாட்டை

மங்கையேயழைத்தசேதி மகிழுடன்சொல்லக்கேளாய்
பொங்கமாய்ப்பாலனுக்கு புகழ்மணஞ்செய்யவேண்டும்

சங்கையில்லாமல்என்னை சலுதியில்பார்த்துமிப்போ
இங்கிதமாகச்செய்ய யிஷ்டமெப்படிசொல்வாயே.

வ-ம். கேளாய் என் பிராணநாயகி! நமது குமாரனுகிய சாமி ஒட்டனுக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செய்ய வெண்ணங் கொண்டேன். ஆனபடியால் உன்னிஷ்டத்தைச் சொல் லடி மாதே.

இராசனுக்குச் செங்கமலம் சொல்லியது இ-ம் கெண்டா
என்னிடபிராணநாதா யியம்பிடக்கேளுமிப்போ
உன்னிதவடரங்கத்திலுற்ற யென்தமயன்பெண்ணை
நன்னயமாகப்பேசி நமதுநல்பாலனுக்கு
மன்னியமணமேசெய்ய மங்கையர்க்கிஷ்டம்நாதா.

வ-ம். கேளும் என் பிராணநாயகா! வடரங்கபுர மென்னுந் தேசத்திலிருக்கும் எனது தமையன் பெண் சித் திரவல்லியைப் பேசி முடிவுசெய்து நமது பாலனுக்குத் திருமணஞ்செய்ய இஷ்டமாகினேன் நாதா.

இராசன் செங்கமலத்திற்குச் சொல் வசனம்

அப்படியே செய்விப்போம் போய்வருவாய் மாதே.

பொது விருத்தம்

இப்போதுவரசன்தானு மந்தநல்வடரங்கத்திற்கு
செப்பமாயெழுதியோலை சேதியுமறிந்துபின்னுல்
கொப்பெனவிவாகஞ்செய்ய கூடியேநாள்நேமித்து
ஒப்புடன்பந்துக்கெல்லாம் ஓலையுமனுப்பினுனே.

வ-ம். அகோதெப்படி யென்றுல் மனைவியின் இஷ் டப்படிக்கு வடரங்கபுரத்திற்கு ஓலையெழுதி பெண்பேசி முடிவுசெய்து பந்துகளுக்கெல்லாம் ஓலை எழுதித் தெரி வித்து நாளிட்டு பட்டணமுழுதும் அலங்கிர்தஞ்செய்து திருமணஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

திருக்கலியாணச் சபை

சாமிஒட்டனுக்கும் சித்திரவல்லிக்குந் திருமணஞ்செய்ய
நொண்டிச்சிந்து

கண்டான் ராமவொட்டன்-அப்போ-கடுவென வேதி யரை மிகவழைத்து, சாமிக்குஞ்சித்திரவல்லிக்கும் பொருத் தம்-சரியாக பார்த்துநீ யுரையுமென்றுன், கொண்டாட் மாய் மறையோன் ஒருகுறைவுமில்லையென்று அவருரைக்க நாளுடன் முகூர்த்தமிட்டு தன்நகரெங்கு மலங்காரமிகவே செய்து, கூட்டமாய்த்தான் துறவோர் யாவருங்கூடியே வந்து மங்கேநாடியபின், மணவரை யலங்கரித்து-பிள்ளை

பெண்ணை மங்களமாகக் குந்தவைத்து மறையோர்கள் வேதம் படிக்க அங்கே-மகிழ்ச்சியாய் வாத்தியங்கள் மிக முழங்க, அம்மிவலமாக எதிரில்-அரசாணிகாலுமே மிக நிறுத்தி, சாலுங் கரகமுடன்-இன்னம்-சதுரான குடவிளக் கே யெரிய ஓமங்கள் மிகவளர்த்தி-அதற்கு-உகந்திடும் சேஷையரிசியிட்டு, பாங்காய் பெரியோர்க்கு-பாத பூசை களும் பரிந்து செய்து அட்சயமாகவேதான்-மங்கையற்கு-அன்பாக மங்கிலியம் மிகதரித்து, அம்மிதணமிதித்து-அந்த-அரசாணிகாலையும் சுற்றிவந்து, அருந்ததிதனைப் பார்த்து-அப்போ-அன்பாகப் பாலும் பழமுண்டு, வந்திடும் பேர்கட்கெல்லாம் - வரிசையாய் - தாம்பூலம் போஜனமு மளித்து, விந்தையாம்சாமி வொட்டற்கு உடனே விளங் கவே பட்டமது கட்டினர், மகிழுடன் வந்தவர்கள் - தங்கள் -தங்கள்-ஊர்போய்ச் சேர்ந்தார் சுகமுடனே, மகி ழுடன் சாமிவொட்டன் – கொலுசுந்தரமாகவே யாண்டிருந் தேன், தந்தின தனதனனம்.

பொது விருத்தம்

அன்புடன்சாமிவொட்ட அமைச்சர்களோடுதானும்
மன்புடன்ஒட்டர்க்கெல்லாம் பாதரம் விளக்கும்வீரன்
இன்பமாய்க்கொலுவிருக்க யியலுடன்பணிகள்பூண்டு
தென்புடன்சபையைநாடி தானிதோவருகின்றரே.

வ - ம். அகோதெப்படியென்றல் ராமவொட்டன் புத்திரசிகாமணியாகிய சாமிவொட்ட வரசர் மந்திரிமார் புடைசூழ கொலுவுக்கு வருகிற விதங் காண்க.

சாமி ஒட்டன் வருகிற தரு இ-ம்-கல்யாணி ஆதிதாளம்

பல்லவி

சாமிஒட்டராஜன்வந்தான் கொலுவிருக்க
சாமிஒட்டராஜன்வந்தான்

அநுபல்லவி

பூமியில்வெகுகீர்த்தி புகழதுபெருகிட
நேமமாயிருபுற மமைச்சர்கள்நெருங்கிட சா

சரணங்கள்

தங்கமுடியது தகதகதகவென்ன
தரித்தவங்கியுடன் ஆரம்பளபளென்ன சா
இங்கிதமானபெண்க ளிருபுறங்கவரிவீச
ஏற்றப்பட்டுகுடைகள் நேர்த்தியதாய்ப்பிடிக்க சா
வாகுவலயமுடன் வலதுகையிற்செங்கோலும்
வரிசையுடன்பிடித்து வருமாதர்களாட சா

பாகுசேர்கட்டியவர் பலருமெச்சரிக்க
பண்பாய்கொலுவிருக்க யின்பமதாகவே சா
அடுத்தவரைக்காக்கும் ஆபத்பாந்தவன்தான்
அகிலவொட்டர்க்கெல்லா மதிபதியாம்சீலன் சா
நடத்தும்முபாத்துக்கோ நல்லமகிபாலன்
நடந்தருமேல் நாட்டுக்கதிபதிலோலன் சா

சாமி ஒட்டராசன் கடவுள் வணக்கம்
விருத்தம் இ-ம்- ஆனந்தபைரவி

அகிலமீரேழும்வாழ்க அரனயன்மாலும்வாழ்க
மகிமைசேர்மதிரவியும் மறைமுனிதேவர்வாழ்க
தகைமைசேரெனதுசெங்கோல் தாழ்விலாநாளும்வாழ்க
ஜெகமதில்விளங்குங்காளி தேவிபொற்பாதம் வாழ்க.

சாமி ஒட்டராஜன் சாத்மீக மந்திரிக்குச் சொல்
விருத்தம் இ-ம்-கமாஸ்

சாத்மீகமந்திரியேகேளாய் சதிருடன்நமதுநாட்டில்
கீர்த்தியாய்க்குடிகளெல்லாம் கிருபையாய்வாழ்கின்ருரா
நேர்த்தியாய்மாதமூன்று மாரியும்பெய்துவோங்கி
பூர்த்தியாய்வாலயங்கள் பூஜைகள்நடக்குதாசொல்.

வ-ம். கேளும் மந்திரி! நமது மேல்நாடென்னும் இராச்சியமெங்கும் வாழும்குடிகள் முதலான ஆலயங்களும் தவருமல் பூசைமுதலானது நடந்துவருகின்றதா சொல்மந்திரி.

சாத்மீக மந்திரி இராஜனுக்குச் சொல் விருத்தம்
இராகம்-கெண்டா

மன்னனேவென்னசொல்வேன் மாரியும் நமதுநாட்டில்
அன்னிதமாகமூன்று வாண்டதாய்பேயாதாலே
இன்னிலங்குடிகளுக்கு இயல்பொணுவருத்தமாச்சு
பின்னென்றுமில்லைசாமி புகழுறும்நமதுநாட்டில்.

வ-ம். கேளுமரசே! நமது நாட்டில் மூன்று வருஷமாய் மழையில்லாமையால் குடிகள் மெத்தவும் வருத்தப்படுகிருர்கள். மற்ற யாதொரு குறைவுமில்லை வேந்தே.

இராஜனுக்கும் மந்திரிக்கும் தர்க்கம் தரு
ஆசையாகி வந்தேனிங்கு என்கிற வர்னமெட்டு

ரா. மூன்றுவருடமாரியில்லா முறைதானென்னமோ
முக்கியமாய்குடிகள் கஷ்டம்சிக்கிஞர்களே
மந். ஆமரசேகுடிகள்படும் அவஸ்தையென்சொல்வேன்
ஆயன்செயலெப்படியோ வறியோமென்வேந்தே

ராசன். என்னமாதானிந்தவரசை இருந்தாளுவேன்
ஏழைபடுங்கஷ்டமெந்தன் காதில்போடுவேன்

மந்திரி. வருகும்விதிகளைவிலக்க எவராலாகுமோ
ஆதிசிவன்சோதனையை வறியப்போகுமோ

ராசன். நித்திரையின்சோகமது மெத்தப்பெருகுதே
நிகழும்கொலுவதனை களைந்துசெல்லுவீர்

மந்திரி. அரசேயரண்மனைக்குநீரு மன்பாய்செல்லுவீர்
அடுமையாங்களுத்திரவின் படியேகுவோமே.

சாமிவொட்டன் சித்திரவல்லிக்குச் சொல்
விருத்தம் இ-ம் முகாரி

மங்கையேசித்திரவல்லி மாதரசாளேசொல்லக்கேளாய்
பங்கமாயெனக்குமிப்போ பெருகுதுநித்திரைசோகம்
சங்கரன்செயலேயேதோ தானதுவறிகிலேனுன்
பொங்கமாய்சற்றுநேரம் படுத்துநித்திரைசெய்வேனே.

வ-ம். கேளும் என் பிராணபதமான பெண்ணே! எனக்கு இப்போது ஒருக்காலும் வராத நித்திரை வருவதால் சங்கரன் செயல்யாதோ வறிகிலேன். ஆகிலும் நான் சற்று நேரம் மஞ்சத்தின்மீது நித்திரை செய்கிறேன் மாதே.

சித்திரவல்லி சொல் வசனம்
அப்படியே செய்வீர் என் பிராணநாதா.

பொது விருத்தம்

அப்போதுவரசன்தானு மரண்மனைதனக்குச்சென்று
ஒப்புடன்மஞ்சமீது வுகந்துநித்திரைகள்செய்து
கொப்பெனகினவுகண்டு குடலதுநடுங்கித்தானும்
செப்பமாயமைச்சரோடு சேதியுஞ்சொல்லுவானே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் சாமிவொட்டராஜன் கொலுகலைந்து அரண்மனைக்கு வந்து மஞ்சத்தின்பேரில் சயனித்து நித்திரை செய்யும்போது கனவுகண்டு திடுக்கிட்டெழுந்து மனக்கிலேசமுடன் மந்திரியிடம் சொல்லும் விதங் காண்க.

சாமிவொட்டராஜன் கினவுகண்டு மந்திரியிடம்
சொல்லும் தரு

அன்புள்ளவமைச்சரே வாகாக்கினவுவொன்று
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
அந்தமுடன்யான்கொலுவில் விந்தையாகவீற்றிருக்க
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்

வந்தநல்வேளேடில்லியாளும் பாக்ஷாவர்க்கார்வரக்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
வந்தவுடன்யென்னேப்பாட்சா வரவழைத்தார்வாருமென்ன
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
சொன்னவுடனவர்பிறகே சுமந்திரர்தானும்போக
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
போனவுடன்பாட்சாமுன்னேபிடித்துயென்னே நிறுத்திடவும்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
அப்பொழுதுபாட்சாயென்னே யதட்டியேபகுதிகேழ்க்க
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
மூன்றுவருஷமாய்மோசமழை பெய்யுதென்றுசொல்லவே
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
அம்மொழிக்குபாட்சாவும் அதட்டியென்னேயேதுசொல்லக்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
எட்டுநாளில்பகுதிபணங் கட்டவேண்டுமென்றுசொல்லக்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
கட்டாவிட்டாலெந்தனேபாட்சா கனத்ததுன்பஞ்செய்வே
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான் [னெனு
அந்தமொழிகேட்டுயானும் அடுத்தமேல்நாட்டுக்குவர
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
வந்தவுடன்மனேவியிடம் வழுத்தியேசேதியெல்லாம்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
இந்தக்ஷணமறுதேசம் ஏகவேண்டுமென்றழைக்க
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
அப்போதுசித்திரவல்லி அடுத்துதர்க்கஞ்செய்திடவும்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
தர்க்கஞ்செய்துவிருவர்களும் தான்வழிநடந்திடவும்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
அப்போதுவேணவே யாகாச்சகுனம்வரக்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
விந்தையுள்ளதென்தேசம் வந்திடவுந்திண்டிவனம்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
சத்திரத்தில்போயிறங்கி சாதமும்சமைத்துவுண்ண
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான்
மனேயாளேச்சத்திரத்தில்விட்டு மன்னனுங்கூலிவேலேக்குப்
கண்டன்யான்கினவு கண்டன்யான் [போக

அப்பொழுதுமனையாளை அடுத்தவொட்டனிழுத்துப்போக
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
இழுத்துப்போனமாயவொட்டன் ஏகபோகமாய்ஒட்டன்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
அப்பொழுதுசித்திரவல்லி ஆண்பிள்ளையிரண்டும்பெற
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
பிள்ளையும்பிறந்தவுடன் கள்ளஒட்டன்இறந்திடவும்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
ஐயங்கேழ்க்கநாணயங்கொண்டு அகத்திடவேசித்தகாடு
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
காட்டினிலேசென்றபின்பு கனிகளும்பறித்திடவே
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
சின்னதோர்பாலகனை சீறியேபுலியடிக்க
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
மூத்தபிள்ளைகண்டுமப்போதூக்குப்போட்டுமாண்டிடவுங்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
கனிபறிக்கப்போன கன்னியரும்வந்துபார்க்க
கண்டன்யான் கனவு கண்டன்யான்
பார்த்தவுடன்மாதவளும் பாழ்கிணற்றில்விழப்போகக்
கண்டன்யான் கனவுகண்டன்யான்
அந்தநல்லவேளையிலே குறத்திவந்துகுறிசொல்ல
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
அப்பொழுதுகாளியரும் அரிவையற்குப்பிரசன்னமாகக்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
மாதுடதுயரம்நீக்கி மைந்தர்களைத்தானெழுப்பக்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
மூவரோடுதேவர்களும் ஆவலாகயங்குவரக்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
காட்சியாய்வரமதுவும் நெறியாகதானளிக்க
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
அன்புடனேடில்லிபாக்ஷா யானைகையில்மாலையீயக்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்
அந்தநல்யானைமூத்த மைந்தனுக்குமாலைபோடக்
கண்டன்யான் கனவு கண்டன்யான்
கட்டியேசுகமுடனே காசினியையாண்டிடவுங்
கண்டன்யான் கினவு கண்டன்யான்

மந்திரி-இராஜனுக்குச் சொல் விருத்தம்
இராகம்-கமாஸ்

அன்றயன்விதித்தவாறை அகற்றிடப்போமோவேந்தே
குன்றிநாமமுததாலே கொடுந்துயர்விலகுமோதான்
நன்றெனக்காளிபாதம் நலமுடன்கருத்திலெண்ணி
சென்றுநீயரசுநீதி செலுத்துவீரெந்தன்கோவே.

வ-ம். கேளும் வேந்தே! அன்று அயன் எழுதிய வாறுபோல் முடியுமன்றி நம்மால் ஒன்றுமாவதில்லே; இப்போது நீர் கண்ட கினவைப்பற்றி துயரப்பட்டால் வருகிறது விலக்கப்போகிறதில்லை; மனதில் காளியை நினைத்து தோந்திரஞ் செய்வீர் வேந்தே.

இனி இரண்டாம் பாகமென் றறிவீராக

கட்டியக்காரன் சபைக்கு வருகிற பொது விருத்தம்

தட்டியேயிறுக்கிவெள்ளிதடியுங் கையிறுக்கிப்போர்த்து
கிட்டியேயெழுப்பிமேலே கிளம்பியேபாயுஞ்சிங்கக்
குட்டியைப்போலராசன் கொலுவலங்காரஞ்செய்ய
கட்டியக்காரன்வந்து களரியிற்றேன்றினனே.

தரு இ-ம் மோகனம்-சாப்பு-தாளம்

தட்டிச்சல்லடமிட்டு — சரிகை
தலேப்பாகைதான்தரித்து
மட்டில்லாக்கீர்த்திபெற்ற — கட்டியக்காரன்
வந்தானிதோசபையில்
பார்ப்போர்திடுக்கிடவே — கைதன்னில்
பருத்தவெள்ளித்தடியும்
தீர்க்கமாகப்பிடித்து — சபைதன்னில்
சிறக்கவந்தாடினனே
மார்பினில்பதக்கமின்ன — இருகாதில்
வயிரக்கடுக்கன்மின்ன
சீர்மைகம்மல்ஜொலிக்க — அணிந்திந்த
திகழ்சபைதன்னில்வந்தான்
தங்கமுருகணிந்து — மேன்மையான
சாந்துசவ்வாதணிந்து
துங்கமாகச்சபையில் — கட்டியக்காரன்
சிங்கம்போலவேவந்தான்

கட்டியக்காரன் வசனம்

டில்லிதேசத்தை யாளாநின்ற இராஜாதிராஜன் ராஜ மார்த்தாண்டனுன டில்லிமகாராஜன் மந்திரி பிரதானிகள் சூழ கொலுச் சபைக்கு வருகிறபடியால் வெள்ளிவாழை தங்கவாழை மகரதோரணங்கள் இரு ஆக்கினைக்குள்ளாவீர் கள் ஓய்.

பொது விருத்தம்

மந்திரயாகம்வோமம் வரிசைமாதர்கள்மற்றும்
இந்திரர்முதலோர்போற்றும் இசைபெருமுலகத்தையாளும்
சுந்திரடில்லிவாழும் துரைகொலுவிருக்கநல்ல
மந்திரிமார்கள்சூழ மகிழ்வுடன் வருகின்றனே.

டில்லிராஜன் கொலுவுக்கு வருகிற தரு

இராகம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி

ராஜாதிராஜனுன டில்லியாளும்
இராஜன் கொலுவிருந்து
தேசவிசாரணைகள் செய்யவெண்ணி
சிறப்பாய்ச் சபையில்வந்தான்
மந்திரிமார்கள் இருபக்கத்திலும்
வரிசையாய் சூழ்ந்துவர
சுந்தரமாய் நாட்டியப்பெண்களாட
துலங்கும் சபையில்வந்தான்
வேறுதேசத்துமன்னன் வெகுபேர்கள்
விரும்பியே பணிந்துநிற்க
தீதுசெய்தவர்தமை சிகிச்சைசெய்யும்
சூராதி சூரன்வந்தான்
சாமரம்கைபிடித்து இருபெண்கள்
சந்தோஷமாய் வீசிவர
சோமன்முகம்படைத்த டில்லிவாழும்
துரைகொலு வந்தமர்ந்தான்

டில்லிராஜன் சொல் விருத்தம் இ-ம் பைரவி

மாதமும்மாரிபெய்து மானிலந்தழைத்துவாழ்க
காதலாயெனதுமந்திரி கனிவுடன்மிகவும்வாழ்க
யாதவர்குடிகள்மற்ற யாவருந்தழைத்துவாழ்க
கோதிலாவெனதுசெங்கோல் குறைவின்றிவாழ்கத்தானே.

இராஜன் கட்டியக்காரனுக்குச் சொல் விருத்தம்

இராகம்-தோடி

ஆரடாகட்டியக்காரா அலைகடல்சூழுமிந்த
தாரணிராஜரெல்லாம் சரிவரவேநமக்கு

சேரவேண்டியதோப்புருவும் செலுத்தினரோநேரில்மந்திரி மார்களைகேட்டுசீக்கிரம் வழுத்துவாய் கட்டியக்காரா.

வ-ம். கேளடா கட்டியக்காரா! சமுத்திரம் சூழ்ந்த இந்த உலகத்தின்கண் விளங்காநின்ற இந்த ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களெல்லாம் நமக்குச் சரிவர தோப்புராப் பணம் கட்டிவிட்டார்களாவென்று நமது பன்னீராயிரம் மந்திரிகளையும் வரவழைத்துக் கேட்டு அதிசீக்கிரத்தில் தெரிவியும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியன் வசனம்

அப்படியே தெரிவிக்கிறேனையா சுவாமி.

கட்டியன் மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம் இ-ம் கெண்டா

மந்திரிமாரேகேளாய் மறுதேசமன்னரெல்லாம்
தந்திடுவாய்தாவெல்லாம் சரிவரயீந்திட்டாரோ
உந்தனைவேந்தன்கேட்க உரைத்திட்டார்சீக்கிரத்தில்
சிந்தையிலறிந்தமட்டும் செப்புவீர்செப்புவீரே.

வ-ம். கேளுங்களையா மந்திரிமார்களே! இந்த ஐம்பத்தாறு தேசத்து மன்னரெல்லாம் நமக்கு கட்டவேண்டிய வாய்தாபணம் முழுதுங்கட்டி விட்டார்களா? இல்லையா வென்று நமதரசன் தங்களைக் கேட்டுத் தெரிவிக்கும்படி உத்தரவளித்தாரையா மந்திரிமார்களே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச் சொல் விருத்தம் இ-ம் தன்னியாசி

கட்டியக்காராகேளாய் காசினிராஜரெல்லாம்
கட்டிடுவாய்தாவெல்லாம் கணக்குடன்செலுத்தினாம்
ஒட்டதேசத்துநல்ல செட்டிமூன்றுண்டாய்வாய்தா
கட்டவேயில்லையென்று கடுகினில்போய்சொல்வாயே.

வ-ம். கேளும்பிள்ளாய் கட்டியம்! ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜர்களில் ஐம்பத்தைந்து தேசத்து பணம் மாத்திரம் வந்தது. ஒட்டதேச பணம் வரவில்லையென்று நமது அரசனுக்கு தெரிவியும் பிள்ளாய்.

கட்டியன் வசனம்

நல்லதையா மந்திரிமார்களே.

கட்டியன் ராஜனுக்குச் சொல் வசனம்

கேளுங்களையா சுவாமி! நம்முடைய பன்னீராயிரம் மந்திரிமார்களையும், அறுபதினாயிரம் கிங்கிலியர்களையும் கேட்டதில், ஐம்பத்தைந்து தேசத்துப் பணம் ஜாடாய் வந்து விட்டதென்றும், மூன்று வருஷகாலமாக ஒட்டதேசத்து பணம் வந்து சேரவில்லை யென்றும் சொல்லுகிறார்களையா சுவாமி.

கட்டியனுக்குச் சொல் விருத்தம்

நல்லதுகட்டியக்காரா நலம்புகழ்மந்திரியின்னம்
வல்லகிங்கிலியரோடு வலுமைசேர்படைவீரர்க்கும்
சொல்லுவாய்ஒட்டதேசத்து முதல்வனைஎந்தன்முன்னே
சலுதியில்விடுக்கும்படி க்ஷணத்தினில்செய்வாய்நீயே.

வ-ம். கேளடா கட்டியக்காரா! நல்லது! நமது மந்திரி கிங்கிலியர் இன்னம் நமது படைவீரர்கள் யாவரும் அதி சீக்கிரத்தில் சென்று அந்த ஒட்டதேசத்தில் முதன்மையா யிருக்கிற ஒட்டனைப் பிடித்து வரும்படி சொல்லடா கட்டியம்.

கட்டியன் வசனம்

அப்படியே செய்கின்றேனையா சுவாமி!

கட்டியன் கிங்கிலியர்களுக்குச் சொல் வசனம்

ஆனல் கேளும் கிங்கிலியர்களே! ஒட்டதேசத்து தோப்புராப் பணம் மூன்றுவருஷமாக வராமலிருப்பதினல் சீக்கிரமாகச் சென்று ஒட்டர்களுக்குத் தலைவனு யிருக்கிற வனைப் பிடித்து வரும்படி யாக நமது அரசன் கட்டளையிட்டார் கிங்கிலியர்களே.

அப்படியே செய்விக்கிறேன் கட்டியக்காரரே.

கிங்கிலியர்கள் அரசனுக்குச் சொல் விருத்தம்

துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன சூரமார்த்தாண்டா போற்றி, நிஷ்டூரகண்டர்களைக்கண்டிக்கு மகிபரே நிற்பய வேந்தாபோற்றி, அஷ்டதிக்குள்ளோர் வாழ்த்தியே போற் றிடு மதிசூரா வீராபோற்றி, இஷ்டமுடனெட்ட தேசம் வாழ் தலைவனை யிதோகொண்டு வந்தேன் வேந்தே.

வ-ம். துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன சூரமார்த் தாண்டர் நிஷ்டூர கண்டர்களை கண்டிக்கு மதிதீர நிற்பய வேந்தே எட்டு திக்குள்ளோர்கள் வாழ்த்தியே போற் றிடும் அதிவீரசூர பராக்கிரம சாலியாகிய இராஜாதிராஜ கெம்பீரனை டில்லிவாழ் வேந்தனே சரணம்! தங்களிஷ் டப்படி ஒட்டதேசத்துத் தலைவனை இதோ தங்கள் சமூகத் துக்கு கொண்டு வந்தேன் மகாராஜனே.

டில்லிராஜன் சாமிஒட்டனுக்குச் சொல் விருத்தம் இ-ம்-காம்போதி

என்னடாஒட்டாநீதான் இவ்வளவுகாலமாக
உன் தேசவாய்தாவிற்கு ஒன்றுமேகொடுக்கவில்லை
பன்னடாசீக்கிரத்தில் பணமதுசெலுத்தாவிட்டால்
கண்ணியங்குறைந்துவீணய் கட்கத்திற்கிறையாவாயே.

வ-ம். கேளும் பிள்ளாய் ஒட்டநாட்டானே! ஏன் நீங்கள் மூன்று வருஷகாலம் உங்கள் தேசத்து பணம் செலுத்தாம லிருக்கின்றீர்கள்? இக்ஷணம் செலுத்தினு லாச்சுது, செலுத்தாவிட்டால் உன் கௌரவம் குலைந்து என் வாளுக்கு இரையாகுவாய் ஒட்டநாட்டானே!

சாமிவொட்டன் சொல் வசனம்

சரணம் சரணமையா சுவாமி! எங்களுடைய தேசத்தில் மூன்று வருஷகாலமாக மழை தண்ணீர் இல்லாமல் தென்னை, சாமை, வரகு, சோளம், கருங்குருவை இப்பேர்ப் பட்டானின்ற நவதானியம் விளையாதபடியினுல் பஞ்ச காலம் வந்து நாங்கள் மிகவும் கஷ்டத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வருஷம் மாசூலை கொடுத்துத் தங்களுக்குச் செலுந்தவேண்டிய பணத்தை ஜாடா வாய் செலுத்துகிறேனையா சுவாமி.

இராசன் சாமிவொட்டனுக்குச் சொல்
விருத்தம் மோகனம்

பஞ்சங்கள்வந்ததென்றும் பாழ்நகராச்சுதென்றும்
அஞ்சாமல்சொல்வதுந்தன் ஆண்மையோயதனையானும்
கொஞ்சமும்நம்பேன்நம்பேன் கூறியவாரமொன்றில்
தஞ்சமென்றென்முன்ருெக்கம் தான் செலுத்திடுவாய்
[சொன்னேன்.

வ-ம். கேளும் பிள்ளாய் ஒட்டநாட்டானே! பஞ்சம் வந்ததென்று அஞ்சாமல் சொல்ல வந்தாய் கொஞ்சமும் நம்பமாட்டேன். ஆனதினுல் ஒரு வாரத்திற்குள் பணத்தை ஜாடாவாய் செலுத்தாவிட்டால் உன் கண்ணைப் பிடுங்கி சித்திரவதை செய்து போடுவேன் ஒட்ட நாட்டானே.

அப்படியே செலுத்துகிறேனையா சுவாமி.

பொது விருந்தம்

சந்தனக்களபகெந்தம் தரித்திடும்மேலைவாட
சிந்தையில்வருத்தமுற்று தேவியுந்தானுமாக
எந்ததேசத்திற்கேனும் ஏகியேபிழைப்போமென்று
வந்திட்டான்சாமிஒட்டன் மனைவிதன்னுடனேதானே.

காசிருந்தா கொண்டுவாடா என்ற அரிச்சந்திரவிலாச
வர்னமெட்டு

சந்தனப்பொட்டுமிட்டார் ஒட்டநாட்டார்சரிகைதுணி
[யணிந்து
விந்தையுடன்சபையில் விரைவுடன்வந்தனனே
முண்டாசுதானிறுக்கி முகத்தில்மீசைமுறுக்கி
கொண்டமனைவியுடன் கொலுவில்வருகின்ருனே

தங்கப்பதக்கமிப்போ சாந்துசவ்வாதணிந்து
சிங்காரமாகவேதான் சிறப்பாகவந்தனளே
மாரில்முந்நூலணிந்து மரகதமாலையணிந்து
பாரில்புகழ்பெருக பதியில்வந்தனளே
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
இச்சையுடன்சபையில் இளங்கொடியாளோடிவந்தாள்
காதில்கடுக்கன்மின்ன கால்கச்சைசப்தமிட
ஜோதிமுருகணிந்து துலங்கும்சபையில்வந்தாள்

சாமிவொட்டன் பெண்சாதிக்கு சொல் விருத்தம்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை

மங்கையரேநமதுதேசத்தில் மூன்று
வருஷமாய்மழைதண்ணீ ரில்லாததாலே
எங்கினுமேபயிர்கள் விளைவிலாமலே
ஏழைகளானோம் டில்லிராசனுக்கு
தங்கிவிட்டதின்றுடனே மூன்ருண்டுவாய்தா
சரிவரவேவாரமொன்றில் செலுத்தாவிட்டால்
சங்கடங்கள்வருமினியித் தேசம்விட்டு
சலுதியினில்மறுதேசம் செல்வோம்வாராய்.

சாமிஒட்டனுக்கும் சித்திரவல்லிக்கும் தர்க்கம்

குள்ளத்தாரா வர்னமெட்டு

ஆண் மங்கையரேஎன்ன செய்வோம் ஒட்டப்பெண்ணே
மறுதேசம் போகவேணும்
மறுதேசம்போகாவிட்டால் ஒட்டப்பெண்ணே
மாண்டுமடிந்திடுவோம்.
பெண் மாண்டுவிட்டால்தோஷமில்லை ஏசாமிநாம்
ஆண்டிருந்தசீமையிலே
ஆண்டிருந்தசீமைவிட்டு ஏசாமி
தாண்டிடவுமாகாதையா
ஆண் ஆகாதுஎன்றுசொன்னல் டில்லிராஜனல்
ஆக்கினைவருகுமடி
ஆக்கினைவருமுன்னே சித்திரவல்லிநாம்
அடுத்தஊருக்குப்போகவேணும்
பெண் போகவேணுமென்றுசொன்னீர் ஏசாமிஎந்தன்
பொல்லாதகாலமோதான்
பொல்லாதகாலமோதான் ஏசாமி
பிழைமோசம்வந்ததையா

ஆண் பிழைவருமென்றுசொல்லி-சித்திரவல்லி
பெண்புத்தியாலேசொன்ஞய்
பிழைக்குமிடந்தனிலே அடிமாதே
பிழைவருவதென்னமோடி

பெண் பிழைவருவதென்னவென்று ஏசாமிநீர்
பெண்புத்திகெட்டதென்றீர்
பெண்புத்தியாலல்லவோ அநேகம்
பெயர்கள்பதவியடைந்தார்

ஆண் பதவியடைந்தாரென்றும் அடிமாதேநீ
பதருமல்சொல்லவந்தாய்
அதமானுனிராவணனும் தங்கையாலே
அறிவாயோ பெண்மயிலே

பெண் அறிகுவேன்என்கணவா வல்வாளன்
அடைந்தவிதமுனக்கு
தெரியாமல்போவதென்ஞ ஏசாமியுன்
சித்தம்போலே நடப்பேன்

ஆண் நடப்பதுஉண்மையடி சீதையாலேஸ்ரீ
ராமன் மதிமயங்கி
துடர்ந்தானேமானதுபின் இதுபொய்யோ
தோகையரே பெண்மயிலே

பெண் தோகையரேயென்றுரைத்த ஏசாமிசிறுத்
தொண்டர்கதை கேட்டிலையோ
ஆகையினுலென்மொழியை கெட்டுதென்றுநீர்
அறைவதுமக்கழகோ

ஆண் அறைவதுமுண்மையடி அடிமாதேநீ
அடுக்காமொழியுரைத்தாய்
புருஷன்சொல்தள்ளினுரோ நீசொன்னவர்கள்
பெண்மயிலேசொல்லடிநீ

பெண் சொல்லடியென்றுரைத்தீர் ஏசாமிநீர்
சொன்னதுபோல்நடக்க
வல்லவள்நானல்லவா ஏணையாவுன்
மனதுபோல்வாரேணையா

ஆண் வாரேனென்றுசொன்ஞயடி அடிமாதேநாம்
மனவருத்தமில்லாமலே
தூரதேசம்போய்பிழைக்க அடிமாதேயென்
சுந்திரமேவந்திடடி

பெண் வருகிறேன் நாயகரே ஏனையாவுன்
மனதில்வருத்தம்வேண்டாம்
வருத்தங்கள்வேண்டாமையா ஏசாமி
வழிகள்நடந்திடுவோம்

ஆண் நடந்துவிடுவோமடி சித்திரவல்லி
நலமுள்ளசீமைத்தேடி
சீமையில்நாமும்சென்றால் சித்திரவல்லி
செழிப்பாயிருக்கலாமே:

பெண் செழிப்பாயிருப்போமென்றீர் ஏசாமி
தேசவரும்நடக்க
இந்தவழிகள்நடக்கையிலே ஏசாமி
வலியனுங்கட்டுதையா

சித்திரவல்லி சொல் விருத்தம்

வஞ்சகன்வலியஆந்தை வலப்புறமாகுதையா
என்செய்வேன்கருடன்பூனை இடப்புறமாகக்கண்டேன்
சஞ்சலத்தோடுமங்கை தலைவிரித்தழுதுவாருள்
பஞ்சமாபாவியொத்தப் பார்ப்பானுமெதிரிட்டானே.

சாமிஒட்டன் சொல் தரு

ஆண் வலியனுங்கட்டுதென்று சித்திரவல்லியே
மனவருத்தம்வைக்காதடி
மனவருத்தம்வைக்காதடி சித்திரவல்லிநாம்
வயிறுபிழைக்கப்போறோமடி

பெண் போகிறோமென்றுசொன்னீர் ஏசாமியிதோ
பொல்லாத ஆந்தையொன்று
பொந்திலிருந்துகொண்டு ஏசாமியிதோ
புலம்பித்தவிக்குதையா

ஆண் கூடினஆண்குருவி சித்திரவல்லியது
கூடுவிட்டுப்போனதினால்
கூடுவிட்டுப்போனதினால் பெண்குருவி
கூவியழைக்குதடி

பெண் கூவியழைக்குதென்றீர் ஏசாமி
குணமானபூனையொன்று
குணமானபூனையொன்று ஏசாமி
குறுக்காகநடக்குதையா

ஆண் குறுக்காகநடக்குதென்று சித்திரவல்லிநீ
கவலைமிகக்கொள்ளாதடி

யெண்ணிடவேண்டாமடி சித்திரவல்லி
யிருளன்துணையிருப்பார்

பெண் இருளன்துணையிருந்தால் ஏசாமிநாம்
இப்படிகாணுவமோ
கருடனிடப்புறமாம் ஏசாமிநாம்
காண்போமவசகுனம்

ஆண் சகுனங்களாகுதென்று அடிமாதே
தவிப்பதுஞாயமல்ல
பகவான்கிருபையுண்டு அடிமாதேநமக்கு
பயமொன்றுமில்லையடி

பெண் பயமொன்றுமில்லையென்று ஏசாமிநீர்
பகர்ந்தது உண்மைதானோ
வயதிற்மிகுந்தவனும் ஒத்தைப்பார்ப்பான்
வருகிறான்பாரெதிரே

ஆண் வேதியர்வருவதினால் சித்திரவல்லியே
நமக்கிடர்ஒன்றும் வாராதடி
விதிபோலேநடக்குமல்லால் அடிமாதேநீ
வேறொன்றும் எண்ணாதடி

பெண் எண்ணாதேயென்றுசொன்ன ஏசாமியிது
எந்தஊரு எந்ததேசம்
எந்தவூர்யார்தேசமோ ஏசாமி
எனக்கறியச் சொல்லவேண்டும்

சித்திரவல்லிப்பெண் சொல் விருத்தம் பைரவி

ஆவியில்ஆவியான அன்புள்ள துணைவாகேளாய்
பாவியும்டில்லிவேந்தன் படுத்தியதுயரத்தாலே
காவியில்புகுந்துநாமும் கடுகியேநடந்துவந்தோம்
மேவியேயிருப்பதெங்கே விபரமாய்தெரிவிப்பாயே.

சாமி ஒட்டன் சொல் தெம்மாங்கு

சொல்லுகிறேன்கேளடியே தோகைமனோரஞ்சிதமே
வல்லமையாய்வாழ்ந்திருக்கும் வளமானதிண்டிவனம்
நல்லமதிபெண்ணரசே நாயகியென்பிறகே
மெள்ளநடந்துவாடி மோகனாங்கிபெண்மயிலே.

தரு

ஆண் சொல்லுகிறேன்கேளடியே அடிமாதேயென்
தோகைமனோரஞ்சிதமே

குள்ளஞ்செட்டி வெட்டுவெட்டும் அடிமாதே
இதுகுணமான திண்டிவனம

பெண் திண்டிவனத்தெருவே ஏசாமிநான்
திரும்பிநடக்கையிலே புது
தோண்டியிடுப்பில்வைத்து ஏசாமியிதோ
தோகையரும் வாருளையா

ஆண் தண்ணீர்குடமெடுத்து சித்திரவல்லியே
தையலரும்வந்தாலுமே அது
தவறிகீழேவிழுந்தால் சித்திரவல்லியே
தண்ணீர்க்குடம் போய்விடுமே

பெண் தண்ணீர்க்குடம்போகுமென்றீர் என்சாமி
தையலர் ஒருத்தியவள்
தலைவிரித்துக்கொண்டு என்சாமிஅவள்
தானழுதுவாருளையா

ஆண் செய்யாதகுற்றங்களைச் சித்திரவல்லியே
செய்ததினுலேயல்லோ
செய்ததினுலேயல்லோ அடிமாதே அவன்
தெருவிலேவிட்டானடி

பெண் தெருவிலேவிட்டானென்றீர் ஏசாமிநான்
செல்லுமிடந்தானெங்கே
செல்லுமிடங்களையும் என்சாமிநீர்
தெரிந்திடச்சொல்லுமையா

ஆண் தெற்கேவெகுதுலைதான் சித்திரவல்லியிதோ
தென்னமரச்சோலைபாராய்
தென்னமரச்சோலைபாராய் சித்திரவல்லி
சிங்காரவனங்கள் பாராய்

பெண் தென்னமரச்சோலைகண்டேன் என்சாமி
சிங்காரவனத்தைக்கண்டேன்
சிங்காரவனத்தருகே என்சாமிநான்
சிற்சாவடியுங்காணேன்

ஆண் காணேனென்றுசொன்னதொரு சித்திரவல்லியே
கானக்குயிலன்னமே [என்
அன்னமேசத்திரத்தை சித்திரவல்லியேஉன்
கண்ணுரப்பாரடியே

பெண் கண்டேன்மனமகிழ்ந்தே என்சாமி
கவலைமிகத்தெளிந்தேன்

கண்ணுளாசத்திரத்தில் என்சாமிஇந்த
கட்டழகிவீற்றிருப்பேன்

ஆண் வீற்றிருப்பேனென்றுசொல்லும் சித்திரவல்லி
மெல்லியரே சொல்லுகிறேன்கேள்
மேல்நாடுசீமையென்று சித்திரவல்லிநான்
வேலைசெய்துவாரேனடி

பெண் வேலைக்குப்போரேனென்று என்சாமிநீர்
விருப்பமுடனேசொன்னீர்
விருப்பமுடனேசொன்னீர் என்சாமியே
பொறுக்கமுடியவில்லை

ஆண் ஆகாதுயென்றுசொன்னுய் சித்திரவல்லிநான்
அரும்பஞ்சம்வந்ததடி
பஞ்சம்பிழைக்கவேதான் சித்திரவல்லிநாம்
பாகையரே வந்தோமடி

சாமிஒட்டன் சொல் விருத்தம் இ-ம் முகாரி

பஞ்சத்தால்தேசம்விட்டு பட்டினியோடிருந்து
வஞ்சிநாமிந்ததேசம் வந்திட்டோம்சத்திரத்தில்
கஞ்சிகாய்ச்சிநாமுண்ண கையினில்காசுமில்லை
கொஞ்சிடும்கிளிசொல்மாதே கூலிவேலைக்குப்போகிறேன்

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் பாலா என்னகாலம்
வந்துதோடா என்கிற வர்னமெட்டு

சாமிஒட்டன் சொல் கண்ணிகள் செஞ்சுருட்டி ரூபகம்
வேலைசெய்துவாரேனடி அன்னமே ஆ ஆ சொர்னமே
ஒண்டொடியேகேளு திண்டிவனமது
அண்டிவந்தோமிங்கே பண்டுடனேவிதோ வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

அண்டநகர்விட்டு வந்தமன்னவா ஆ ஆ சொல்லவா
அண்டவொருவரும் கண்டிலனேயிங்கு
ஒண்டியாகஎன்னை விண்டிருக்கச்சொன்ன அண்

சாமிஒட்டன் சொல்லல்

மாதேநீமயங்கியழுகாதே ஆ ஆ அன்னமே
சத்திரந்தனிலே பத்திரமாயிரு
நத்திவேலைசெய்து பத்திவாரேன்கூடி வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

மாலையிட்டநாள்முதலாய் மன்னவா ஆ ஆசொன்னவா
கன்னியரைவிட்டு மன்னுபிரிந்தீரோ
முன்னவன்விதியால் அந்நீதமாய்ப்போக அண்

சாமி ஒட்டன் சொல்லல்

என்ன நாம்செய்வோமடி அன்னமே ஆ ஆ சொர்னமே
சூழ்ந்தவினையாலே வாழ்ந்தவூரைவிட்டு
நேர்ந்துலகினில் தாழ்ந்துஏழையானோம் வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

இந்தவிதிவந்ததென்ன மன்னவா ஆ ஆ சொன்னவா
சொர்னமேனிவர்ன முகம்வாடிட
நிர்ணயமாய்மண்ணை வானமாய்வாரா அண்

சாமி ஒட்டன் சொல்லல்

பஞ்சமதுவந்து அன்னமே ஆ ஆ சொர்னமே
கலங்கியனைவரும் வலங்கொண்டோடிட
இலங்கியேமன மிலங்கியேவந்தோம் வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

போரேனென்றுசொல்லவந்தமன்னவா ஆ ஆ சொன்னவா
சென்றுநீரிவ்விடம் நன்ருய்வருமட்டும்
நின்றுயெதிர்பார்த்து கொண்டிருப்பேன்நானும் அண்

சாமி ஒட்டன் சொல்லல்

மங்கையரேநீமயங்காதே அன்னமே ஆ ஆ சொர்னமே
பழுதொன்றுமில்லாமலே தொழுதுவேலைசெய்து
பொழுதுபோகுமுன்னே வழுவாகயான்வாரேன் வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

வாரேனென்றுசொன்னஎன்மன்னவா ஆ ஆ சொன்னவா
திட்டமாகவே எட்டியிவ்வூரினில்
கிட்டவேலைசெய்து சட்டெனவேவாரும் அண்

சாமி ஒட்டன் சொல்லல்

வாருமென்றுசொன்னுயடி அன்னமே ஆ ஆ சொர்னமே
உத்தமிகேளும் மத்தியானவேளை
நத்தியப்பசிக்கு சித்தமெப்படியோ வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

செய்வதென்னவென்று சொன்னமன்னவா ஆ ஆ
ஐயமில்லாமலேசெய்யுமிடஞ்சொல்லு [சொன்னவா
நொய்போட்டுக்காய்ச்சியே கையில்கொண்டுவாரேன்

சாமி ஒட்டன் சொல்லல்

கஞ்சிகொண்டுவாரேனென்றுசொன்ன ஆ ஆ சொர்னமே
ஐந்துமாதகெற்ப முந்தனுக்கானதே
எந்தவிடந்தேடி வந்திடுவாய்நாடி வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

விடமும்தெரியாமல்போனால் மன்னவா ஆ ஆ சொன்னவா
தங்கும்ஊரிலே இங்கிதமாகவே
அங்குள்ளமங்கை யோசனைகேட்டுவாரேன் அண்

சாமி ஒட்டன் சொல்லல்

என்னவிதியெழுதினனந்தப்பாவி அன்னமே ஆ ஆ சொர்
சோதியாம்மேல்நாட்டை நீதியாண்டதுபோய் [னமே
பாதியால்மெய்வாடி வாதைபுரிந்தோமே வேலை

சித்திரவல்லி சொல்லல்

சமையல்செய்துநானிருப்பேன்மன்னவா ஆ ஆ
ஆக்கியசோறதை சீக்கிரமாக [சொன்னவா
தூக்கியும்மைதேடி நோக்கியேயான்வாரேன் அண்

பொது விருத்தம்

இப்படியாகத்தானே யேந்திழைபுகலவொட்டன்
செப்பினன்கஞ்சிகொண்டு சீக்கிரம்வருவாயென்று
கொப்பெனவுரைத்துத்தானுங் கூடியவூரிற்சேர்ந்து
அப்போதுகூலிவேலைக் கன்புடன்கேட்கலுற்றன்.

வ-ம். இந்தப் பிரகாரமாக தன் பெண்சாதி சொன்னவுடன் சாமி ஒட்டன் கஞ்சி காய்ச்சிக்கொண்டு சீக்கிரம் வரும்படியாக மனைவியுடன் சொல்லி தான் வேலைசெய்ய கேழ்க்கிற விதிங்காண்க,

சாமி ஒட்டன் வேலைக்குப் போகிற தரு

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் காசிநாதா யிது வுன்னருளோ

யென்ற வர்னமெட்டு

வேலையெனக் களிப்பாரில்லையோ
விதியாம்பாட்சா நிதியளிக்காமலே
பதியைவிட்டுநான் மதிகலங்கிவந்தேன் வேலை
மேல்நாட்டையாண்ட ஒட்டன்நானே
மெத்தவும்பஞ்சமும் சுற்றிடவவ்வூரில்
பற்றியமனையாளோ டுற்றயிவ்வூர்வந்தேன் வேலை
வண்ணமதாக சுவர்வைப்பேன்
திண்ணமில்லாமலே மண்ணதுங்கூட்டியே
கண்ணில்காணவெகு உன்னதமாய்ச்செய்வேன் வேலை
ஓடுடன்கல்லுக ளறுப்பேன்
ஓங்கியேசூளையை பாங்குடன்போடுவேன்
வாங்கியேவெந்தன் தாங்கிதரம்பிரிப்பேன் வேலை

தூரவுடன்யேறித் தொழில்புரிவேன்
தூரவருவேன் வீரியமாகவே
காரியமாயின்னல் கூறிடுந்தொழில்செய்வேன் வேலை

சித்திரவல்லி விருத்தம் முகாரி

பாவிவயிற்றுதித்தயிந்த பார்தனில்யான்பிறந்து
ஆவிபதைக்குதையோ ஆதிசிவநாயகனே
கூவியழுதாலும் குறைதெரிந்துஆதரிக்க [ன்
பூவுலகிலொருவரில்லை யெண்ணுளுமென்னசெய்வே

சித்திரவல்லி புலம்பல்

இந்திர சபாவில் கொய்யுதே நெஞ்சமிதோ
என்கிற வர்னமெட்டு

பல்லவி

ஐயோநானென்னசெய்வேன் யாருமற்றபாவியானேன்

அநுபல்லவி

தையலர்க்கிந்தவிதி தானளித்தாளேசாமி ஐயோ

சரணங்கள்

பாங்கியர்கள்ஏவலும்போய் பரதேசியானேனையா
தேங்கியசத்திரத்தில் தானிருக்ககாலமாச்சே ஐயோ
கஞ்சிகாய்ச்சவகையறியேன் களையுடனேதானிருப்பார்
வஞ்சியர்க்கிந்தவிதி வாய்த்ததென்னபிரமதேவா ஐயோ
ரங்கப்புறந்தனிலே பொங்கமுடனேபிறந்து
சங்கமில்லாமலென்னை சாமிஒட்டார்மாலையிட ஐயோ

சித்திரவல்லி புலம்பல்

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் மறையவனேயிந்த
என்கிற வர்னமெட்டு

ஐயோதெய்வமேயிந்த அவதிக்குள்ளாக்கிளுய்
அரிவைநான்படவசமோ தெய்வமே
ஆண்டிருந்தசீமையிலே அரும்பஞ்சங்கள்வரவு
மாச்சுதென்னசெய்வேனையா தெய்வமே
பஞ்சத்தாலேயிருவர் பரதேசிபோல்கிளம்பி
படுந்துயர்பார்க்கொணுதோ தெய்வமே
பாவிநான்பெண்பிறந்து பட்டினிகிடக்கவும்
பலபேர்நகைக்கவிட்டாயோ தெய்வமே
கூலிவேலைக்குப்போன கொழுநனுக்குக்கஞ்சிநான்
கொண்டுபோகவேணுமே தெய்வமே
நெல்குத்துவமென்றல் கூசுதேயிருகையும்
கொழுநனுக்கேதுரைப்பேன் தெய்வமே.

பொது விருத்தம்

இவ்விதமாய்ப்புலம்பி யிருக்கும்போது
இடதுகையில்தோடா சங்கிலியும்பூண்டு
அந்தமுள்ளதிரேகமதில் அங்கியிட்டு
அரையில்கச்சைசல்லடமும் அரைஞாணேடு
சுந்திரஞ்சேர்மதுரைசொக்கர் தமக்குநல்ல
தூயவஸ்திரம்சாத்திட அவ்வழியாய்த்தானே
வந்ததொருஒட்டனவன் சத்திரத்தில்
வந்துநின்ருன்மாதுஒட்டப் பெண்ணைக்கண்டான்.

வ-ம். இவ்விதமாக வந்த கள்ள ஒட்டன் சத்திரத்தி லிருக்கும் சித்திரவல்லிப் பெண்ணைக் கண்டவுடன் காம மானது மிஞ்சி கெட்ட சிந்தையுள்ளவனுய் அவளிடம் வார்த்தையாடுகிற விதங்காண்க.

கள்ளஒட்டன் சொல் விருத்தம்-தோடி

புருஷனைப்பிரிந்தமாது போரயிச்சத்திரத்தில்
பரதவித்திருக்கும்பெண்ணே பகர்வதைக்கேளாயிந்த
சிறுவயதிலுனக்கு தீங்குகள்வந்ததென்ன
ஒருமையாயெனக்குரைத்தால் நின்துயரகற்றுவேனே.

கள்ள ஒட்டன் சொல் தரு

அன்னம்போலிங்கிருந்த ஏமாதேநீ
ஆரடிபுலம்புவது
ஆரடிபுலம்புவது ஏமாதேநீ
அறியவுரைக்கவேண்டும்
இந்திராணிமேனகையோ ஏமாதேநீ
எவரிடதாரமோடி
கந்தருடவள்ளியரோ ஏமாதேநீ
கமலசரஸ்வதியோ
ஊர்வசிரம்பையோடி ஏமாதேநீ
உரைத்திட லாகாதோடி
மார்மேல்ஜலம்பெருக ஏமாதேநீ
மனங்கலங்குவதென்ன
அரிச்சந்திரன்தேவியோடி ஏமாதேநீ
அனங்கன்மனைவியோடி
தெரிந்திடச்சொல்லடிநீ ஏமாதேநீ
சொல்லவேணுமம்மாதுரை
வர்ணக்கிளிமொழியே ஏமாதேநீ
மனவருத்தம் ஆவதென்ன

மனவருத்தம் ஆவதென்ன ஏமாதேநீ
வந்திடுவா யென்பிறகே.

பொது விருத்தம்

இப்படிகள்ளவொட்டன் இயம்பியவார்த்தைதன்னை
மைப்பிடிவிழியாலான மாதுசித்திரவல்லிகேட்டு
எப்படியிவனோடுநாம் இயம்புவோம்பதிலென்றெண்ணி
குப்புறதலைகுனிந்து கோதையாள்கூறுவாளே.

சித்திரவல்லி தரு

தனியாயிருந்துவென்னை ஏசாமி
தானழைத்து கேழ்ப்பதாரு
கேழ்ப்பதுயார்தானையா ஏசாமியிந்த
கேடுகெட்ட சத்திரத்தில்

கள்ள ஒட்டன் தரு

சத்திரத்திலொண்டியாக ஏமாதேநீ
தனியாயிருப்பதென்ன
தனியாயிருப்பதென்ன ஏமாதேயிந்த
சங்கதியைச் சொல்லடிநீ

சித்திரவல்லி தரு

சங்கதியைகேழ்க்கவந்தாய் ஏசாமிநாங்கள்
தலைவிதியாலேயல்லோ
எங்களுடையதேசம்விட்டு ஏசாமிநாங்கள்
இங்கேவர காணோமையா

கள்ள ஒட்டன் தரு

வந்தவிபரமதை ஏமாதேநீ
வகையுடன் சொல்லவேணும்
உந்தன்துயரமெல்லாம் ஏமாதேநீ
உரைத்தால் விலக்கிடுவேன்

வசனம்

கேளாய் சித்திரவல்லியே! உன்னைப் பார்த்தால் இரம்பை ஊர்வசி திலோர்த்தமை மேனகை இந்திராணியோ அல்லது சந்திரமதியோ ரதியோ யான் யாரெனச் சொல்லத்தகும் உன்னுடைய ரூபசவுந்தரியத்தை கண்ணுற்று நோக்கினல் ஆயிரம் பணமுடியைத் தரித்த ஆதிசேடனாலும் சொல்ல முடியாததுபோல காணுகின்றதே ஆனால் சிற்றறிவுடைய என்னலியன்ற வரையில் சொல்லுகிறேன் கேளடி மாதே மின்னலைப்போல் ஒலியும் மேகத்துக் கொப்பான கருங்கூந்தலும் அன்னத்தைப்போல நடையும் மலர்ந்த செந்தாமரைப் புட்பம்போன்ற முகமும்

மூன்றும் பிறையதுபோல் உதடும் விளக்கின் சுடர் போன்ற மூக்கும் தாழமடல்போல் தாழ்வையும் வெண் சங்கைப்போல் கழுத்தும் யானைமஸ்தகத்தைப் போன்ற இரண்டு புஜமும் மன்மதன் கணைபோல மார்பும் பூரண விம்பத்தைப் போன்ற ஸ்தனமும் ஆலம் இலையைப்போல் வயிறும் சுழியதுபோல் தொப்புளும் சிமிள் போன்ற இடையும் இளவாழைத் தண்டதுபோல் துடையும் சினைவிருலது போல் கெண்டைகாலும் ஆதிசேடனைப்போல் படமும் சிற்றெரும்புபோல ரோமங்களும் இப்பேர்ப்பட்ட இலட்சணங்கள் பொருந்திய மாதர்களுக்கு அரசியே நீ இந்த கேவலமுள்ள சத்திரத்தில் மனது நொந்து திரேக மெலிந்து உடைகுலைந்து ஒண்டியாகயிருந்து விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டுமடி சந்திரமுகமான மயிலே.

சித்திரவல்லி தரு

எந்தஊருஎந்ததேசம் ஏனையா
எங்கிருந்து எங்கேபோறீர்
எங்கிருந்து எங்கேபோறீர் ஏனையா
எனக்கறிய சொல்லவேண்டும்

கள்ள ஒட்டன் தரு

வடக்கேவெகுதுலைதான் ஏமாதேநான்
வளநாடு சீமைநாடு
வளநாடுசீமைவிட்டு ஏமாதேநான்
மதுரைநகர் போறேனடி

சித்திரவல்லி தரு

மதுரைக்குப்போறேனென்றீர் ஏசாமியிங்கே
வந்தவயணமென்ன
வந்தவயணமென்ன ஏசாமிநீர்
வகையாகச் சொல்லுமையா

கள்ள ஒட்டன் தரு

வந்தவிபரமதை ஏமாதே
வரிசையுடன் சொல்கிறேன்கேள்
வயிற்பசியாலேயல்லோ அடிமாதேநான்
வந்தேனடி சத்திரத்தில்

சித்திரவல்லி தரு

சத்திரத்தில்நீரும்வந்தீர் ஏசாமிதான்
சாதம்சமைத்துஉண்க அங்கே
தண்ணீர்துறையுண்டு ஏன்சாமிநீர்
சமைத்துஉண்க போகுமையா

கள்ள ஒட்டன் தரு

சமைத்துஉண்கவல்லவடி ஏமாதேநான்
ஜதிகுலமென்னடிவுன்
ஜாதிகுலங்களெல்லாம் ஏமாதேநீ
தயவாகச்சொல்லடிநீ

சித்திரவல்லி தரு

சம்பந்தம்செய்யவேண்டாம் ஏஐயாநீ
ஜாதிகுலங்கேட்கவேண்டாம்
ஜாதிகுலங்கேட்கவேண்டாம் ஏஐயா
ஜல்தியினில் சென்றுவிடும்

கள்ள ஒட்டன் தரு

சம்பந்தம்செய்யவெண்ணி ஏமாதேநான்
ஜாதிகுல்ங்கேட்கவில்லை
ஜாதிகுலங்களெல்லாம் ஏமாதேநீ
தயவாகச்சொல்லவேணும்

வ-ம். ஆனால் கேள் மாதரசே! நான் எதற்காக உன் வரலாற்றை விசாரிக்கிறேனென்றால் இதைவிட்டு மற்றொரு தேசம் நான் சென்று அவ்விடத்திலுள்ள எந்த சத்திரத்திலாவது வீற்றிருப்பேனேயானால் இந்த திண்டிவனம் சத்திரத்தில் ஒரு கற்புடைய மங்கையைக் கண்டேனென்று யாரிடமாவது சொன்னேனேயானால் அவள் யாருடைய பெண் அல்லது யாருடைய தேவியென்று கேட்டால் பதில் மொழி யானென்ன சொல்லுவேன் அதற்காகத்தான் கேட்கிறேனே யொழிய வேறொன்றும் விகற்பமாக நினைத்து கேட்கவில்லை; ஆகையால் உன் ஜாதி குலத்தை சீக்கிரமாக சொல்வாயடி பெண்ணே.

சித்திரவல்லி சொல் வசனம்

அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுமையா

சித்தி சொல்லுகிறேன் கேளுமையா ஏசாமிநான்
சுகமான ரெங்கபுரம்
ரெங்கபுரமேதானையா ஏசாமி
எங்கள் நகரமையா

கள்ள ரெங்கபுரந்தனிலே ஏமாதேநீ
எங்கேபிறந்தாயடி
எங்கேபிறந்தாயடி ஏமாதேஉன்னை
ஈன்றதகப்பனாரோ

சித்தி ஈன்றதகப்பனையும் ஏசாமி
இதமாகச்சொல்லுகிறேன் கேள்
சொல்லுகிறேன்கேளுமையா ஏசாமிநான்
சுப்புசெட்டியார்மகள்நான்

கள்ள சுப்புசெட்டியார்மகள் நீதான்
சுகமாகமங்கிலியம் அந்த
மங்கிலியம்தான் தரித்த ஏமாதேயந்த
மன்னவரை சொல்லடிநீ

வ-ம். ஆனால் கேளாய் மாதே! இவ்வளவு நாழிகையாக உன்னை நான் மாதென்றும் அம்மாவென்றும் சொன்னது மகாதோஷம் வந்துநேரிடும் உன்னை நான் குழந்தை பருவத்தில் கண்டது அடையாளம் தெரியவில்லை; நீ சொல்லும் வரலாற்றைப் பார்த்தால் எனக்கு மாமன் மகளாகிவிட்டாய் யான் உனக்கு அத்தை பிள்ளையாகிவிட்டேன், ஆகையால் இனி உன்னை பெண்ணேயென்று அழைப்பேன்; அவ்விஷயத்தில் மனதில் கவலை வைக்காமல் உன்னுடைய பத்தாவின் ஊரும் பேரும் சீக்கிரத்தில் சொல்ல வேணுமடி பெண்ணே.

கள்ளஒட்டன் தரு-தர்க்கம்

இந்திரசபாவில் அங்குநானிருந்தவனை என்ற மெட்டு

என்னமோசம்வந்ததடிஏந்திழையேயெந்தனுக்கு [தடி
சொன்னவார்த்தைதன்னைக்கேட்டால் சொந்தமாகக்காணு

சித்திரவல்லி தரு

சொந்தமென்றென்னைப்பார்த்து சொல்லுவதுமக்கழகோ
எந்தவிதத்திலுமக்கு சொந்தமென்றுகாணுதையா

கள்ளஒட்டன் தரு

சுப்புசெட்டிமகளென்று சொல்லிவந்தாயடிபெண்ணே
அப்படியானலெனக்கு அவர்மாமனுகுதடி

சித்திரவல்லி தரு

மாமனென்றுரைத்தீரேநீர் வாழ்ந்திருக்கும்தேசமென்ன
சீமையிலும்மொழிபோலே செப்புவாரும்யாருமில்லை

கள்ளஒட்டன் தரு

இல்லையென்றுரைத்தாயடி என்னமதியுந்தனுக்கு
வல்லமையாய்உன்னைப்பெற்ற மங்கையரே அத்தையடி

சித்திரவல்லி தரு

அத்தையென்றுரைக்கவந்தாய் அடுக்குமோஉந்தனுக்கு
என்னமுறையைக்கொண்டு இதமாகச்சொல்லவந்தாய்

சொல்லுகிறேன்மாதரசே செப்படிஉன்நாயகன்பேர்
சொல்லாவிடில்போவதில்லை சுப்புசெட்டியார்மகனே

சித்திரவல்லி தரு

நல்லதுகேட்டுவாரும் நாயகன்பேர்சொல்லிவாரேன்
மெல்லியரைமாலையிட்ட மித்திரன்பேர்சொல்லிவாரேன்

வ-ம். ஆனால் கேளுங்களையா! நான் பூமியிலே பெண்ணாகப் பிறந்துவிட்டேன்; இனி ஆணாகப் போகிறதில்லை; தாம் சொன்னதைப்பற்றி யான் கவலைப்படவில்லை ஆனதினால் என் நாயகன்பேர் சொல்லி வருகிறேன் கவனமாய்க் கேளுமையா.

சித்தி தெற்கேவெகுதொலைதான் என்னையா அந்த
மேல்நாடுடில்லிபுரம் அந்த
டில்லிபுரம்சாமிசெட்டி ஏனையாயிந்த
மெல்லியரை மாலையிட்டார்

கள்ள மாலையிட்டானென்றுசொன்னாய் ஒட்டப்பெண்ணே
வேலைசெய்யநீ வந்ததென்ன
வேலைசெய்யவந்ததென்ன ஒட்டப்பெண்ணேயந்த
விவரமதை சொல்லடிநீ

சித்தி அறியவுரைப்பேனையா ஏனையா நாங்கள்
ஆண்டிருந்த சீமையிலே
ஆண்டிருந்தசீமையிலே ஏனையா
அரும்பஞ்சம் வந்ததையா

கள்ள பஞ்சங்கள்வந்ததென்று ஏமாதே
பாவையரே சொன்னாயடி
பஞ்சங்கள்வந்தாலுமே ஏமாதே
பாவையரே போகலாமா

சித்தி பஞ்சந்தெளியவில்லை ஏசாமிஅந்த
பாவியுட பட்டணத்தில்
பாவியுடஊரைவிட்டு ஏசாமி
பரதேசியானேனையா

கள்ள பரதேசியானேனென்றாய் ஏமாதேயுன்
பத்தாவு மெங்கேயடி
பத்தாவுமெங்கேயடி ஏமாதே
பாங்குடனே சொல்லவேண்டும்

சித்தி கூடின நாள்முதலாய் ஏசாமி
குழிவெட்டப்போனதில்லை
நாடியேபோயிருந்தார் ஏசாமிநான்
தேடிகஞ்சிகொண்டுபோரேன்

கள்ள கஞ்சிகலயங்கொண்டு ஒட்டப்பெண்ணே
காட்டுவழிநடந்தால்
காட்டுவழிநடந்தால் ஒட்டப்பெண்ணே
கன்னிவிடுந் திரேகமெல்லாம்

சித்தி கன்னிதான்போனாலும் என்மன்னனுக்கு
கஞ்சிகொண்டுபோகவேணும்
கஞ்சிகொண்டுபோகாவிட்டால் என்சாமியவர்
களைத்துவிழுந்திடுவார்

கள்ள களைத்துவிழுவாரென்று ஒட்டப்பெண்ணேநீ
கதையாகசொல்லவேண்டாம்
பூமியிலைபொருதடி ஒட்டப்பெண்ணேநீ
பொறுமைகுணங்களுக்கு

சிற்தி பொருதுமென்றுசொன்னீர் விதியைவெல்ல
ஆராலேயாகுமையா
ஆராலேயாகுமையா ஏசாமி
அடியாள்விதியைவெல்ல

கள்ள வெல்லவுமாகாதடி ஒட்டப்பெண்ணே
சொல்லவுமாகாதடி
சொல்லவுமாகாதடி ஒட்டப்பெண்ணே
தோகைரதியழகி

சித்தி அழகுடன்வாழ்ந்திருந்தோம் ஏசாமிநாங்கள்
ஆண்டிருந்தசீமையிலே
ஆண்டிருந்தசீமைவிட்டு ஏசாமிநான்
அழகுங்குலைந்தேனையா

கள்ள குலைந்துவிட்டேனென்றுசொல்லி ஒட்டப்பெண்
கோதையரே சொல்லாதடி [ணே
குழிவெட்டுமொட்டருக்கே ஒட்டப்பெண்ணே
கோதையரேஏனமர்ந்தாய்

சித்தி குழிவெட்டுமொட்டருக்கே ஏசாமிநான்
கோதையமரவில்லை
அமர்ந்தேனேசெட்டியார்க்கே ஏனையாநீர்
அறிந்துசெல் தென்மதுரை

கள்ள ஒட்டன் சொல் விருத்தம்

மதுரைக்குபோகுமென்று மனம்வந்துசொன்னயடி
இதுவுனக்குசம்மதமோ ஏந்திழையேபெண்ணரசே
கதியொருவரில்லாமல் கலங்குகிருய்சத்திரத்தில்
சதமெனவேஎன்னேடுவந்தால் தையலரேபதம்பெறுவாய்.

கள்ள ஒட்டன் கண்ணி

இந்திரசபாவில் என்னுடனே நீ பேசாதது
என்கிற வர்னமெட்டு

மங்கையரேயுந்தன் மையலிலேசிக்கி
மனந்தடுமாறுதே மாதரசேஎன்கண்ணே
என்னுடன்கூட இதுநல்ல சமயம்
ஏந்திழையேஎன்னை இவ்வேளைகாப்பாயே

மாரன்கணையது சீறியேபாயுது
மடிந்தாலுமுன்னை மறவேண்டிஎன்கண்ணே
கண்டவுடன்விரக காமமும்மீறுதே
கன்னியரேகளை மீறுதடிஎன்மானே

நன்றெனஎன்னுடன் மங்கையரேநீவாடி
நடந்திடுவோமறு தேசங்கண்ணேயிப்போதே

சித்திரவல்லி வசனம்

ஆனல் கேளுமையா! நான் சத்திரத்தில் ஒண்டியா யிருப்பதாக எண்ணி இல்லாத வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டாம். சீக்கிரமாக எழுந்து செல்லுமையா! நான் கணவனுக்குக் கஞ்சி கொண்டுபோக வேணுமையா.

கள்ள ஒட்டன் தரு

சென்றுவிடுமென்றுசொல்லி என்கண்ணே நீ
விண்டுதனம்பேசாதடி நீயும்
சென்றுயென்கூடவந்தால் ஒட்டப்பெண்ணே
செழிப்பாயிருக்கலாமே.

வ-ம். ஆனல் கேளும் பெண்ணே! ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்க்காத காரியம்தான் சாகக்கடவதென்று முன்னோர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டதில்லையா அத்தன்மைகளை யுணராமல் நீ என்னேடு வாதாடுவது சரியல்ல என்பின் தென் மதுரை வந்தாயானல் அந்த ஆயிரம் ஒட்டர்களுக்கு மேன்மையா யிருந்ததுபோல் இருந்து வருகலாம். என்னேடு தென்மதுரை வந்து சேரடி பெண்ணே.

கள்ள ஒட்டனுக்கும் சித்திரவல்லிக்கும் தர்க்கம்

சித்தி] செழிப்பாயிருப்போமென்று அடபாவிநீ
சேதியுரைக்கவந்தாய்
கழப்பாணி அப்பன்கண்டால் அடபாவியுன்னை
கட்டையிலடிப்பாரடா

கள்ள கட்டையிலடித்தாலுமே ஒட்டப்பெண்ணே
காமன்கணையால்மடிவேன்
கட்டியணையாமல் மடியேன்வுன்னை
கட்டியணையவேண்டும்

சித்தி அணைவேனணைவேனென்று அடாபாவி
ஆரிடத்தில்சொல்லவந்தாய்
ஆரிடத்தில்சொல்லவந்தாய் அடாபாவி
அடுக்குமோவையகத்தில்

கள்ள வையகத்தில்நானொருவன் ஒட்டப்பெண்ணே
வகைசொல்லும்பேர்களைத்தான்
வகைசொல்லும்பேர்களைத்தான் ஒட்டப்பெண்ணே
வாயைக்கிழிப்பேனடி

சித்தி வாயைக்கிழிப்பேனென்று அடாபாவியுன்
மதத்தாலேசொல்லவந்தாய்
மதத்தாலேராவணனும் அடாபாவி
வையகத்தில்மாண்டானடா

கள்ள மாண்டாலுமுன்னைவிடேன் ஒட்டப்பெண்ணே
மடியிலுயிரிழப்பேன்
மடியிலுயிரிழப்பேன் ஒட்டப்பெண்ணே
மாண்டுமடிந்திடுவேன்

வ-ம். ஆனால் கேளாய் பெண்ணே! நீ சொல்லிவந்த இராவணனெனவன் பத்துசிரசும் இருபது கையோடு மூன்றறைகோடி வருடம் ஆயுள்பெற்று அனேகம் தேவர்கள் பணிவிடை செய்யவும் இராட்சதனென்கிற பெயர்மாற்றி இராவணனென்கிற பெயர் தரித்து மற்ற இராட்சதர்களெல்லாம் பணிந்து நடக்கவும் அரசாண்டுவந்த இராவணேஸ்வரன் மாண்டிருந்தும் காலத்தில் கேவலம் ஒரு சிரசுடன் யான் உன்னால் மடிவதால் மெத்த சுகிர்தமென்று நினைக்கிறேன் ஒட்டப்பெண்ணே.

சித்தி இறந்துமடிவேனென்று அடாபாவி
இணக்கமுடன் பேசாதடா
இணக்கமுடன்பேசினால் அடாபாவியுன்னை
விளக்குமாத்தாலடிப்பேன்

கள்ள அடித்தாலடிபொறுப்பேன் ஒட்டப்பெண்ணே
அண்டையிலேவீற்றிருப்பேன்
அண்டையிலேவீற்றிருப்பேன்
அணைந்து ஒருமுத்தந்தாடி

சித்தி முத்தந்தருவேனென்று அடாபாவிநீ
சித்தங்கலங்காதடா
சித்தங்கலங்காதடா அடாபாவி உன்னை
சின்னப்படுத்து வேண்டா

கள்ள சின்னப்படுத்தினாலும் என்கண்ணேவுன்னை
சேராமல்போகமாட்டேன்
சேரத்தான்வேணுமடி என்கண்ணே உன்
சித்தமிரங்கடி நீ

வ-ம். கேளாய் பெண்ணே! என்னை சின்னப்படுத்து வேனென்று கொஞ்சமேனும் மனதில் இரக்க மில்லாமல் சொன்னா யல்லவா, அதற்கொரு உபாயமுள்ள கதை சொல்லுகிறேன்; தேவேந்திரன் மெத்த துன்ப மடைந்து திரேகமெல்லாம் யோனியாக சபிக்கப்பெற்று வாடினான்; ஆனதால் அப்பேர்க்கொத்த தேவேந்திர போகமனுபவித்த இந்திரனே ஸ்திரீசாதியால் பங்கமடைந்திருக்க கேவலம் யான் பங்கமடைவது தானோ கெடுதி; ஆகையால் உன்னால் என்ன கெடுதலை வந்தபோதிலும் உன்னை கட்டிச்சேராமல் போகமாட்டேனடி பெண்ணே.

சித்தி அன்னகரந்தனிலே அடாபாவிநான்
இல்லாதமங்கையரோ
இல்லாதமங்கையரோ அடாபாவிநீ
என்மீது ஆசைகொண்டாய்

கள்ள ஆசைவிரதன் ஒட்டப்பெண்ணே
வேதனையாலல்லவோ
வேதனையாலல்லவோ ஒட்டப்பெண்ணே
வெந்துதணிகிறேண்டி

சித்தி வெந்துதணிவேனென்று அடாபாவிநீ
விருப்பமுடன்சொல்லவந்தாய்
என்கணவன்வந்தால் அடாபாவியுனக்கு
இடையூறுநேருமடா

கள்ள கணவனும்வந்தாலுமே ஒட்டப்பெண்ணே
கட்டியேவைத்தாலுமே
கட்டியேவைத்தாலுமே ஒட்டப்பெண்ணேயுனை
கட்டியணையவேணும்

சித்தி பத்தாயிதையறிந்தால் அடாபாவி
பதைக்கவுயிர்வதைப்பார்
பதைக்கவுயிர்வதைப்பார் அடாபாவியுன்
பட்டணத்திற் கோடிப்போடா

கள்ள உயிர்போனுல்போகுதடி ஒட்டப்பெண்ணே
உன்னைவிடப்போறதில்லை
உன்னைவிடப்போறதில்லைஒட்டப்பெண்ணே நான்
ஊருக்கும்போறதில்லை

சித்தி மதங்கொண்டுபேசாதடா என்கணவனும்
வருகிறநேரமாச்சு
வருகிறநேரமாச்சு உயிரோடு
வந்தவழியோடிப்போடா

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக கள்ள ஒட்டனும் சித்திரவல்லியுமாக தர்க்கமாடிக் கொண்டிருந்ததில் வேலைக்குப் போயிருக்கும் தன் நாயகனுக்குக் கஞ்சி கொண்டு போக தவக்கப்பட்டதால் இன்னும் நமது நாயகி கஞ்சி கொண்டு வரவில்லையே ஏதோ சூதா யிருக்கின்றதென்றெண்ணி பசியுடன் சத்திரத்திற்கு வருஞ் சமயத்தில் கள்ளவொட்டன் அதுகண்டு ஒளித்துக்கொள்ள விசனமுற்றிருக்கும் ஒட்டச்சியை வேலை செய்யப்போன நாயகன் வந்து கேட்கும் விதங்காண்க.

சாமிவொட்டன் பெண்சாதியைக் கேட்குதல்
விருத்தம்-முகாரி

வெய்யலில்மண்சுமக்க விதித்திட்டானீசன்தானும்
தையலேவுன்னுல்வாடி தவித்திட்டேன்பசியால்நொந்து
செய்வதென்னுவின்னேரம் தீங்குனக்குற்றதென்ன [ணே
மெய்சோர்ந்துவாடிநிற்கும் விபரங்களுரைப்பாய்பெண்

சாமிவொட்டன் தரு

சாமி பெண்ணேநவமணியே சித்திரவல்லியே
பூஷணமேபொற்கொடியே
கண்ணேநவமணியே சித்திரவல்லியேநீ
கலங்கியிருப்பதென்னு

சித்தி கலங்கியிருப்பதென்னு ஏசாமிஇங்கே
காரணமொன்றுமில்லை
தலைவிதியைநினைத்து என்சாமி
தையலரும்வாடுகிறேனே

சாமி சீதேவிதன்பலத்தால் சித்திரவல்லியேநாம்
செழிக்கவேவாழ்ந்திருந்தோம்
மூதேவிவந்தாளானல் சித்திரவல்லியே
முறையிடுவதென்னமோடி

சித்தி கஞ்சிகுடித்திடுங்கள் என்சாமி
களையுந்தெளிந்திடுங்கள்
களையுந்தெளிந்திடுங்கள் என்சாமிநீர்
காற்றினில்வீற்றிருங்கள்

சாமி வீற்றிருங்களென்றுயடி அடிமாதேயென்னை
வெய்யலிலலையவைக்க
காத்துயிருந்தாயோடி அடிமாதேயென்னை
கஞ்சிகொண்டு வாராதென்று

சித்தி நெல்லுகுத்தி ஆக்கினதில் என்சாமி
நேரமிகவாச்சுதையா
நேரங்களாச்சுதென்று என்சாமிநீர்
கோரங்கள்கொள்ளவேண்டாம்

சாமி கோரங்கள்கொள்ளவில்லை அடிமாதேநீ
கொண்டுவாடி கஞ்சியதை
நேரங்கள்ஆகுமுன்னே வேலைக்குநான்
நேரிழையேபோகவேணும்

சித்தி கஞ்சியிதோவைத்தேனையா என்சாமிவுன்
களைதீரவுண்ணுமையா
கஞ்சிவரவில்லையென்று என்சாமி உன்
மனதில்வருத்தம்வேண்டாம்

சாமி கஞ்சிகுடித்தேனடி சித்திரவல்லியே
களையுந்தெளிந்தேனடி
காடுவெட்டப்போறேனடி அடிமாதேநீ
கட்டழகி ஜாக்கிரதை

சித்தி போறேனென்றுசொன்னீரையா ஏசாமியிந்த
பொற்கொடியாள் கூடவாறேன்
ஆருந்துணையில்லாமலே என்சாமியென்னை
அந்தரமாய்விட்டுப்போரீர்

சாமி அந்தரமாய்வந்தோமடி பெண்ணேநமக்கு
ஆகாதகாலமடி
வந்தனுபவிக்கவேணுமடி அடிமாதேநீ
வாழ்ந்திரடிசத்திரத்தில்

சித்தி **சத்திரத்திலொண்டியாக** என்சாமிநான்
தனியாகயிருக்கமாட்டேன்
தனியாகயிருக்கமாட்டேன் என்சாமி இந்த
தையலருங்கூடவாரேன்
சாமி காடுவெட்டும்ஒட்டருடன் அடிமாதே நீ
வீற்றிருக்கஞாயமுண்டோ
வீற்றிருக்கஞாயமுண்டோ அடிமாதேயிது
மெல்லியர்தமக்கழகோ
சித்தி அழகல்லவென்றுசொன்னீர் என்சாமிநான்
அங்கேவந்தால்தோஷமில்லை
பிழையானசொற்கள்வந்தால் ஏனையாநான்
பெண்ணுனுமென்னசொல்வேன்
சாமி என்னபிழைகள்வருமோ அடிமாதேநீ
எனக்கறியச்சொல்லவேணும்
சின்னவயதானதால் அடிபெண்ணேஎன்
பின்னுல்வரலாகாது

வ-ம். கேளாய் பெண்ணே! நான் வேலைக்குப் போகையில் உன்னையுங்கூட அழைத்துக்கொண்டு போகலாம், நீ சிறு வயதாயிருப்பதால் அவ்விடத்திற்கு வருகிறது ஞாயமல்ல; நீ இந்த சத்திரத்தில் தனியா யிருப்பதால் உனக்கு என்ன பிழை சொல்ல நேரிடும், அதனைச் சொல்லவேணுமடி பெண்ணே.

சித்திரவல்லி வசனம்

ஆனுல் கேளும் சுவாமி! உலகத்தின் வாழ்க்கையாவது ஒரு புருஷன் ஒரு வீட்டில் வந்து தாகத்திற்குத் தண்ணீர் வேணுமென்று கேட்டால் அந்த வீட்டிலிருக்கும் கற்புடைய மங்கை தண்ணீர் கொடுத்துத் தாகத்தைத் தெளியவைத்துப் போகச்சொன்னுல் அந்த வீட்டிலிருப்பவர் பார்த்து அவர்களிரண்டுபேருக்கும் ஏதோ காரணமென்று சொல்வாராகையால், இந்தச் சத்திரத்தில் பாட்டை சாரியாய் போகிறவர்கள் வெகுபேர்கள் வந்திறங்குவார்கள்; அக்காலத்தில் தாங்களேதாவது மனதில் சந்தேகங்கொள்வீர்கள்; ஆனதால் இந்த கேவலமுள்ள சத்திரத்தில் என்னைத் தனியாக வைத்துப் போவது சரியல்ல என் பிராணநாதா.

இந்திரசபாவில் அங்கு நானிருந்தவனை என்கிற மெட்டு
சாமி ஒட்டன் தர்க்கம் தரு

சாமி மங்கையரேவெகுநேரமாகுதுகாண் போய்வாரேன்
திங்கள்முகத்தாலேயுந்தன் சிந்தைகலங்கிடவேண்டாம்

சித் சிந்தைகலங்கிடவில்லைசீக்கிரத்தில்வாருமையா
வந்திறங்கும்பேர்களுக்குவயறுபசியைத்தீர்ப்பேனையா
சா தீர்ப்பதினுலேநமக்கு தீருமடி செய்தவினை
பார்ப்பவர்நம்மையொன்றும் பழுதுசொல்லமாட்டாரடி
சித் பழுதுவந்தால்நாமிந்த பாரிலென்னசெய்வதையா
அழுதாலும்விட்டுப்போகா தாண்டவன்செயலாகும்

சாமிவொட்டன் வசனம்

...ல் நல்லது கேளடி பெண்ணே! சொல்லிவந்ததெல்லாம் சரிதான் நாம் ஆயிரம் ஒட்டர்களுக்கு மேன்மையாயிருக்கும் காலத்தில் தினம் ஆயிரம் பரதேசிகளுக்கு அன்னம் அளித்தோமல்லவா? ஏதோ நம்முடைய தலைவிதியானது நமது நகரத்தைவிட்டு இந்தச் சத்திரத்திற்கு வந்தோம் யாராவது பிச்சையென்று வந்தால் கால்படி அரிசிபோட்டு கஞ்சி காய்ச்சி வைத்திருந்த போதிலும் அவர்களுக்கு ஒரு அகப்பைக் கஞ்சி கொடுத்து களைதெளியவைத்துப் போகச் சொல்லுகிறதுந் தவிர தாகமென்று யாராவது வந்தால் அளர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவும். அதனுல் நமக்கு வெகு புண்ணியமுண்டாகும், நான் உன்மேல் யாதொன்றும் தோஷம் நினைக்கவில்லை; நாழிகையாச்சுது நான் வேலைக்குப் போறேனடி பெண்ணே.

பொது வசனம்

இந்த ப் பிரகாரமாக இருவரும் சம்பாஷித்து சாமிவொட்டன் சித்திரவல்லியைச் சத்திரத்தில் விடுத்து வேலைக்குச் சென்ற பிற்பாடு வழிப்போக்காக ஒரு பூசாலி வருகிறவிதங் காண்க.

இனி மூன்றும் பாகமென் றறிவீராக

பூசாலி வருகிற பொது விருத்தம்

கையினிலுடுக்கையேந்தி கரகமுந்தலைமேல்தூக்கி [டு
மெய்யினில்ருத்ராட்சம்பூண்டுவிபூதி செம்படக்கைகொண்
வையகத்தோர்போற்றுந்தென் மதுரைக்குச்செல்கின்ற
பொய்சொலாப்பூசாலிதான் புகழ்சபைதனக்குவந்தான்.

பூசாலி சொல்லி வருகிற தெய்வத்தின் வர்ணிப்பு
முந்திமுந்திவிநாயகரே மூலாதாரப்பொருளே
கந்தாகடம்பாயெங்கள் கதிர்வேலாவாருமையா
சேர்ந்திடும்பார்வதிசெல்வ கலைவாணிவர

வள்ளிதெய்வானையுடன் ஆகாயக்கன்னியே
அந்தரக்கன்னியோடு இஷ்டமுள்ளதேவர்வர
காளியோடுகள்ளழகர் கனத்தவீரய்யன்வர
அதிவீரபுத்ரரோடு ஐயன்பிடாரிவர
மாரியோடு அண்ணமார்கள் வீரியமதாகவர
பொங்கமுடன்தேவரெல்லாம் பூங்கரகம்வந்துநில்லு
அங்காளதேவியரே தங்கிவிளையாடுசத்தி
மீனாட்சியம்மனுட மேலானயிக்கரகம்
தளராமல்நானடத்த தயைபுரியஐங்கரரே.

பொது விருத்தம்

பூசாலிதானுமப்போ புகழுடன்கரகம்தூக்கி
வாசமாய்தேவர்தன்னை வர்ணித்துச்சொல்லுங்காலை
பாசமாய்கள்ளவொட்டன் பதுங்கியேயவர்முன்னின்று
கூசாமல்மனதிலுள்ள குறையதுவிள்ளுவானே.

வ-ம். இப்படியாக பாட்டைசாரியாய்ப் போகும் பூசாலியை ஒளிந்திருந்த கள்ளவொட்டன் கண்டு சித்திர வல்லிக்குத் தெரியாமல் விசாரிக்கும் விதங்காண்க.

கள்ள ஒட்டன் சொல்லும் தெம்மாங்கு

பூங்கரகம்தூக்கியல்லோ போகும்பூசாலியரே
தாங்கியென்மனக்கவலை தன்னைவிலக்கிடுவீர்

அலங்காரம்

மகிமைமந்திரம்அறிந்தவரே மலையாளதேசம்போனவரே
தகமையுள்ளபெரியவரே தஞ்சமென்னைக்காத்திடீரே
ஐயாஎனதுகவலைதீர்த்தீரானால் இறக்குமளவுமறக்கேனையா
உனக்குயேற்றவெகுமதிகள் உடனேகொடுத்து பாதம் பணிவேன்

சித்தம்வைத்தென்னைக்காருமையா
சந்தோஷமாயுமக்குதீருமையா

தெம்மாங்கு

மந்திரத்தில்வல்லவரே வசியமையிருந்துதந்தால்
சந்தோஷமாயுனக்குத்தருகிறேன் இனாமனேகம்

அலங்காரம்

சந்திரன்போலமுருகுந்தாரேன் தங்க அரைஞாண்தானுந் தாரேன்
உந்தனுக்கேற்றகடுக்கன்தாரேன் ஒத்தகல்பதித்த மோதிரந்தாரேன்

சித்தமிகமகிழ்ந்து செப்புமுகந்து
வந்தேன்பணிந்து மனதுநொந்து

தெம்மாங்கு

முத்துமாலைதருவேன் மோகனமாலைதாரேன்
சித்தம்வைத்தெனையிவ்வேளை தேசிகரேகாருமையா நன்

அலங்காரம்

இத்தனையும்நான்தருவே னின்னமுங்கேட்டதெல்லாந் [தருவேன்
சித்தஜனுல்வாடுகிறேன் சீவனைக்கேட்டாலுந்தாரேன்
வெற்றிபெருக மெல்லியல்மேல்மோகம்
வைத்துப்போகவசமுமாக நன்

வ-ம். ஆனல் கேளுமையா! நான் இத்தனையும் உனக்கு கொடுக்கிறேன்; நான் காமபாணத்தால் கட்டுண்டு இந்த சமயம் படுகிற கஷ்டம் எப்படி யிருக்கிறதென்ருல், ஆற்றிலே நட்ட நாணல்போலும், சேற்றிலிட்ட கம்பம் போலும், அலை கடல் பற்றிய துரும்புபோலும், தாய்முகம் காணு சேய்போலும், கன்றை யிழந்த பசு போலவும் என்னுடைய சிந்தையானது கலங்கி வேரற்ற மரம்போலத் தவிக்கிறேன்; ஆனதினுல் என் மனேபீஷ்டத்தை நிறைவேற்ற வேணுமையா சுவாமி.

பூசாலி வசனம்

கேளுமப்பா! உன் மனக்குறை யாவையும் நீக்கி வைக்கும் வல்லவன் யான் யாதொன்றுக்கும் மனஞ் சஞ்சலப்பட வேண்டாமப்பா.

கள்ள ஒட்டன் வசனம்

நல்லது சுவாமி! என் மனச்சஞ்சலத்தை நீக்குவது உண்மையானல், உன் மந்திரபலத்தால் இவ்விடத்தில் நடந்த சங்கதியைச் சொல்லி வாருமையா பார்க்கலாம்.

பூசாலி வசனம்

ஆனல்சொல்லுகிறேன் கேளுமையா,
பூசாலி கள்ள ஒட்டனுக்குக் குறி சொல்லுகிறது
வடக்கேவெகுதுலைவு வளநாடுசீமைவிட்டு
மதுரைக்குப்போகுதற்கு மனங்கொண்டுவந்ததுண்டு
வயிற்றுப்பசிக்காகப் படுத்தாய் நீசத்திரத்தில்
சத்திரத்திலோர்மாதை சித்தமுடன்கண்டதுண்டு
மையல்பெருகியிப்போ மனந்தடுமாறுகிருய்
கன்னியரை வசப்படுத்த கருத்தில் நினைத்து நீயும்
எண்ணுதுமெண்ணிநீ எந்தனைக்கேட்டதுண்டோ
அஞ்சாதேபோடாயப்பா அந்தவொருகன்னியரும்
உந்தனைக் கண்டவுடன் ஒருமித்துவிடும்படி
வசியமை உந்தனுக்கு வளிக்கிறேன்யிந்தாநீ

இந்தநல்லமையதனை எடுத்துதிலர்தமிட்டு
சந்தோஷமாகவல்லோ சத்திரத்திற்கெதிரே நீ
கன்னியர்க்குமுன்னாலே களிப்பாகபோய்நில்லும்
கண்டவுடன் உந்தனையும் காமனைப்போலெண்ணிய
ஆசைபெருகியல்லோ அன்பாகபேசிடுவாள் [வள்
ஒன்றுங்குறைவுமில்லை உத்தமனே சென்றுவிடு

பொது வசனம்

இப்படியாக பூசாலி சொல்லி மையைக் கள்ளவொட்டன் கையில் கொடுக்க மையை நெற்றியிலிட்டுக்கொண்டு மறுபடியும் ஒட்டச்சியிடம் சம்பாஷிக்கிற விதங்காண்க

கள்ளவொட்டன் சித்திரவல்லிக்குச் சொல் விருத்தம்

மங்கையேயுனை நினைத்து மனதுமிகவுருகிவாடி
சங்கடமிகவடைந்தேன் தாய்தந்தையானிழந்தேன்
அங்கஜன்கணையாலிந்த அவதிக்குள்ளானேனுன்னை
இங்குநான் அணையாவிட்டாலென்னுயிரேகுங்கண்டாய்

தரு

கருமேகம்போலேயல்லோ என்கண்ணே
கருத்தகூந்தலழகி
கூந்தலழகியரே என்கண்ணேயுனை
கொண்டுபோகவந்தேன்
தந்தைதாய்நானிழந்தேன் என்கண்ணே
தாரமும்நானிழந்தேன்
தாரமும்நானிழந்தேன் என்கண்ணேயுனை
சதமென்று வந்தேனடி
உன்னைச்சதமென்றெண்ணி என்கண்ணே
ஊரைமறந்தேனடி
ஊரைமறந்தேனடி என்கண்ணே
ஊணுறக்கமில்லையடி
உறக்கமுமில்லையடி என்மானே நான்
உறுதியாய்சொல்லுறண்டி
இறக்கமுமில்லையடி அடிமானேயெனக்கு
எள்ளளவுசாதமேனும்
உண்ணுமலும்சாதமறை ஒட்டப்பெண்ணே
உடம்பினிலொட்டலையே
தின்னலும்பாக்கல்லவோ ஒட்டப்பெண்ணேயென்
திருவாய்சிவக்கவில்லையே

கண்டசரந்தருவேன் அடிபெண்ணே
கல்லிழைத்த ஓலைதாரேன்
தண்டைகொலுசுதாரேன் அடிபெண்ணே
சரிகைப்பட்டாடை தாரேன்
பட்டாடைதாரேனடி அடிபெண்ணே
பதக்கமுந் தாரேனடி
பதக்கமுந்தாரேனடி அடிபெண்ணே
பாவையரே கேட்டதெல்லாம்
கேட்டதெல்லாம்நான்தருவேன் அடிபெண்ணேநீ
மாட்டேனென்று சொல்லாதடி
மாட்டேனென்றுசொன்னுயானுல் அடிபெண்ணே
மடிவது சத்தியமே.

வ-ம். இந்தப் பிரகாரமாக கள்ளவொட்டன் சொன்னதைக்கண்ட சித்திரவல்லியானவள் மையலினுல் மதி மயங்கி கூறும் விதம்.

சித்திரவல்லி கள்ளவொட்டனுக்குச் சொல் விருத்தம்

மன்னவாயெனக்கிசைந்த மணவாளன்உன்னையல்லால்
இன்னிலந்தன்னில்வேறே யெவரையுங்காணேன்காணே
மன்மதன்கணையால்மெத்த வருந்தியேவாடுமிந்த [ண்
கன்னியின்துயரகற்றி காருமிவ்வேளைநாதா.

தரு

மன்னவாயென்கணவா சாமிநீர்
மதிகொடுக்கும் என்துரையே
இன்னேரங்காணுமென்று என்சாமிநான்
எண்ணுதுமெண்ணினேனே
பேதமைபுத்தியினுல் என்சாமிநான்
பேசாதும் பேசினேனே
மாதுமேலேகோபம்வேண்டாம் என்சாமி
மன்னிப்பீர் செய்ததெல்லாம்

இந்திரசபாவில் சாமியே யின்னம் ஜாலம்
என்கிற வர்னமெட்டு

பல்லவி

சாமிநீர்வாரும் தையலைசேருங்கண்ணுளா

அநுபல்லவி

காமியாகினேனையா கலங்குறேன்மெய்யா
தாமதமினிசெய்யப் போகாதென்கண்ணுளா சாமி

சரணம்

மாரன்கணையினுல் மங்கையான்வாடுகிறேன்
காரும்யென்னையிவ்வேளைகணவன் உன்னைப்போலே
தாரணியில்வேறில்லை சேருங்கண்ணுளா சாமி
மன்மதரூபனே மதிமுகரூபனே
என்னசெய்வேன்நாதா ஏந்திழையின்மேல்வாதா
சன்னதங்கொண்டேன் தையலைச்சேருங்கண்ணுளா
என்குலதெய்வமும்மை யிங்குவரவிட்டதோ
இன்னமுந்தடையேனோ யிதுவும்ஞாயந்தானோ
கன்னிக்கிசைந்தநாதனே யென்கண்ணுளா சாமி

வ-ம். கேளுமென் ஆசைதுரையே! இன்னேரம் தங்களைக் காணுமல் நான் எண்ணுததும் எண்ணியிருந்தேன் முன் வந்து தாங்கள் கேட்டபோது பேதமை புத்தியினுல் சில துஷ்ட வார்த்தைப் பேசிவிட்டேன் நான் முன்னமே எண்ணி யிருந்த எண்ணம் என் குலதெய்வம் இன்று தான் ஈடேறிவிட்டது எனக்கு தகுந்த புருஷன் தங்களை விட வேறில்லை. ஆனதால், ஏதாவது குற்றங்களை செய்திருந்தால் பொறுத்து என் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றினுல் நாம் இருபேரும் ஒன்றுகூடி வாழ்வதுண்மையானுல் நல்ல கதையா யொன்று சொல்லுமையா ஆசைக்கிசைந்த கண்ணுளா.

சித்தி கலந்துயிருப்போமென்ருல் என்சாமி
கதையொன்று சொல்லுமையா
கதையொன்று சொல்லுமையா என்சாமி
கண்ணுட்டி கேட்டுவாரேன்

கள்ள கானக்கருங்குயிலே என்கண்ணுட்டி
கதையொன்று சொல்லுகிறேன்
கதையொன்று சொல்லுகிறேன் என்கண்ணுட்டி
கவனமாய் கேட்டுவாடி

வ-ம். கேளடி பெண்ணே! என்னை கதை சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டபடியால், கந்தனுக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் நடந்த கதையை சுருக்கமாக சொல்லி வருகிறேன் கவனமாய்க் கேளடி என் தேனே.

கள்ளவொட்டன் சித்திரவல்லிக்குச் சொல் விருத்தம்

மாதேவுன்மனமகிழ்ந்து மருவியேஅணைவோமென்று
ஓதினுய்கதையொன்று உரைத்திடவேணுமென்ருய்
ஆதலால்வள்ளிதன்னை அரன்மகிழ்பாலகந்தன்
காதலாய்அணைந்தகாதை கழறுவேன்கேளாய்மாதே.

வ-ம். ஆனால் கேளாய் மாதர்கட்கரசி உன் மனது மகிழ்ந்து மருவி அணையவேண்டுமென்று நல்லகதையாக ஒன்று சொல்வாய் என்றுரைத்தாய். ஆதலால் சொல்லி வருகிறேன் கருத்துடன் கேட்டுவாடி என் மனோரஞ்சினி.

தரு

ஐந்துபேர்வேடருக்கே என்மாதே
அரிதான தங்கையென்று
செங்கையிலமைத்தல்லவோ என்மாதே
செழிப்பாய்வளர்த்தாரடி
கையில்வளர்த்தபெண்ணை என்கிளியே
கதிர்வனங்காக்கவைத்தார்
காக்கவைத்தகன்னியர்க்கே என்கிளியே
வள்ளியென்றுபேருமிட்டார்
காத்துவருகையிலே என்மானே
கவுடான் நாரதரும்
கவுடான நாரதரும் என்மானே
கவுடை நினைத்தாரடி
கவுடை நினைத்தல்லவோ என்தேனே
கதிர்வனஞ்சென்றாரடி
கதிர்வனஞ்சென்றல்லவோ என்தேனே
கன்னியரை கேட்கலுற்றார்

வ-ம். கேளாய் பெண்ணே! நாரதர் தினைப்புனங்காக்கும் வள்ளியிடமாகச் சென்று யாது கேட்கலுற்றாரென்றால் சாக்ஷாத் பரமேஸ்வரனுடைய பிள்ளை கந்தன் என்னிடமாக விருக்கிறார்; அவரைக் கொண்டுவந்து பாணிக்ரகணம்செய்து கொடுக்கிறேன்; உன் மனோபீஷ்டத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார். அப்போது வள்ளி நாரதரைப் பார்த்து அநேக துஷ்டவார்த்தைகளைச் சொல்லவும் அப்போது நாரதர் நம்மாலாகாதென்று கந்தரிடஞ் சொன்னால் அவன் கொண்டு வந்து விடுவானென்று வள்ளியைப்போல் படமெழுதி வேலவனிடமாக கொண்டு வந்து கொடுக்க, வேலவரானவர் அந்தப் படத்தைப் பார்த்து மோகித்து விழவும், இப்பேர்ப்பட்ட பெண்ணை எவ்விடத்தில் கண்டுவந்தீரென்று கேட்க, நாரதர் ஏது சொன்னாரென்றால்,

தரு

தினைப்புனங்காத்தல்லவோ வடிவேலா அந்த
தேவியிருக்கக்கண்டேன்

அருகினில்வந்தேனையா வடிவேலா
அணங்கைப்போல் கண்டதில்லை
மறைவிலிருந்தாலுமே வடிவேலா -ஆ ஆ
மையல்கொடுக்குங்கிளி
வனத்திலேகண்டேனையா வடிவேலாநான்
ஓடிவந்தேனுன்னருகில்
கண்டுவந்தபெண்ணையல்லோ வடிவேலாநீ
கொண்டுவரவேணுமையா

வ-ம். கேளாய் பெண்ணே! இந்தப்பிரகாரமாக நாரதர் *சொன்னதைக் கேட்ட சுப்பிரமணியரானவர் ஏது செய்தாரென்றால்,

தரு

வில்தனைக்கைப்பிடித்தார் வடிவேலரவர்
வேடனைப்போல்ரூபங்கொண்டார்
வேடனைப்போல்ரூபங்கொண்டு வனத்தருகே
ஓடிவந்தார்கந்தரவர்
கந்தரவரோடிவந்து வனத்திலுள்ள
கன்னியரைக்கேட்கலுற்றார்
சந்திரமுகத்தழகி உன்வாய்திறந்தினி
எந்தனிடம்பேசாயோடி
பேசாயோவென்றுசொல்லி வடிவேலரந்த
பெண்ணெதிரே நின்றல்லவோ
கூசாமல்பேசிவந்தரர் வடிவேலரந்த
கோதையின்மேல் மோகம்வைத்து
வைத்ததுதானறிந்து வள்ளியவள்
மனதில்ஏதுநினைத்தாள்
மனதில்தானினைத்தாள் வேடர்களை
வந்தார்களவளருகே
வேடரைக்கண்டவுடன் வடிவேலரவர்
வேங்கைமரமாகிநின்றார்
வேங்கைமரமாகிநின்றார் இப்பாதகியால்
வேலவரும்பெண்ணருகே

வ-ம். அப்போது வந்த வேடர்கள் தங்கையைப்பார்த்து என்றைக்குமில்லாத வேங்கைமரம் இன்றைக்குமுளைத் திருப்பதென்னவென்று வினவ, வள்ளியம்மையானவள்

முன்னடந்த தெல்லாம் உரைக்க அதைக் கேட்டவுடன் அந்த வேங்கை மரத்தை வெட்டுவதற்கு நினைத்தார்கள். அதில் ஒரு வேடன் என்றைக்கு மில்லாத வேங்கமரம் இன்று முளைத்தமையால் அதனை வெட்ட வேண்டாம். இன்னம் யோசித்து செய்வோமென்று சொன்னதை கேட்டவர்களெல்லாம் உடனே வேட்டைக்குப் போய்விட்ட பிறகு நடந்ததை சொல்லுகிறேன் கேளடி மயிலே.

தரு. வேங்கைமரமாயிருந்த வடிவேலர்பின்பு
வேடரைப்போல் ரூபங்கொண்டு
வேடரைப்போல்வந்தல்லவோ வடிவேலர் அந்த
மெல்லியரைக் கேட்கலுற்றார்
மெல்லியர்க்குக்கோபமாகி வடிவேலர்தம்மை
வெறுத்துப் பேசினதாலே
வெறுத்துப்பேசினதாலே வடிவேலர் அவர்
வந்துநின்றார் பெண்ணெதிரே
வந்துநின்றுகேழ்க்கையிலே அதற்குமந்த
வள்ளி யிணங்கவில்லை
இணங்காதிருக்கையிலே வேடர்களெல்லாம்
எங்கிருந்தோ வந்துவிட்டார்
வந்தவேடர்களைக்கண்டு வடிவேலர் அவர்
மாறுவேடம் தானெடுத்தார்
ஆண்டிகிழவனைப்போல் வடிவேலர்நின்று
அன்னமளியு மென்றார்
அன்னமளியுமென்று வடிவேலர்அவர்
சன்யாசி போலிருந்தார்

வ-ம். அப்போது வேலவரானவர் பண்டாரக்கிழவனைப்போல் ரூபங்கொண்டு வள்ளியைச் சாதங் கேட்குங் காலத்தில் வள்ளியானவள் இப்பேர்ப்பட்ட வனத்தில் சாதங் கேட்டால் நானெங்கு போவேன் தினைமாவாவது தருகிறேன் தின்று பசியாறிப் போங்களென்று சொல்லி மாவைப் பிசைந்து வேலவரிடமாகக் கொடுக்க வாங்கி வாயில் போட்டுக்கொண்டு என்ன சொன்னாரென்றால்,

தரு. அடி-மென்னியையடைக்குதடி வள்ளிகொஞ்சம்
தண்ணீரிருந்தால் கொண்டுவாடி
கொஞ்சம்தண்ணீரிருந்தால் கொண்டுவாடிவள்ளி
தாகவிடாய் தீர்க்கவேணும்

வ-ம். அப்போது வேலவரானவர் தண்ணீர் கேழ்க்கவும் வள்ளியானவள் இந்த வனத்தில் தண்ணீருக்கு யானெங்கு போவேன் அதோ ஒரு சுனை யிருக்கிறது; அந்தச் சுனையில் சென்று தண்ணீர சாப்பிட்டு வாருங்களென்று சொல்லவும்: அப்போது வேலவரானவர் நீயுங்கூட வரவேணும் பெண்ணே என்று சொல்லவும், வள்ளியானவள் வேலவரோடு செல்லுகையில், வேலவரானவர் வள்ளியைப் பார்த்து இந்த வனத்தில் மிருகசாதிகள் விசேஷமா யிருக்கும் எனக்கு பயமா யிருக்கின்றதே உனக்கும் அப்படித்தானே யிருக்குமென்று கேட்க, வள்ளியானவள் எங்கள் சாதியிலே சகலமான மிருகங்களையும் பிடித்து சுட்டுத் தின்கிறது; இந்த மிருகங்களைக் கண்டால் எனக்குப் பயமிருக்காது யானையைக் கண்டால் மெத்த பயமுண்டாகும் இந்தக் காட்டில் யானையில்லை பயப்படாமல் வாரும் பெரியவரே என்று சொல்ல உடனே பண்டாரக்கிழவனு யிருந்த வேலவரானவர் தமது சகோதரனுகிய கணபதியை நினைக்க கணபதியானவர் வெள்ளை யானை ரூபங்கொண்டு ஓடி வரவும், வள்ளி யானையைக் கண்டு பயந்து வேலவரை கட்டிப் பிடிக்கவும், அப்போது வேலவரானவர் மயில்வாகனரூடராய் சுயரூபத்தோடு வள்ளிக்குக் காட்சி கொடுத்து தனது ஆசீர்மத்திற்குக் கொண்டு போனுர்.

கள்ள இந்தகந்தரும்வள்ளியும்போல் என்மானே நாம்
கலந்துயிருப்போம் வாடி
கலந்துயிருப்போம்வாடி அடிமாதேஉன்
கருத்தின்படி யாகவே

சித்தி கந்தரும்வள்ளியும்போல் என்சாமிநாம்
கலந்துயிருப்போ மென்ருல்
கலந்துயிருப்போமென்ருல் என்சாமிநாம்
கற்பூரந்தா னணையும்

கள்ள கானக்கருங்குயிலே என்கண்ணேயுனை
கைவிடலை யென்றுசொல்லி
கைவிடலையென்றுசொல்லி என்கண்ணேயிந்த
கற்பூரம் அணைத்துதாரேன்

சித்தி தாரேனென்றுசொன்னீரையா என்சாமி
சந்தேகமில்லாமலே
சந்தேகமில்லாமலே என்சாமிநீர்
முந்தியணையுமப்பா

கள்ள அணைகிறேன்பாரடி நீ என்கண்ணே என்
ஆயுசு உள்ளமட்டும்
ஆயுசு உள்ளளவும் உன்னைவிட்டு
அகலாமல்நிற்குறேண்டி

சித்தி நிற்பதுஉண்மையானால் என்சாமிநான்
நினைத்ததுபோல்முடிக்க
இப்போதுகூடத்திற்கே என்சாமிநீர்
எழுந்துவருவீரையா

கள்ள கூடத்தேவந்தேனானால் கண்மணியேஉன்
கொண்டகணவன்கண்டால்
கொண்டகணவன்கண்டால் கண்மணியேஎன்
குடுமியறுப்பானடி

சித்தி குடுமியறுப்பானென்று என்சாமிநீர்
குறைவாகப்பேசவேண்டாம்
அடியாளிருக்கும்போது என்சாமிஒரு
ஆபத்துவாராதையா

வசனம்

ஆனால் கேளுந்துரையே! ஸ்திரீகளுக்கு யானையைச் சுளுவாய் மறைக்கும்படியான சாமர்த்தியமுண்டென்று உமக்குத் தெரியாதா? அதுபோல் தங்களை என் வலது கையால் மூடுவேன்; தாங்களொன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை அருமை கண்ணாளா.

பொது விருத்தம்

அன்னமேமயிலேஎந்தன் அன்பிற்குரியமாதே
காதலோடுள்ளேசென்று கன்னியைபுணர்ந்திருக்கும்
போதினில்வேலைசெய்யப் போனதோர்சாமிஒட்டன்
வேதனையோடுவந்து மெல்லியையழைக்கலுற்றான்.

வ-ம். இந்தப் பிரகாரமாக கள்ள ஒட்டனும் சித்திரவல்லியும் கலந்திருக்குஞ் சமயத்தில் வேலைசெய்யப்போன கொண்ட கணவன் வந்து கதவைத்தட்டி கூப்பிடும் விதங் காண்க.

சாமி ஒட்டன் விருத்தம் முகாரி

அன்னமேமயிலேஎந்தன் அன்பிற்குரியமாதே
உன்னையான்சத்திரத்தில் ஒண்டியாய்விடுத்துச்சென்று
என்விதிவசத்தால்மண்ணை எடுத்திடநேர்ந்ததாலே [ணே.
கன்னிநான்களைத்துவந்தேன் கதவைநீதிறப்பாய்பெண்

தரு

பெண்ணே நவமணியே சித்திரவல்லி
பூஷணமேபொற்கொடியே
கண்ணேஎன்கற்பகமே அடிமாதே
கதவைத்திறப்பாயடி
கூவுறதுகேட்கிலேயே சித்திரவல்லி
கொடும்பசியாகுதடி
பாவையரேதிறந்து பேசாமல்என்ன
பண்ணுகிருய் சொல்லடிநீ

பொது விருத்தம்

கணவனும்வந்துநின்று கன்னிகையயழைக்கும்போது
மனமகிழ்ந்திருக்குங்கள்ளி மாப்பிள்ளேயான ஒட்டன்
தணல்மெழுகதனைப்போல தவித்தவன்மனதுருகி [ருன்.
அணங்கின்கைப்பற்றியிந்த ஆபத்தைத்தவிர்ப்பாயென்

வ-ம். இவ்விதமாக வேலைக்குப்போன கொண்ட கணவன் கதவைத் திறப்பாய் பெண்ணே யென்று கூப்பிடுந் தருணத்தில் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு குலாவிக்கொண்டிருந்த கள்ள ஒட்டனவன் தணலிலிட்ட மெழுகைப் போல் மனமானது உருகித் தவித்து ஒட்டச்சியின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கூறும் விதங்காண்க.

அரிச்சந்திரவிலாசத்தில் என்ன செய்குவேனண்ணு என்கிற வர்னமெட்டு

என்னசெய்குவேன்பெண்ணே ஏதுசெய்குவேன்கண்
எவரோவுனையழைத்தார் மானே [ணே

சித்திரவல்லி தரு

கொண்டகணவனென்னே கூப்பிடுகிருனையா
கொஞ்சமுமஞ்சாதீர் பிராணநாதா

கள்ள ஒட்டன் தரு

அஞ்சவேண்டாமென்று அரிவைசொன்னுயிந்த
ஆபத்திற்கென்னசெய்வேன் மானே

சித்திரவல்லி தரு

ஆபத்தொன்றுமில்லே அடியாளுள்ளவரையில்
அருமைதுரைவாடாதே

கள்ள ஒட்டன் தரு

வாடாதேஎன்றுயுந்தன் மணவாளனிங்குவந்தால்
மறைவாயிருப்பதெங்கே மானே

சித்திரவல்லி தரு

எங்குநீர்போகவேண்டாம் இதோகொல்லைப்புறத்தி
லிருந்தாலிடர்வராது பிராணநாதா

பொது வசனம்

இவ்விதமாக கள்ளஒட்டனும் சித்திரவல்லியும் சம்பா ஷித்துக்கொண்டு கள்ள ஒட்டனைக் கொல்லைப்புறமாகப் போயிருக்கும்படியாகச்சொல்லி கதவைத் திறந்தவுடனே சொந்த நாயகன் மனதில் கொஞ்சம் சந்தேகந்தோன்றி சித்திரவல்லியைக் கேட்கும் விதம் எப்படியென்றால்,

தரு

சாமி இன்னேரம்என்னசெய்தாய் சித்திரவல்லி
இரும்போடி உன்மனது
மின்னலிடையழகி அடிமாதேநீ
விபரத்தைச்சொல்லடியே

சித்தி சொல்லுகிறேன்கேளுமையா என்சாமிநான்
தூங்கியிருந்தேனையா
மெல்லிமேல்கோபம்வேண்டாம் என்சாமிநீர்
உள்ளேவருவீரையா

சாமி வருகிறேன்கேளடிநீ சித்திரவல்லிஉன்
மனதில்வருத்தம்வைத்து
உருவங்குலைந்தல்லவோ அடிபெண்ணே
ஓடிவருவதென்ன

சித்தி ஆக்கஅரிசியில்லை என்சாமி
அடுப்புக்குஒன்றுமில்லை
காய்ச்சக்கரியுமில்லை என்சாமிநான்
கலங்கிப்போய்நிற்குறேனே

சாமி கலங்கிப்போய்நிற்கிறதை அடிமாதேயந்த
காரணத்தையானறிவேன்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்த அடிபெண்ணே
கோடாலிக்காம்பானயடி

சித்தி இப்படிசொல்லலாமா என்சாமிநான்
என்னதப்பிதஞ்செய்தேன்
என்னதப்பிதஞ்செய்தேன் என்சாமிநீர்
எடுத்துரைக்கவேணுமையா

சாமி கதவைத்திறக்கச்சொல்லி அடிபெண்ணே
கத்தினதுகேளாமலே
கதவைத்திறந்தசத்தம் அடிசண்டாளியென்
காதினில்கேட்கலையோ

சித்தி கொல்லைப்புறமாகவே என்சாமிநீர்
கூப்பிட்டீரென்றுசொல்லி
மெல்லியாள்போய்திறந்தேன் என்சாமிநீர்
வேறென்று மெண்ணவேண்டாம்
சாமி கதவைத்திறந்தவுடன் அடிபெண்ணேஒரு
கள்ளனவன் ஓடலியோ
கள்ளனவன்ஓடயிலே அடிசண்டாளிநான்
கண்டுகலங்கினேனே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சாமிஓட்டனும் சித்திரவல்லியும் தர்க்கஞ் செய்துக்கொண்டதில் மேற்படி ஒட்டச்சியானவள் இது சமயமென்றெண்ணி தன் புருஷனுக்குச் சொல்லுகிற விதங் காண்க.

சித்தி கண்டதுஉண்மையானல் என்சாமியிந்த
கன்னியரைச்செய்வதென்ன
உண்டோயிவ்வனியாயம் என்சாமிநீர்
உரைப்பதுயென்விதியோ
சாமி விதிபோல்நடக்குமடி அடிபாதகி
வேசியென்றுபேரெடுத்தாய்
வேசியென்றும்பேரெடுக்க அடிசண்டாளிநாம்
வேறுதேசம்வந்தோமடி
சித்தி இந்தாரும்நாயகரே நீரொன்றும்
இடக்காக பேசவேண்டாம்
எந்ததேசத்திலேனும் நான்சென்று
இரந்து குடித்திடுவேன்
சாமி இரந்துகுடித்தாலென்ன அடிபாதகிநீ
எவனோடு போனலென்ன
சரடுந்தாலியும்வைத்து அடிசண்டாளி
தையலரே ஓடிப்போடி
சித்தி சரிதான்சரிதானடா அடபாவியிந்த
சரடுந்தாலியு மாகயென்
பெரியஅண்ணன்கொடுத்தார் தெரியாதோடா
பேசாதெனக்குச்சொந்தம்
சாமி சொந்தமென்றுசொன்னயடி சண்டாளியந்த
சொருகோலை யென்னுதடி
சந்திரபிறைசூரியபிறை இதுகளெல்லாம்
தையலரே வைத்துப்போடி
சித்தி வைத்துநான்போவேனென்று அடபாவி
வழக்குகள் பேசுகிருய்

சிற்றப்பன்தந்தாரடா யிதுகளெல்லாம்
தெரியாதோயுந்தனுக்கு

சாமி முருகுஜிமிக்கேயெங்கே அடிபாவியென்
மூக்குத்திதானுமெங்கே
திருகாணிகொப்புமெங்கே அடிசண்டாளி
திருடிநீபோகாதடி

சித்தி முருகுஜிமிக்கியடா அடாபாவியந்த
மூக்குத்திகொப்புமல்லோ
சர்வமுமென்னுதடா அடாபாவி
தந்தாரென்தகப்பன்

சாமி போனாலும்போகுதடி அடிபாவிநீ
போய்விடடிஆரைவிட்டு
வீண்வார்த்தைபேசாதடி அடிசண்டாளி
வெளியேநடந்திடடி

சித்தி போய்வாரேன்வாழடாநீ அடாபாவியந்த
பெண்ணுளுநீயுமாக
மாயக்கள்ளியெவளோ அடியெனக்கு
வந்தாளேதீம்பாக

சித்திரவல்லி விருத்தம் தன்யாசி

மெல்லியைதனியேவைத்து வேலைக்குச்செல்லும்போது
வல்லவாவுனைக்கண்டெந்த மங்கையோமையலாகி
நல்லுறவாகப்பேசி நாரிசொல்தட்டீரென்று
கள்ளமருந்திட்டாளோ கடிந்தென்னைவெறுத்திட்டீரே.

வ-ம். ஆனால் கேளும் நீர் வேலைக்கு செல்லும்போது எவளோ உன்மேல் ஆசைகொண்டு அவள் சொல்லை தட்டாமலிருக்கும்படியாக உம்மோடு உறவாகப் பேசி திருட்டுத்தனமாய் மருந்திட்டது போல் காண்கின்றது. ஆனதால் நீர் என்னைக் கடிந்து பேசி ஓடிப்போகச் சொன்னீர்; அதுவும் அவள் சொல்லிக்கொடுத்து என்னைத் துரத்தும்படி சொன்னது போல் காண்கிறது. ஆனதால் நீரும் அம்மங்கையும் கூடிக்கலந்து சுகமாய் வாழ்ந்திருங்கள் நான் போய் வருகிறேன்.

பொது விருத்தம்

இருவரும்தர்க்கமாடி யேந்திழைவொட்டமாது
புருஷனையிகழ்ந்துபேசி போய்விட்டகள்ளஒட்டன்
தருணமீதென்றுயெண்ணி தையலையழைத்துச்செல்ல
ஒருவனாய்சாமிவொட்டன் உளம்வாடிபுலம்புவானே.

வ-ம். இவ்விதமாக புருஷனும் பெண்சாதியுமாக தர்க்கமாடிக் கொண்டதில் சித்திரவல்லியானவள் தன் புருஷனை வாயில் வராத வார்த்தைகளைப்பேசி போய்விட, கள்ளஒட்ட னிதுதான் தருணமென் றவளை அழைத்துச் செல்ல, சத்திரத்திலிருக்கும் சாமி ஒட்டன் தனக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்தை நினைத்துப் புலம்புகிற விதங்காண்க.

சாமிஒட்டன் விருத்தம் இ-ம் முகாரி

பஞ்சத்தால்தேசம்விட்டுப் பரதேசியானேனிந்த
வஞ்சகரூரில்வந்து மண்ணதைசுமக்கலானேன்
தஞ்சமென்றிருந்தயெந்தன் தாரமுமிழந்தேனையா
அஞ்சாதேயெந்தனுவி யாரிடமுரைப்பேனையா.

இந்திரசபாவில் அரவாபரணனே என்ற வர்னமெட்டு

ஐயோஎனதுவுள்ளம் நையுதென்செய்குவேன்
ஆலமுண்டவனே காரும் — ஐயோ

பையரவணிந்தோனே பார்வதிபாலனே
படைத்தாயெனைப்பெரும் பாவியெனவுலகில் — ஐயோ

வாழ்ந்தநகரிழந்துநான் வாடித்தவிக்கும்போது
மண்ணும்சுமக்கலானதே — ஐயோ

ஊழ்வினையாலேயிந்த வுடம்பெடுக்கலாச்சுதே
உம்பர்முதலேவுனது சோதனையிதோ — ஐயோ

வாலவயதில்தொட்டு தாலிகட்டினயெந்தன்
மனைவிதனையுமிழந்தேன் — ஐயோ

வேலைக்குச்செல்வோமென்று வெளியில்புறப்பட்டாலும்
வெட்கமாகுதேயிந்த விதிக்கென்னசெய்குவேன் — ஐயோ

இந்தவிதிக்காளாக யென்னைத்தானேநினைத்தீர்
ஈசாவுமக்குஞாயமோ — ஐயோ

சிந்தைகலங்குதென் தேசத்தையும்விடுத்து
திண்டிவனத்தில்வந்து ஒண்டியானேன்சிவமே — ஐயோ

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சாமிஒட்டன் புலம்பிக் கொண்டிருக்க சித்திரவல்லியானவள் கள்ள ஒட்டனோடு சேர்ந்து போகும் விதங்காண்க.

இனி நான்காம் பாகமென் றறிவீராக

கள்ள ஒட்டன் விருத்தம் கமாஸ்

அன்னமேமானேதேனே அதிரூபமுள்ளமாதே
உன்னையும்பிரிந்தாலெந்தன் உயிரதுதரித்திடாதே
இன்னேரமுனைக்காணும லெண்ணுதுமெண்ணிநின்றேன்
கன்னிநீசெய்ததென்ன கணவன்வந்தேதுரைத்தான்.

வசனம்

கேளடி பெண்ணே! உன்னைப்பிரிந்து யான் ஒண்டியாக விருந்தால் என்னுயிர் தரிக்குமோ? அடிமாதே! நீ இன்னேரம் என்ன செய்துக்கொண்டிருந்தாய்? உன் கணவன் வந்து ஏதுரைத்தான்? விபரமாய்ச் சொல்லடி கட்டிக் கரும்பே.

கள்ள இன்னேரமென்னசெய்தாய் ஒட்டப்பெண்ணே
இளங்கொடியே மாதரசே
மின்னல்முகத்தழகி அடிமாதேநீ
விபரத்தைச்சொல்லடியே

சித்தி கூலிவேலைக்குப்போன என்சாமி
கொண்டகணவன்வந்தான்
தாலியறுத்துவைத்து ஏசாமிஎன்னை
தாய்வீடுபோடியென்முன்

சித்திரவல்லி விருத்தம் கமாஸ்

மன்மதசொரூபமுள்ள மதிமுகத்தாரேகேளீர்
என்னமோமனதில்தோன்றி எனைவெறுத்திட்டுதாலி
தன்னையேயறுத்துவைத்து தாய்வீடுசெல்வாயென்முன்
இந்நகர்விட்டுநாமும் ஏகுவோம்வாரீர்நாதா.

வசனம்

ஆனல் கேளும் மன்மத சொரூபமுள்ள என் மனதிற்கிசைந்த மணவாளனே! நான் இன்னேரம் கணவனோடு வழக்குப் பேசியதில் அவனென்ன சந்தேகமோ மனதில் வைத்து என்னைத் தாலியையறுத்து வைத்துப் போகச் சொன்னான். அவனிடம் தர்க்கமாடினதால் இத்தனை நேரமாய்விட்டது. ஆனதால் நாமிதைவிட்டு வேறே எந்த தேசத்திற்கேனும் செல்லுவோம் வாருமென்காமனே.

தரு

கள்ள செல்லுவோமேமாமயிலே அடிமானேநாம்
திண்டிவனத்தைவிட்டு
திண்டிவனத்தைவிட்டு அடிமானேநாம்
சேர்வோமடி மாயவரம்

சித்தி மாயவரம்சேர்வோமென்று என்சாமிநீர்
மகிழ்வாகசொன்னீரையா
மகிழ்வுடன்செல்வோமையா என்சாமி
வாங்குமையாடிக்கட்டுமே

கள்ள சக்கின்கிளாஸ்வண்டி என்கண்ணே நான்
தனிப்பாசுவாங்கிவாரேன்
தனிப்பாசுவாங்கிவாரேனடி அடிமாதேநீ
தையலரேஏறடிநீ

சித்தி ஏறினேன்நாயகரே என்சாமிநாம்
இறங்கிடும்ஊர்வரையில்
நேரில்வரும்ஊரெல்லாம் என்கண்ணாளா
நினைவுடனே சொல்லுமையா

கள்ள சொல்லுகிறேன்மாதரசே என்னருகில்
சுகமாகவீற்றிரடி
சுகமாகவீற்றிரடி அடிமாதேஎன்
தோகைமனோரஞ்சிதமே

சித்தி திண்டிவனஸ்டேஷனேறி என்சாமிநாம்
திறமானவண்டியேறி
அண்டங்கிடுகிடென்ன என்சாமிஅது
அவுட்டாகிபோகிறதையா
போகிறவேகத்திலே என்சாமிஎனக்கு
புத்திமயங்குதையா
புத்திமயங்குதையா என்சாமிநீர்
புகலுமடுத்தவூரை

கள்ள மங்கையரே சொல்லுகிறேன்கேள் ஒட்டப்
மயிலம்வந்துசேர்ந்தோமடி [பெண்ணே
இங்கேயிருந்தபடி அடிமாதரசே
ஏகுதுபார்விக்கிரவாண்டி
விக்கிரவாண்டிஸ்டேஷன்பாராய் ஒட்டப்
வெகுஜனக்கூட்டம்பாராய் [பெண்ணே
பக்கமிருக்கும்ஸ்டேஷன் அடிமாதேஎன்
மெல்லியரே இன்னமுங்கேள்

சித்தி விக்கிரவாண்டிஸ்டேஷன்கண்டேன்என்சாமிநான்
வெகுஜனக்கூட்டம்கண்டேன்
இந்தபக்கமிருக்கும்ஸ்டேஷன் என்சாமிநீர்
பகரவேணுமெந்தனுக்கு

கள்ள: பகருவேன்உந்தனுக்கு ஒட்டப்பெண்ணே இதோ
பாரடி விழுப்புரமாம்

விழுப்புரம்தாண்டினோமே ஒட்டப்பெண்ணேயிது
மேன்மையுள்ள நெல்லிக்குப்பம்
நெல்லிக்குப்பம்கடந்தோமே அடிமாதேயிது
நேர்திருப்பாப்புலியூர்
நேர்திருப்பாப்புலியூர்பாரு என்கண்ணே அதில்
தேவஸ்தானங்கள்பாரு

சித்தி திருப்பாப்புலியூர்கண்டேன் என்சாமிநான்
தேவஸ்தானமுங்கண்டேன்
தேவஸ்தானமுங்கண்டேன் என்சாமிநான்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொண்டேன்

கள்ள மஞ்சக்குப்பம்கூடலூரு அடிமாதேரயில்
வந்துதடி வேகமுடன்
வஞ்சியரே ஆலப்பாக்கம் ஸ்டேஷனிது
மகிழ்வாகப்பாரடிநீ
ஆலப்பாக்கம்ஸ்டேஷன்வந்தோம் அடிமாதரசே
அடுத்தஸ்டேஷன் பரங்கிப்பேட்டை
பரங்கிப்பேட்டைஸ்டேஷனடி அடிபெண்ணே
பார்த்து வருவாயடி

சித்தி பரங்கிப்பேட்டை ஸ்டேஷன்கண்டேன்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தேன்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தேனையா இன்னம்
பகரவேணு மெந்தனுக்கு

கள்ள பகருவேன்கேட்டுவாடி அடிமாதேநீ
பாரடி கிள்ளைஸ்டேஷன்
ஜெகமெல்லாம்கீர்த்திபெற்ற அடிபெண்ணேநாம்
சிதம்பரம்வந்தோமடி
சிதம்பரம்ஸ்டேஷன்பாராய் அடிபெண்ணே
தெரியுங்கோபுரம்பாராய்
பதம்பெறலாகுமடி அடிமாதேயிதை
பார்த்து தெரிசித்தவர்
தங்கக்கலசமிட்டு அடிமாதேசெப்பு
தகட்டோடு தான்பரப்பி
சிங்காரமாய்வேலைசெய்வார் அடிமாதேஅடி
சிறந்தசபையாமடி

சித்தி சிதம்பரம்ஸ்டேஷன்கண்டேன் என்சாமியிங்கு
தெரியுங்கோபுரம் கண்டேன்
மதியுள்ளயென்துரையே என்சாமிநாமும்
வரும்போது பார்க்கவேணும்

கள்ள வரும்போதுசிதம்பரத்தில் அடிமாதேநாம்
வந்திறங்கிப் போவோமடி
வந்துயிறங்கினுக்கால் என்பெண்ணே அந்த
மகாசபையைக் காணலாம்

சித்தி காணுமற்போவதில்லை என்சாமியிந்த
கனகசபைதனையே
கனகசபையைக்கண்டு என்சாமிநாம்
கைகுவித்தால் மோட்சமுண்டு
மோட்சமடையலாமே என்சாமியெனக்கு
முன்னிருக்கும் ஸ்டேஷன்பேரை
மாட்சிமைதங்கினோரே யெனக்கரிய
மன்னவரே சொல்லுமையா

கள்ள கொள்ளடத்துபாலக்கரை என்பெண்ணேரயில்
மெள்ளவருகுதடி
மெள்ளவந்து ஆனைக்காரன் சத்திரத்தில்
மெல்லியரேநிற்குதடி
ஆனைக்காரன்சத்திரந்தான் ஒட்டப்பெண்ணே
அடுத்தஸ்டேஷன் சீர்காழிதான்
சீர்காழிஸ்டேஷன்பாராய் அடிமாதே
தெரிந்திடுவா யின்னஞ்சொல்வேன்

சித்தி சீர்காழிஸ்டேஷன்கண்டேன் என்சாமிநான்
சிந்தை மகிழ்ந்தேனையா
சிந்தைமகிழ்ந்துகொண்டேன் என்சாமிவரும்
ஸ்டேஷனெல்லாம் சொல்லுமையா

கள்ள தீருப்பிணிவிலக்கும் அடிமாதே
சிவனமர்ந்த வேளூரடி
வேளூரில்வந்ததற்கு ஒட்டப்பெண்ணே
விலகும் பிணிகளெல்லாம்

சித்தி தேவனென்றுசொன்னீரையா என்சாமியிந்த
தேவன்பே ரெந்தனுக்கு
அந்த-தேவன்பேரெந்தனுக்கே என்சாமி
தெரியவே சொல்லுமையா

கள்ள வைத்தியநாதரடி அடிபெண்ணரசே
மங்கைதையலம்மையற்கு
மங்கைதையலம்மையற்கு பெண்ணரசே
மகன்முத்துக்குமாரனடி

சித்தி இத்தனையும்மறைத்து என்சாமிநீர்
எடுத்துரைக்க லாகுமோதான்

மற்றஸ்டேஷன்பேரெல்லாம் என்சாமிநீர்
வரிசையாய்ச் சொல்லுமையா

கள்ள ஆணதாண்டாபுரந்தான் ஒட்டப்பெண்ணே
அடுத்தஸ்டேஷன் மாயவரம்
மாயவரம்வந்தோம் அடிமாதே
மகிழ்வாயிறங்கடிநீ

சித்தி இறங்கிநான்வாறேனையா என்சாமிநாம்
இருப்பதுஎந்தவிடம்
எந்தவிடத்தைக்கண்டு என்சாமிநாம்
இருந்திடப்போரேமையா

கள்ள இடந்தான்நமக்கில்லையா ஒட்டப்பெண்ணே
எதிரிலுள்ள கானகத்தில்
திடமானவீடுகட்டி அடிபெண்ணேநாம்
சேர்ந்துமேவாழ்வோமடி

சித்தி சேர்ந்துதான்வாழ்வோமையா என்சாமிநீ
சீக்கிரத்தில்வாருமையா
சீக்கிரத்தில்வந்தீரானால் என்சாமி அங்கு
சென்றுபசிதீர்த்திடுவோம்

வ-ம். கேளும் ஆசைக்கிசைந்த மன்னவரே! நாம் இந்த கானகத்தில் வீடுகட்டி இருப்பதாகச் சொன்னீர் அப்படியே செய்வோம்; சீக்கிரத்தில் வாருமையா நாம் பசி தீர்க்கலாம் என் பிராணநாதா.

கள்ள ஒட்டன் வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் பெண்ணரசே.

பொது விருத்தம்

மட்டில்லாக்கீர்த்திபெற்ற மாயூரம்வந்துகள்ள
வொட்டனைமங்கையந்த ஊரில்நாமிருப்போமென்ருள்
இஷ்டம்போலிருப்பதற்கு இடந்தானுநமக்குபஞ்சம்
எட்டியேவாடியென்று இடங்குறித்தவிடஞ்சென்ருன்.

வ-ம். இந்தவிதமாக கள்ள ஒட்டனும் சித்திரவல்லியு மாக மாயூரம் ஸ்டேஷனில்வந்து இறங்கி கள்ள ஒட்டனை சித்திரவல்லி நாமெங்கிருந்து வாழ்வதென்று வினவ கள்ள ஒட்டன் இதோ நமக்கு எதிரிலுள்ள கானகத்தில் சிறிய வீடு கட்டியிருப்போம் வாடி என்று அழைத்துச் சென்று

சித்தர் காட்டில் ஓரிடத்தில் வீடுகட்டி யிருவரும் வாழ்ந்து வரும் நாளில் சித்திரவல்லியானவள் கெர்ப்பந் தரித்து கெர்ப்ப வேதனைப்படும் விதங்காண்க.

சித்திரவல்லி விருத்தம்-முகாரி

ஆதியேஅமரர்வேந்தே அகிலமும்படைத்தநாதா
சோதியேசுடரேயெந்தன் துயரத்தையகற்றுந்தோ
நாதியில்லாமலிந்த கடுங்கானகத்திற்கெர்ப்ப
வாதையைசகித்திடாமல் வருந்துதேநெஞ்சமையோ.

வேறு பத்தியம்

என்னுயிர்சோறுதே இடுப்பதுநோகுதே
என்செய்வேன்பிராணநாதா இனிபொறுத்திடேனையா
கண்களுமிருட்டுதே காதுதானடைக்குதே
கதியாருமில்லாமல் கலங்குறேனே.
எண்ணுதுமெண்ணுதே என்மனங்குண்ணுதே
என்னுயிர்ப்பிரியுதே இதற்கென்னசெய்வேன்
பின்னுதேகுடலெல்லாம் பிறட்டுதேஅடிவயறு
பிள்ளைதான்வந்துதே கொல்லத்தானே.

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் ஆண்டமாரே என்கணவன்
என்கிற வர்னமெட்டு

பாவியானேன்பாவியானேன் பாரில்பிரிந்துயென்னை
பாதுகாத்திடவுமொரு பாவைகாணேனே
கூவியழுங்குரலோசை கொண்டவரும்வாராரோ இரு
கோதையருகில்வைத்து குலாவிவாழ்ந்தேனே
ஆவிதுடிக்குதென்செய்வேன் அருமைதுரையேநான்
யாரைதுணைகொண்டு துன்பமகற்றிப்போவேன்
நாவறண்டுபோகுதையோ நானென்னசெய்வேன்
நமனைப்போல்கெர்ப்பத்தில் பிள்ளைநானடைந்தேனே.

வ-ம். இப்படியாக சித்திரவல்லி புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது கள்ளவொட்டன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

விருத்தம் கல்யாணி

நங்கையேநீமனதுநொந்து வாடுவதனால்நாமும்
தங்கியகானகத்தில் தையலர்வருவதுண்டோ
இங்கெனமெவரைக்காண்பே னென்செய்வேனடிமாதே
சங்கரன்விதித்ததாமே தயங்குவததனால்போமோ.

வ-ம். கேளாய் மங்கையே! இந்த கானகத்தில் புலம்புவதால் யார் உதவி செய்யப்போகிறுர்கள்; நான் எவரைக் கண்டு தேடுவேன். ஆனதால் ஈசன் விதித்ததுபோல் நடக்கும்; யாதொன்றுக்கும் வருத்தமடைய வேண்டாமடி பெண்ணே.

சித்திரவல்லி விருத்தம் முகாரி

இத்தனைதுயரமுற்றேன் இவ்வனந்தனிலிருக்கும்
பத்திரகாளிநீதான் பாதுகாத்திடலாகாதோ
குத்துதேதிரேகமெல்லாம் குடலெல்லாம்சுருட்டுதையோ
சற்றேநீர்விலகிநில்லும் தருணமென்பிராணநாதா.

சித்திரவல்லி தரு

அய்யோநானென்னசெய்வேன் என்சாமியென்
அங்கமெல்லாம் நோகுதையோ
தையல்சகிக்கேன் என்சாமியித்
தருணம் விலகிநில்லும்
வனத்திலிருக்குங்காளி என்தாயேநீ
வந்துகார்த்தாலாகாதோ
பினத்தும்யிம்மாதுகுரல் என்தாயேஉன்
பெருங்காதில் கேட்கிலேயோ
உன்னைப்போல்பெண்ணல்லவோ என்தாயேநான்
ஒருவருமில்லாமலே
கன்னிதவிக்கிறேன் என்தாயேநீ
காக்கவுமாகாதோடி
ஆவிதுடிக்குதையோ என்செய்வேன்
அடிவயிறுநோகுதையா
பாவைகுடல்பின்னுதே என்செய்வேன்
பதறுதேநெஞ்சமையா.

பொது விருத்தம்

பத்துமாதஞ்சுமந்து பாரினிலீன்றெடுத்த
புத்திரன்தனையேயந்த பூவையாள்கரத்திலேந்தி
முத்தமுங்கொடுத்துநல்ல முகத்தோடுமுகமணைத்து
சித்தமுங்களித்துமாது சிறக்கத்தாலாட்டுவாளே.

வ-ம். இவ்விதமாக கானகத்திலிருந்த சித்திரவல்லியானவள் மிக்க துயரமுற்று பத்துமாதஞ்சென்று ஓர் ஆண் குழந்தையை ஈன்று பின் மகிழ்வுற்று பிறந்த புத்திரனைக் கரத்திலேந்தி தாலாட்டும் விதங்காண்க.

தாலாட்டுதல்

ஆராரோ ஆரீரோ ஆராரோ ஆரீரோ

கண்ணே நவமணியே கானகத்திலே யுதித்தாய்
பொன்னேஎன் பூஷணமே புத்திரனே கண்வளராய் ஆ
ஈரைந்துமாதம் என்வயிற்றிலே தரித்துச்
சூரியன்போ லுதித்த சந்திரனே கண்வளராய் ஆ
உன்னையா னீன்று உலகமதில் தாலாட்ட
என்னதவஞ் செய்தேனோ என்மகனே கண்வளராய் ஆ
முத்தங் கொடுத்து முகத்தோடு முகமணைத்து
புத்திரனே உன்னைத்தொடநான் புண்ணியமென்செய்
தேனோ. ஆ

பொது வசனம்

இப்படியாக மைந்தனை ஆசையோடெடுத்து முத்தங் கொடுத்து மார்போடணைத்து தாலாட்டி வளர்த்து வருகையில், பின்பு சிலகாலஞ் சென்று மற்றொரு மைந்தனைப் பெற்று வாழ்ந்துவரும் நாளில், இவர்கள் கையிலிருந்த பொருள்களெல்லாம் செலவழிந்து வேறே சீவனத்திற்கு வழியில்லாமல் போகவே, சித்திரவல்லியானவள் தன் சோரநாயகனை எந்த விடத்திலாவது சென்று கடன்வாங்கி ஜீவனம்செய்வோமென்று நினைத்துசிலநாள் கடன்வாங்கி சாப்பிட்டும்; சம்பாதித்துக் கொடுக்கவும் வழியில்லாமல் கடனுயரவே, கள்ளவொட்டன் எவ்விதமாய்க் கொடுக்கப்போகிறோ மென்றும், இரண்டு குழந்தை பிறந்தவுடன் சித்திரவல்லிமேலிருந்த விருப்பமாறியும், தன் சொந்த நாயகி நினைவுகொண்டும் சித்திரவல்லிமேல் வெறுத்துக் கூறும் விதங்காண்க.

விருத்தம் தன்யாசி

கன்னியேஊரைச்சுற்றி கடன்வாங்கியுண்போமானால்
பின்னையார்கொடுக்கப்போறார் பேதைமைபுத்தியாலே
என்னையேயீடாய்த்தீர்க்க எண்ணியேவாங்குகின்றாய்
பெண்ணேஎன்ஊருக்கு செல்லபுறப்படப்போறேன்நானே

வ-ம். ஆனால்கேளடி பெண்ணே! ஊரைச்சுற்றிகடன் வாங்கி சாப்பிட்டால் பிறகு யார் கொடுக்கப் போகிறார்களென்று வாங்குகிறாய்? வாங்கும் கடனுக்காக என்னை ஈடாய்த் தீர்க்கலாமென்று யோசித்தே வாங்குகின்றாய் போலும்; நான் என் தாய்தந்தைகளைவிட்டு வந்துநாளாகி விட்டது; அவர்கள் தேடி யலைவார்கள்; ஆனதால் நான்

என் ஊருக்குப் போய் வரவேண்டியதாக விருக்கிறது; என்னை நம்பி ஒருவரிடத்திலும் கடன் வாங்கவேண்டிய தில்லையடி பெண்ணரசே!

கள்ளஒட்டன் தரு

என்னையும் நம்பாதடி ஒட்டப்பெண்ணே
எழுதிகடன் வாங்காதடி
உன்னையும்நான்பிரிந்து ஒட்டப்பெண்ணே
ஊருக்குப்போய் வாரேனடி
மாதாபிதாவைவிட்டு அடிமாதே
வந்துவெகு நாளாச்சுதே
ஏதும்சொல்லாமல்வந்தேன் அடிமாதேயவர்
எங்கு மலைவாரடி
சொக்கர்பதஞ்சேவித்து அடிமாதேயென்
சொந்தஊரு போகவேணும்
மக்களிருவருடன் அடிமாதேநீ
மகிழ்வாக வாழ்ந்திறடி

சித்திரவல்லி தரு

போய்வருகிறேனென்று என்சாமி
புகன்றிட ஞாயமோதான்
சேய்களைவைத்தல்லவோ என்கண்ணாளா
சிந்தைகலங்குவேனே
தாய்வீடுபோனாலும் அடப்பாவியென்னை
தள்ளியே வைப்பாரடா
வாய்கூசாமல்சொன்னாய் அடப்பாவியென்னை
மங்கைபழி பொல்லாதடா
உன்னாலேயல்லவடா அடப்பாவியெனக்கு
உண்டாச்சு பிள்ளைரெண்டு
என்னநான்செய்வேண்டா படுபாவிநான்
இதைவைத்து கானகத்தில்

கள்ளஒட்டன் தரு

பிள்ளைபிறந்தாலென்ன ஒட்டமுண்டை
பேரிழவெடுத்தாலென்ன அதை
தள்ளிபுதைத்தாலென்ன அடிப்பாவி அதை
துள்ள அறுத்தாலென்ன
எனக்குத்தான் பிள்ளையோடி ஒட்டமுண்டை
உனக்கதுகல்லோவடி
பினத்தவும்வேண்டாமடி அடிமுண்டை
பெருங் கோபமாகுதடி

சித்திரவல்லி சொல் ஆசிரிய விருத்தம்

மதிகெட்டுப் பேசிடும் மன்னவனே யிருவரும்
மருவிடுங் காலந் தன்னில்
மானென்றுந்தேனென்றும்வனத்தில்வாழ் குயிலென்றும்
மதன்தேவி ரதியே யென்றும்

துதிசெய்தீ ரதுவெல்லாம் தூரத்திலே வைத்துநீ
தூரிடவும்வந்த தழகோ
சொந்தநாயகனன்று கதவைத் திறக்கையிலே
துடித்தேகைப் பற்றிநின்று

இதுசமயம் நீதானென யென்காலில் வீழ்ந்ததை
யெண்ணுமற் போன தென்ன
எனைவைத்து காப்பேனென் றிருகையால் கற்பூர
மேத்தியே அணைத்து தந்தீர்

சதிராக யெனையிந்த கானகந் தன்னிலே
தனியாய் விடுத்துச் செல்ல
தகுமோடா உயிருடன் தாயிடஞ் சேர்வையோ
தையலைக் காப்பார் யாரோ.

சித்திரவல்லி தரு

கந்தனும்வள்ளியும்போல் பாடுபாவிநாம்
கலந்து யிருப்போமென்று
கலந்துயிருப்போமென்று அடாபாவி
கதையுமே சொன்னயடா
சொன்னதெல்லாமறந்து படுபாவிநீ
என்னென்னமோ பேசுகிருய்
பெண்பாவம்பொல்லாதடா என்னைவிட்டு
பிரிவது ஞாயமுண்டோ
மதனும்ரதியும்போல அடாபாவிநாம்
மருவியே வாழ்ந்ததெல்லாம்
சதிகாராயெண்ணியெண்ணி படுபாவியிந்த
தையல் தயங்குறண்டா
மெத்தத்துணிவுடனே படுபாவியிந்த
பத்தினியை தான்கெடுத்தாய்
பத்துநாளைக்குள்ளாக அடாபாவிநீ
பாடையிலே போவாயடா

கள்ள என்னடிவாய்கொழுத்து அடிசண்டாளி
ஏற்காமொழியுரைத்தாய்
உன்னுலேநான்கெட்டதை அடிமுண்டையெந்த
ஊராருங்காண்பாரடி.

சித்தி ஆண்பிள்ளையைப்பெண் கெடுத்தா ளென்றுசொன்
அடுக்குமோவையகத்தில் [னுல்
மானங்கெட்டுப்பேசாதடா படுபாவியெனக்கு
வழிசொல்லிபோவாயடா

கள்ள தாளமேளத்துடனே ஒட்டமுண்டை
சபையிலேகுந்தவைத்து
மாலைதரித்துனக்கு அடிபாவிநான்
மங்கிலியஞ்சூட்டினேனே
கன்னிகாதானமாக அடிபாவிஒங்கப்பன்
கைப்பிடித்துத்தந்தானேடி
என்னுமதியாலடி ஒட்டமுண்டை
எதிர்த்துவாதாடுகிருய்
கைகோத்தரசாணிக்கால் அடிமுண்டையாரும்
காணவேசுற்றினேமோ
தையலேநான்போய்வாரேண்டி ஒட்டப்பெண்ணே
தடுப்பதாலொன்றுமில்லை

பொது வசனம்

இவ்விதமாக கள்ளஒட்டனும் சித்திரவல்லியும் வாதாடி சித்திரவல்லியை இரண்டு குழந்தைகளுடன் பயங்கரமான கானகத்தில் யாதொரு ஆதரவன்னியில் விடுத்து கள்ள வொட்டன் தான் வாழ்நகருக் கேகினதும், சித்திரவல்லி அந்த ஆரணியமான கானகத்தில் தன் விதியை நினைத்து காய்கனிகளைப் பறித்துத் தின்று பிள்ளையுந் தானுமாக வயறுவளர்த்து வருத்தமடைந்திருக்கும் காலத்தில், பிள்ளை கள் பசியினுல் வருந்தி தன் தாயிடமுரைக்கும் விதங் காண்க.

பிள்ளைகள் விருத்தம் முகாரி

எனையீன்றஅன்னையேகேள் இத்தனைதுயரத்தோடு
தனியேஇக்கானகத்தில் தயங்கிடும்வகைதானேது
மனமதுகலங்கிநாங்கள் வருந்துகிறோம்பசியால்வாடி
முன்பெங்கள்பசியைத்தீர்க்க முயலுவீர்பெற்றதாயே.

பிள்ளைகள் தரு

அம்மம்மாயெங்களுக்கு என்தாயே
அரும்பசியாகுதம்மா
சும்மாயிருப்பதென்ன என்தாயே
சோறுசமைத்திடாமல்
மெத்தப்பசியாகுதே என்தாயேஎங்கள்
சித்தங்கலங்குதம்மா
சித்தமுந்தான்கலங்கி என்தாயே இந்த
சிறுவர்கள்கேழ்க்கலுற்ருேம்
சோறுசமைத்திடாமல் என்தாயேநீ
சோர்ந்துயிருப்பதென்ன
ஆருந்துணையில்லாமல் என்தாயேநீ
அடைந்ததென்ன கானகத்தே
கானகந்தானடைந்து என்தாயேஉன்
கண்ணால்ஜலம்பெருக
கண்ணால்ஜலம்பெருக என்தாயேநீ
கலங்கியிருப்பதென்ன
எங்கள்தகப்பனெங்கே என்தாயேஅவர்
எந்தவிடஞ்சென்ருரம்மா
சங்கதிசொல்லுமம்மா என்தாயே
சரணம்சரணமம்மா.

வசனம்

சரணம் சரணமம்மா தாயே! அடியேங்கள் பசியினுல் வருந்துகிருேம் எங்கள் பசியைத்தீர்ப்பது மல்லாமல் தாங்கள் இந்தகானகத்தில் ஒண்டியாயிருந்து புலம்புவதும் எங்களையீன்ற தந்தையானவர் இன்னவிடத்தில் சென்றிருக்கிருரென்றும் தயவுசெய்து சொல்லவேணுமம்மா தாயே.

சித்தி கேளடாஎன்மகனே என்பாலா
கீர்த்தியுள்ளஉன் தகப்பன்
மாளாவரமளிக்கும் என்னப்பா
மதுரைக்குச்சென்றிருக்கிருர்
மதுரைக்குபோனவர்கள் என்பாலா
வந்துசேரநாளாகும்
வந்திடுவார்என்மகனே என்னப்பா
மனக்கவலைகொள்ளாதடா
பசிக்குதேயென்ருயடா நான்பெற்ற
பாலகாநானென்னசெய்வேன்
புசித்திடுங்காய்கனிகள் என்பாலா
நொடியில்தருவேன்வாடா

வாடாஎன்கண்மணியே என்பாலாநாம்
வாழுமிந்தகானகத்தில்
கானகத்துள்வந்தாயானுல் என்னப்பாநான்
கனிகள்பறித்துத்தாரேன்
பறித்துதாரேனடா என்கண்ணே நீங்கள்
பசியாறிவந்திடலாம்
அரிசிதானில்லேயடா ஆக்குதற்கு
யாரிடத்தில்கேட்பேனடா

வ-ம். என்னருமை மைந்தர்களே! உங்களேயீன்ற தகப்பனுர் மதுரைக்குச் சென்றிருக்கிருர் வருகிறகாலம் சமீபித்துவிட்ட்து. அதைப்பற்றி வியாகூலம் வேண்டாம் உங்கள் பசியை தீர்ப்பதற்கு இவ்விடத்தி லொன்றுமில்லே ஆகையால் கனி காய் பறித்து உண்டு பசிதீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பின் வாருங்களடா கண்மணிகளே.

பிள்ளேகள் வசனம்

அப்படியே வருகிருேமம்மா தாயே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக நிராதரவாயிருக்கும் சித்திரவல்லியை குழந்தைக ளிருவரும் பசிக்குதென்று சோறுபோடம்மா வென்றுகேட்க, தாயானவள் மனங்கொதித்து குழந்தை கள் பசியை எவ்விதமாய் ஆற்றுவேன் என துக்கித்து கனி காய் பறித்தாவது கொடுத்து பசியை தீர்ப்போமென் றெண்ணி குழந்தைகளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஓர் இடத்தில் நிறுத்தி புத்திமதிகள் சொல்லும் விதங்காண்க.

விருத்தம் நாதநாமக்கிரியை

கண்மணிமகனேயிந்த கானகந்தன்னிற்சென்று
உண்பதற்கிசைந்தகாய்கள் உதிர்ந்திடுங்கனிகள்கொய்து
பண்புடன்வருகுமட்டும் பாலகாயிவ்விடத்தில்
அன்புடன்வீற்றிருங்கள் நானதிசீக்கிரம்வாரேன்.

சித்தி கண்மணியே என்துரையே என்னப்பாநான்
கனிகாய்பறித்துவாரேன்
கனிகாய்பறித்துவாரேன் என்னப்பாஇங்கு
களிப்புடன் வீற்றிருங்கள்
பிள்ளே நாங்களும்வாருேமம்மா என்தாயேமனம்
நடுங்குதுஇங்கிருக்க
தாங்கள் தனித்துச்செல்லவேண்டாமென்
தாயேவிடைகொடம்மா

சித்தி நடக்கவுமாட்டாயடா என்பாலா நான்
நாடிப்போகும்வழியில்
கிடக்குமேமுள்கிளைகள் என்னப்பாநீ
கேளடாஎன்மொழியை

பிள்ளை சீக்கிரத்தில்போய்வாருங்கள் என்தாயே
திறமானபாதையோடு
ஜாக்கிரதையாகச்சென்று என்னம்மாநீ
தக்ககனிகொய்துவாங்கள்

சித்தி இந்தவிடத்தைவிட்டு என்பாலாநீ
எங்குமேசெல்லவேண்டாம்
வந்தவிடமல்லடா என்கண்ணேநான்
வழிதப்பிநிற்பேனடா
தம்பியைக்கைவிடாதே என்பாலா
தனித்துவிட்டுப்போகாதே
எம்பிமரங்கள்மீது என்னப்பா
ஏறிவிளையாடாதே
துஷ்டமிருகமது என்பாலாயிங்கு
துணிந்துவருகுமடா கண்டால்
கஷ்டப்படுத்துமடா என்பாலா
கண்ணேயெங்குஞ் செல்லாதே

சித்திரவல்லி கனி பறிக்கிற தரு

கனிகள்பறிக்கிறேன் அந்தக்களை முற்றிலுவுரை
நிலைமைக்குரியதோர் தலைமைப்பாலரிட களையதுநீங்கிட
பலவின்ப கனிபறித்தேன் இதோ
பற்றியேமாங்கனி நற்றியதேங்கனி
சுற்றியகளைதனை முற்றிலும்நீங்கிட கனி
கோவைக்கனிபறித்தே எந்தன்
குழந்தைகள்மகிழ்ந்திட அத்தனும்புகழ்ந்திட
சித்தம்நான்மகிழ்ந்ததோ வுத்தமமாம்வாழை கனி
கிச்சிலையும்பறித்தேன் இதோ
கிளரொளுநிலத்தையும் தளரொளுநெல்லியும்
பலமுள்ளதிராட்சியுந் குலமகனருந்திட கனி

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சித்திரவல்லி தன் குழந்தைகளுக்கு புத்திகளைப் போதித்து கனிபறிக்கச் சென்றவுடன் பெரிய குமாரன் தாய்சொன்ன வார்த்தைகளை மறந்து தம்பியை விட்டு

வேறிடஞ் சென்று விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் சின்ன குழந்தையை அக்கானகத்திலுள்ள ஓர் புலியானது கண்டு தூக்கிக்கொண்டுபோக விளையாடப்போன பெரிய பிள்ளையானது தம்பியைவிட்டுவந்தோமேயென்று நினைத்து தான் விட்டுப் போனவிடத்தில் காணுமையால் தாய் வந்து கேட்டால் எதுசொல்லுகிறது அடிப்பாளே என்கிற பயங்கரத்தோடு தானும் மடிவதே நலமென்றெண்ணி ஓர் மரத்தின் கிளையில் தூக்குண்டு மடிவோமென்று புலம்புகிற விதங்காண்க.

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் மறையவனே யிந்த
என்ற வர்னமெட்டு

தாய்சொன்னதைமறந்து தனிமையில்விட்டுப்போன
தம்பியைக் காணேனையா தெய்வமே
வந்துஎன்தாய்கேட்டா லெவ்விதமவளுக்கு
மறுமொழிநானுரைப்பேன் தெய்வமே
எங்குமலைந்திட்டேன் இதுவரையிலுங்காணேன்
இனியானென்ன செய்வேன் தெய்வமே
சொன்னதைமறந்தேனென் றென்னையடிப்பாளே
தூக்கிட்டிறக்கப்போறேன் தெய்வமே

அப்புசெட்டி வசனம்

தெய்வமே! தாய் சொன்னதை மறந்து என் தம்பியை தனியே விடுத்துச் சென்றேனே இன்னவிடத்தில் சென்றானென காண்கிலேனே என் தாய் வந்து கேட்டால் ஏது பதிலுரைக்கிறது ஐயோ மனங் கலங்குதே இதைவிட நாமும் உயிரை மாய்த்துவிடுவதே நலமென்று தோன்றுகிறது; இந்த மரத்தில் தூக்கிட்டு மடியப் போகிறேன் தெய்வமே.

பொது வசனம்

இந்த விதமாக பெரிய குழந்தையும் தூக்கிட்டு இறந்தான். பிறகு காய் கனி பறிக்கச்சென்ற சித்திரவல்லி குழந்தைகளை வந்து பார்க்க, சின்ன குழந்தையைக் காணாமலும், பெரியவன் தூக்குமாட்டி இறந்திருப்பதையுங் கண்டு திடீரென்று கீழே விழுந்து புரண்டு புலம்பிச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் ஐயையோ ஈதென்ன
என்கிற வர்னமெட்டு

ஐயையோயீதென்ன அன்னீதம் அன்னீதம்
யார்பொறுப்பாரித்துன்பம் ஓ சிவமே சி சி
மைந்தர்பசிக்குதென மாபாவிபோனேனே
பறித்துவரவும்காணேன் ஓ சிவமே சி சி

இரண்டுமைந்தரைப்பெற்றும் அனுதியானேனே
இருக்கேனிருக்கேனினி ஓ சிவமே சி சி
என்னைப்போலபெண்களு மிருப்பாரோ புவியினில்
ஏதுக்கித்துயர்வைத்தாய் ஓ சிவமே சி சி
பட்டகாலிலேபடும் கெட்டகுடியேகெடும்
திட்டமின்றுகண்டேனுன் ஓ சிவமே சி சி
பாலரிருவர்மாண்டும் பதியிலிருப்பாரோ
பாழ்கிணறிதோபோறேன் ஓ சிவமே சி சி

சித்திரவல்லி அகவல் எதுகுலகாம்போதி

பாவிடில்லிபட்டணத்தில்
மேவியேவாழும் வேந்தனுல்நாங்கள்
தேசமுமிழந்து சிந்தைகலங்கி
காசினியதனில் கடும்வழிநடந்து
திண்டிவனத்தில் சேர்ந்துமேயங்கு
கண்டசத்திரத்தில் ஒண்டியாயென்னை
வைத்துஎன்கணவர் மண்ணதைசுமக்க
சித்தமுங்கலங்கி செல்லவேயதன்பின்
சத்திரந்தனிலே தனியாயிருந்து
பக்திதன்னை பார்த்தொருகள்ளன்
மதிதனைமயக்கி மருவியிருக்க
அதனைஎன்கணவன் அறிந்தபின்னென்னை
தாலியையறுத்து தந்திடுவென்றுன்
நீலிநிர்மூடி நீங்கடியென்றும்
பகர்ந்தஎன்கணவனை பகைத்திட்டேன்தோசி
மகனையாநம்பி வந்திட்டேன்தாசி
பிள்ளையிரண்டு பிறந்திடஅவனும்
கள்ளமாயிருந்த கானகந்தன்னிலே
இருபிள்ளையோடு எனையிங்குவிட்டு
மறுதேசஞ்சென்றுன் மாபாவிகள்ளன்
மைந்தர்களோடு மனதுகலங்கி
இந்தவனத்தில் இருந்திடபசியாய்
சிந்தைகலங்கி செல்வர்களென்முன்
வந்துமேஅம்மா வயறுபசியென்றுர்
பழவகைப்பறித்துப் பசிதீர்ப்போமென்று
பெரியவன்தொங்க பிரேதமாயிருக்க
சிறுவனைக்காணேன் தெய்வமேயிப்படி
வருமென்றுணரா மாபாவியானேனே

இதுவெல்லாம்நினைத்து எதற்குநானழுவேன்
பதியையிழந்த பரதேசியானேனே
குழந்தையைவிடுத்து கோதையான்சென்றேன்
இத்தனைதுயரமுற் றிருந்துவாழ்வதிலும்
இத்தலமீது யிறப்பதுநலமே
பத்திரகாளி பாவைநீயல்லவோ
இத்தனைகொடுமை யெனக்கேண்டிவிதித்தாய்.

அரிச்சந்திர விலாசத்தில் நீதிநெறியுணர்ந்த
என்கிற :வர்னமெட்டு

என்னசெய்வேனிதற் கேதுசெய்வேனையா தெய்வமேநான்
இவ்வனந்தனில்வந்து இவ்விதிக்காளானேன் தெய்வமே
மையலினுல்சிக்கி மதிமோசம்போனேன் தெய்வமேயென்
மணவாளன்மனம்நோக வைத்ததால்வந்ததே தெய்வமே
கொண்டகணவனுக்கு ரெண்டகஞ்செய்ததால் தெய்வமேயிந்த
கொடிதானகானகமீது படுகிறேன்நான்துன்பம் தெய்வமே
தாலிகட்டினவனை தள்ளிவந்ததினுல் தெய்வமேயிந்த
சண்டாளியிங்கு தவித்துவாடுகிறேன் தெய்வமே
யின்னமென்னகதி யெனைவந்தணுகுமோ தெய்வமே அந்த
யெமனென்னசெய்வானே என்னுயிர்போகையிலே தெய்வமே
வேசியென்றுபெயர் மேதினியிலேயெடுத்தேன் தெய்வமேயிங்கு
மெத்தப்பசியினுல் சித்தங்கலங்குறேனே தெய்வமே
பத்துமாதஞ்சுமந்து பெற்றவள்பாலனை தெய்வமேயிங்கு
பறிகொடுத்துயிர்வைத்து பாரினிலிருக்கப்போமோ தெய்வமே
உற்றூர்பெற்றேருமிழந்தேன் ஊரும்பேரும்இழந்தேன் தெய்வமே
இப்போஒண்டியாகினேனிங்கு உயிரிழக்கப்போறேன் தெய்வமே

பொது விருத்தம்

இப்படிவொட்டமாது யேங்கியேகானகத்தில்
ஒப்பிலாதுயரங்கொண்டு வோங்கியேபுலம்பும்போது
கொப்பவேதெய்வலோகக் குறத்தியுமவட்குமுன்னே
கொப்பெனக்குறிகள்சொல்லும் கோதையும்வருகின்ருளே.

வ-ம். இவ்விதமாக சித்திரவல்லி கீழே விழுந்து புரண்டழுது நாமுமிறப்பதே நலமென்றெண்ணி மன தைரியத்தோடு அவ்வனத்திலுள்ள ஓர் பாழுங்கிணறை நாடிச்செல்லுந் தருணத்தில் தெய்வலோகக் குறத்தி அவள் முன் தோன்றுகிற விதங்காண்க.

இனி ஐந்தாம் பாகமென் றறிவீராக

குறத்தி வருகிற தரு

குறத்திவந்தனளே குறிசொல்லும்
குறத்திவந்தனளே
திருத்தமாகவேதேடி குறிசொல்லும்
கருத்துள்ளகுறவஞ்சியும் நானென்று
கக்கத்திற்பிள்ளையுங் கையினில்கூடையும்
பக்குவமாகிய பாலவயதுள்ள
அண்டர்முனிவரும் கண்டுமயங்கிட
ரெண்டுஸ்தனமுடன் கெண்டைவிழியுள்ள
நினைத்தகுறிதன்னை க்ஷணத்திலுரைத்துமே
கனத்தவெகுமதி கைதனிலேவாங்கும்

குறத்தி சொல்லிக்கொண்டு வருகிற குறம்

பச்சை குத்தலையோ அம்மே
பச்சை குத்தலையோ
காருபச்சை நீருபச்சை கணவர்பச்சை குணவர்பச்சை
குத்தலையோ அம்மே
வங்கிப்பச்சை வாளைப்பச்சை ரவிக்கைபச்சை வங்கிப்
குத்தலையோ அம்மே [பச்சை

குறத்தி வசனம்

ஆ! இக்கானகத்தில் யாரோ ஒருபெண் அழுகுரலாய் கேட்கிறது; அதை விசாரிப்போம்.

குறத்தி விருத்தம் கமாஸ்

ஆரம்மாமாதேயிந்த அடவியாங்கானகத்தில்
சீரதுகெட்டுநீயுஞ் சிந்தையுங்கலங்கிவாடி
கோரமாய்புலம்பும்சேதி கொப்பெனவுரைத்தாயானல்
நேரதாயுனக்குநானும் நிகழ்த்துவேன்குறிதானம்மா.

வ-ம். கேளும் மாதே! இந்த அடாத கானகத்தில் நீ இவ்வளவு துயரமுற்று தனியே புலம்புகிற காரணத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுவாயாகில் உன் மனக் கவலை யகலக் குறி சொல்லுகிறேன் தாயே.

சித்திரவல்லி விருத்தம் முகாரி

என்னசொல்வேனம்மா யெங்களின்விதிவசத்தை
நன்னியகானகத்தில் நான்படுந்துயரந்தன்னை
அன்னைபோல்தீர்ப்பதற்கு ஆச்சிநீர்வந்ததாலே
என்னிடகுறியைச்சொல்ல யிணையடிபோற்றினேனே.

வ-ம். கேளுமம்மா வஞ்சியரே! நான் என் விதிவசத்தை என்னவென்று சொல்லப்போகிறேன்; இக்கானகத்தில் என்னைக் கார்க்கும் அன்னைபோல் வந்தபடியால் என் மனக்கவலை தீரும்படி இனி நடக்கும் பலனைச் சொல்லுவாய் தாயே.

கு-வ-ம். அப்படியே சொல்லுகிறேன் ஒட்டப்பெண்ணே.

குறத்தி சித்திரவல்லிக்கு குறி சொல்லுகிறது
குள்ளத்தாரா என்றமெட்டு

இனி நடக்குஞ்சேதிதன்னை ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
இயம்பிடுவேன் கேட்டிடுவாய் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
மனக்கவலைதீர்ப்பதற்கு ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
மாகாளிவந்துதோன்ற ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
மாண்ட தோர் பிள்ளைகளை ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
மகிழ்ச்சியுடன் எழுப்பிடுவாள் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
வேண்டியவரந்தருவாள் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
விமலரொடுதேவர்சூழ்வார் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
காளியோடுதேவர்சூழ்வார் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
களித்துவாசிகூறிப்போவார் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
அப்போதுடில்லிபாட்சா ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
யானையொன்றுவனுப்பிடுவார் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
சீராய்மூத்தபிள்ளைக்கு ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
செண்டுபூமாலைபோட்டு ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
அவன்தனை தூக்கிக்கொண்டு ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
ஆண்டமேல்நாட்டிற்போகும் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
கவனமுடன்டில்லிபாட்சா ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
கட்டுவாரேபட்டமுந்தான் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
பட்டமதுகட்டியல்லோ ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
பாராண்டுமிகவாழ்வீர் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
அட்டியில்லாமலிப்போ ஓ ஒட்டப்பெண்ணே
அனைத்துமுனக்குச்சொன்னேன் ஓ ஒட்டப்பெண்ணே

பொது விருத்தம்.

அன்புடன்குறத்திதானும் மானதோர்குறியுரைத்து
தென்புடன்குறத்தியப்போ தீவிரம்போனபின்பு
பண்புடன்பத்திரகாளி பரிவுடன்தானுமிப்போ
இன்புறுவொட்டமாதின் எதிரினில்தோன்றுவாளே.

வ-ம். இப்படியாக தெய்வலோகக் குறத்தி குறமுரைத்து சென்றபின்பு அக்கானகத்தில் வாழும் பத்திரகாளி சித்திரவல்லி என்னும் ஒட்டப்பெண்ணெதிரே தோன்றுகிற விதங் காண்க.

காளிகாதேவி விருத்தம் தன்யாசி

இத்தனை துயரமுற்று இவ்வனந்தனிற்புலம்ப
சித்தமுங்கலங்கிநிற்கும் சிறுமங்கையாரென்றேதீ
மெத்தவுமனமிரங்கி மெல்லியாள் முன்னதாக
பத்திரகாளிதானும் பண்புடன் தோன்றினளே.

காளிகாதேவி தரு

கானகத்திலொண்டியாக என்னம்மா
கலங்கிடும்மாதரடி
கலங்கிடும்மாதரடி என்னம்மா
காரணத்தைசொல்லடி நீ
எந்தவூரடி உனக்கு என்னம்மா
இங்குஏன் தனியேவந்தாய்
வந்தவிபரத்தை என்னம்மாயிந்த
மங்கையர்க்குச் சொல்லடி நீ
சொல்லடி உனக்குவந்தஎன்னம்மா
துயரமகற்றுகிறேன்
துயரமகற்றுகிறேன் என்னம்மா நீ
சொல்லடிசீக்கிரத்தில்

சித்திரவல்லி காளிகாதேவியைத் துதிக்கிற அகவல்

ஆதிபராசத்தி அம்மணிரேணுகா
கோதிலாக்குணத்தி குமரிநீலிகௌரி
உம்பர்க்குவீரி யுலகர்க்குமாரி
யும்பறுகரத்தி யடங்காப்பிடாரி
நீலிவிமலி நிகழ்தொணூச்சூலி
பாலியென்னுளம் பணிந்திடுங்கோமாளி
பேச்சிபிணத்தி பிங்களிஜெகத்தி
யாச்சிபைரவி யறியொணுமாதேவி
பேய்ப்படையாளே பெரும்பூதத்துரைச்சி
வாய்க்கவுனதருளிதோ வருந்தினேனடியாள்
இரிசிகாட்டேரி மாயக்காளிருத்திரி
சரியெனக்கெவரையுஞ் சாற்றிடப்போமே
சமயமீதம்மா சாம்பவியெனக்கு
பையவேதருக வருள்புரிவாயே
என்குறைமெத்த விருக்குதுவுரைத்தால்
நன்மதிபுரிந்தே நயந்துவாக்கருளே

சித்திரவல்லி தரு

வாழ்ந்ததுஒட்டநாடு என்தாயேநான்
வந்ததுசித்தர்காடு

காட்டில்என்னைவிடுத்து என்தாயேமறு
கள்ளனவன்ஓடிவிட்டான்
புருஷனைநான்விடுத்து என்தாயேமறு
புருஷனோடிங்குவந்தேன்
வந்ததினாலேயல்லோ என்தாயேஎனக்கு
இந்தவிதிவந்ததம்மா
மைந்தரிருவருண்டு என்தாயே
மடிந்தாரிக்கானகத்தில்
சிந்தைகலங்குறேனே என்தாயே
சீவனைவிடப்போகிறேன்

பொது வசனம்

இந்தவிதமாக சித்திரவல்லி காளிகாதேவிக்குச்சொல்ல காளிகாதேவி மனமிரங்கி ஒட்டச்சி தன் சொந்த நாயகனைப் பிரிந்து சோரநாயகனை அடைந்தவளா யிருந்தாலும் சுய புத்தியோடு வராமல் மையினால் மோசம் போனவளாதலா லும், அப்படியே போயும் வேறொருவனை நாடாது சொந்த நாயகனைப் பிரிந்தது பிசகென்றுணர்ந்து தன்னுயிரைவிட நினைந்தமையாலும் நன்மை நினைத்து காளிகாதேவி கூறும் விதங்காண்க.

காளிகாதேவி வசனம்

கேளாய் பெண்ணே! உன் புருஷனுக்கு நீ செய்த துரோகத்தை அவன் நினைத்து அதே விசனமுற்று இறந்து விட்டான். அந்த பழியானது உன்குழந்தைகளைக்கார்த்து சின்ன குழந்தையை புலி எடுத்துக்கொண்டு போய்விட் டது, பெரியவன் நீ வந்து அடிப்பாயென்கிற பயத்துடன் தானுந் தூக்கிட்டு மடிந்தான். ஆகையால் நீ என்னை நினைத்து உன் மனக்குறைகளை உரைத்தமையால் உன் குழந்தைகள் இருவரையும் இதோ எழுப்பித் தந்தேன்; உனக்கு இனியாவது புத்தியோடு ஓர் நகர்த்துட் சென்று குழந்தைகளோடு சுகமாய் வாழ்வாயடி பெண்ணே நான் போய் வருகிறேன்.

சித்திரவல்லி வ-ம். அப்படியே செய்கிறேனம்மா தாயே

பொது விருத்தம்

பத்திரகாளிதானும் பரிவுடன்பிரசன்னமாகி
சித்தாய்ஒட்டப்பெண்ணின் சேயர்கள்தனையெழுப்பி
சுத்தமாய்மூவரோடு சூழ்ந்துமேதேவரெல்லாம்
மெத்தவேமகிழ்ந்துவாசி மேல்நின்று கூறினாரே,

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் காளிகாபரமேஸ்வரி சித்திரவல்லிப் பெண்ணுக்கு பிரசன்னமாகி அவ ளுடைய வரலாற்றை விசாரித்து பின்பு அவள் மனக்

குறையகல மாண்டு கிடக்கும் இரண்டு பிள்ளைகளையு மெழுப்பித்தர அத்தருணத்தில் மூம்மூர்த்திகளோடு தேவர்கள் யாவரும் அந்தர மார்க்கமாக வந்து நின்று ஆசி கூறி காளியோடு தேவர்களுஞ் சென்றபின்பு இரண்டு பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டிருக்குந் தருணத்தில் டில்லி பாட்சாவால் அனுப்பிய யானை வருகிறவிதங் காண்பீர்கள்.

இனி ஆரும் பாகமென் றறிவீராக

யானை வருகிற தரு இ-ம் அசாவேரி அடதாளம்

பல்லவி

யானைவருகுதுபார் மத
யானைவருகுதுபார்

அநுபல்லவி

கானகந்தன்னைநாடிக் கன்னிசுதனைதேடி
கள்ளமிலாபாட்சாதந்த கனத்தபூமாலைதாங்க யானை

சரணம்

பத்திரகாளிதந்தப் பாங்கானவரமோங்க
பாவைஒட்டப்பெண்ணின் படுந்துயரதுநீங்க யானை
சித்தமனசித்துக் காட்டைமிகவேதேடி
சிறுவன்கழுத்தில்பூ மாலைபோடவேநீடி யானை
நாலுகாலில்தண்டை நலமாகவேஜொலிக்க
நடுநெற்றியில்வீரப் பட்டமதுதுலங்க யானை
கோலமாகப்பூ மாலைதும்பியிலேந்தி
குலுங்கநடைநடந்து வலங்காரமாகவே யானை
உறுதியாய்டில்லிபாட்சா கருத்ததுபோலவே
அட்டாளதேசமெங்கும் யானையிகவேதேடி யானை

யானை பூமாலை போடுகிற விருத்தம்

அந்தநல்லவொட்டப்பெண்ணி னருஞ்சுதன்மூத்தோ
விந்தையாயானைதானுங் கழுத்திலேமாலைபோட்டு [னுக்கு
சொந்தமாய்மேல்நாட்டிற்கு துலங்கவேகொண்டுசேர்க்க
சந்தோஷமாகடில்லிப் பதிசெய்யும்வாறுகேளே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் டில்லிபாட்சா உத்திரவின்படி ஒட்டப்பெண்ணின் மூத்த குமாரனாகிய அப்பு செட்டி ஒட்டனுக்கு யானை பூமாலையைப் போட்டு சித்துக் காட்டைவிட்டு மேல்நாட்டுக்குக் கொண்டுவர, அப்போது டில்லிபாட்சா அறிந்து அவனுக்கு மேல்நாட்டை பட்டங் கட்டுகிற விதங்காண்க.

அப்புசெட்டி ஒட்டராசனுக்கு பட்டங்கட்டுகிற தரு

யானைபூமாலைபோட்டு என்னையா
அன்பாகத்தானெடுத்து
சேனைகள்புடைசூழ என்னையா
சேர்ந்ததுமேல்நாட்டை
கண்டோர்மிகக்களிக்க என்னையா
காளையவன்சுந்திரம்போல்
பண்டநகுங்காளிவரம் என்னையா
பலித்ததுமிகத்தழைத்து
பட்டத்துயானைமீது என்னையா
பண்பாகவந்திறங்கி
திட்டமுடன்பாட்சாவின் என்னையா
திருவடியைத்தான்பணிந்தான்
பணிந்தஒட்டவரசனுக்கு என்னையா
பாட்சா ஆசீர்வதித்து
அணிந்தமேல்நாட்டைபட்டம் என்னையா
அன்பாகக்கட்டுதற்கு
மந்திரியைத்தானழைத்து என்னையா
மகிழ்ச்சியாயப்பொழுது
சுந்தரமாய்மேல்நாட்டை என்னையா
சொன்னாலங்கரிக்க
கேட்டல்லோமந்திரிகள் என்னையா
கடுகெனவேயப்பொழுது
பொட்டெனவேபறைசாற்றி என்னையா
புகழாகயேது செய்வார்
வீதிக்குவீதியுமே என்னையா
விசித்திரப்பந்தல்களும்
சோதியாய்ப்பூப்பந்தல் என்னையா
சொகுசாயலங்கரித்தார்
மாவிலைத்தோரணமும் என்னையா
மகுடநல்லதோரணமும்
கோலமாய்தேசமெங்கும் என்னையா
கொப்பெனவேயலங்கரித்தார்
அன்பானவாத்தியமுடன் என்னையா
அதிர்வேட்டுத்தான்முழங்க
உம்பருலகம்போலே என்னையா
ஓங்கிடவேமேல்நாடும்
டில்லிப்பதியையாளும் என்னையா
தீரமுள்ளபாட்சாவும்

உல்லாசமாகவல்லோ என்னையா
உத்தமன்மனமகிழ்ந்து
ஐம்பத்தியாறுதேசம் என்னையா
அடைவாகசீட்டெழுதி
இன்பமுடனப்பொழுது என்னையா
இஷ்டமுடன்வரவழைத்து
வேதமுறைப்படியே என்னையா
வேதியர்கள்சொன்னபடி
நிலையுள்ள நன்முகூர்த்தம் என்னையா
நேமித்துவப்பொழுது
வேதியர்களாசிகூற என்னையா
வேந்தர்புடைசூழ
சோதியாய்மந்திரிகள் என்னையா
சுகமாயருகிருக்க
அப்புசெட்டியரசனுக்கு என்னையா
அன்பாகமுடிசூட்டி
செப்பமாய்செங்கோலை என்னையா
சித்திரம்போல்கையில்தந்தார்
பூரிக்கொடுத்துமல்லோ என்னையா
புரிந்தார்கள்வெகுதானம்
தரணியாளுமரசர்க்கெல்லாம் என்னையா
தாம்பூலமிகக்கொடுத்தார்
தானவர்களாசிகூற என்னையா
தன்பதியைபோயமர்ந்தார்
மேல்நாட்டையப்புசெட்டி என்னையா
அரசனுமேஆண்டுவாரார்
மாதமும்மாரிகளும் என்னையா
மறவாமல்பெய்திடுமாம்
போதவேகுடிகளெல்லாம் என்னையா
புகழாகவாழ்ந்திடுவார்

அப்புசெட்டி அரசனுக்கு மகுடம் சூட்டல்
தரு. இ-ம் கல்யாணி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

மகுடாபிஷேகம்செய்தார் அப்புசெட்டிக்கு
மகுடாபிஷேகம்செய்தார்

அநுபல்லவி

அகிலபுவனங்கள் ஆளும்வேந்தர்கூடி
சுகமுடன்ரத்தினமுடி சொகுசாய்கையிலேந்தி மகு

எங்குள்ளவேந்தர்கள் எதிர்சேவைகொண்டிட
மங்களமென்றுபெண்கள் மகிழ்ச்சியாய்கொண்டாட
திங்கள்வதனம்போன்ற தேவியருகில்நாட
இங்குமேல்நாடாளும் இவனேயரசனென்றுபாட மரு
நாரதர்பாட திவ்யநாதாக்கள்கூட
மலர்களும்போட எதிரினில்மாதுகள்பாட மரு
சத்தியமென்னும்செங்கோல் சார்ந்துகையில்பிடித்து
எத்திசைபுகழ்ந்திட எதிரில்லாவேந்தனென்று மரு
இரத்தினமுடிதரித்து இராஜர்கள்புடைசூழ
இராஜகெம்பீரனென்று ராஜர்கொலுவிருக்க மரு

பொது விருத்தம்

செப்பமாயப்புசெட்டி வரசனுமேல்நாடுதன்னை
கொப்பெனவாண்டுதானுங் குறைவிலாகீர்த்தியோங்கி
ஒப்பிலாக்காளியீந்த வோங்கியவரமுந்தாங்கி
மெய்ப்புடன்கொலுவினுக்கு மேன்மையாய்வருகின்றுரே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் அப்புசெட்டி ஒட்ட ராஜன் மேல்நாட்டை சிறப்புடன் ஆண்டு குடிகளுக்கு யாதொரு குறையும் நேராமல்படிக்கு காளிகாபரமேஸ்வரி தந்த வரப்பிரசாதத்தினல் கீர்த்தியோங்கி மந்திரி பிரதானிகள் சூழக் கொலுவிற்கு வருகிறவிதங் காண்க.

அப்புசெட்டி ஒட்டவரசன் கொலுவிற்கு வருகிற தரு

பல்லவி

அப்புசெட்டியரசன் வந்தான் கொலுவிருக்க
அப்புசெட்டியரசன் வந்தான் அப்பு

அனுபல்லவி

செப்பமுடனேகையில் செங்கோலேந்தி
சிரசினில்நவரத்தின மகுடமின்ன
ஒப்பிலாமார்பினி லுயர்ந்தபதக்கமும்
ஒளியது பளபளென்ன அப்பு

சரணங்கள்

சந்திரனைப்போலே சூழ்ந்தவடிவமுடன்
சொகுசாகப்பணிகள் துன்ன
மந்திரிபிரதானி மகிழ்ச்சியாய்புடைசூழ
மாலைத் தளதளென்ன அப்பு

மங்களமாகவே மகிழ்சபைதனைதேடி
மகிழ்ச்சியாய்தேச விசாரணைசெய்ய
பொங்கமதாகவே புகலுங்கொலுவைநாடி
பூரித்துஅரசு செய்ய அப்பு
மறையோர்களாசிதனை மாதர்கள்பாடிட
மகிழ்ச்சியாய் கொலுவமர்ந்தார்
ஒருமையாய்மேல்நாட்டை யுத்தமனாகவாண்டு
ஒட்டவரசனென்று உலகம்புகழவேதான் அப்பு

அப்புசெட்ட பொது விருத்தம்

தருமமாய்எனதுநாடு தழைத்துமேஎன்றும்வாழ்க
தருமமாய்வேதம்வாழ்க தரணியில்முனிவர்வாழ்க
தருமமாய்குடிகள்வாழ்க தருமமேயென்னாளும்வாழ்க
தருமமாயெனதுசெங்கோல் தழைத்திடவருவாய்போற்றி.

அப்புசெட்டி ஒட்டவரசன் விருத்தம்

அன்புள்ளமந்திரிமாரே யடைவுடன்பூசைதானும்
தென்புறவாலயத்தில் திரிகாலப்பூசைதானும்
பண்புடன்நடக்குதாசொல் பட்சமாய்குடிகளெல்லாம்
இன்புறசுகித்துநாளு மியல்புடன்வாழ்கின்றாரா.

வ-ம். அகோதெப்படி யென்றால் கேளுங்கள் எனது அன்புள்ள மந்திரிமார்களே! நமது மேல்நாட்டில் விளங்கும் ஆலயங்கள் யாவும் திரிகாலப் பூசைகள் நடந்துவருகிறதா? மந்திரிமார்களே.

1-வது மந்திரி சொல் விருத்தம்

அரசேகேள் நமதுநாட்டில் யாதொருகுறைவுமின்றி
திறமுடனாலயத்தில் தினம்பூசைநடக்குதையா
மருவியேமாரிதானும் மாதமும்மாரிபெய்து
நிறைபடக்குடிகள்யாவும் நீடியேவாழ்ந்துவாரார்.

வ-ம். அகோ கேளுமையா வரசே! நமது நாட்டில் யாதொரு குறைவுமின்றி ஆலயங்கள் மாதமும்மாரி பெய்து குடிபடைகள் யாவும் குறைவின்றி வாழ்ந்துவருகின்றார்கள் அரசே.

2-வது மந்திரி சொல் விருத்தம்

கள்ளமில்லாமலிந்த கனமுடன்மேல்நாடுதன்னை
சொல்லிடும்நீதிசத்யம் சொகுசுடன்பரிபாலித்து
மெல்லியபாகங்கொண்டு மேதினில்யரசுசெய்ய
அள்ளியேதானம்செய்ய அரசனேபோற்றிபோற்றி.

3-வது மந்திரி சொல் விருத்தம்

சத்தியசெங்கோல்தாங்கி சராசரமெங்குமாள
நத்தியேவந்தீரா நரபதியரசேயுந்தன்
முத்தியபதத்தையானு முகந்துமேமனதில்நாட்டி
நித்தியம்வணங்கிநின்றேன் நின்னடிபோற்றிபோற்றி.

கட்டியன் எச்சரிக்கை

தீரனேசகலகுணவீரனே யெனையாளுந்
தூயனேவெகு பராக்கு
சொல்லொணுநீதியை வழுத்துவாய்சத்யநெறி
தோன்றலே வெகுபராக்கு
தீரமின்பகைவர் மனம்வாடிடவேயம்பொடு
செய்யனே வெகுபராக்கு
செப்பரியதேசமெங்குஞ் சௌக்கியமும்வளர்ந்தோங்க
செய்யுமரசே வெகுபராக்கு

அப்புசெட்டி வசனம்

கேளும் மந்திரி! நான் இந்த இராச்சியத்தை ஆளவந்தது முதல் நமக்கு கீழ்ப்பட்ட அரசர்கள் கப்பம் செலுத்தி வருகிறுர்களா?

1-வது மந்திரி வசனம்

கேளும் அரசே! தாங்கள் இந்த மேல்நாட்டுக்கு அரசராக வந்தீரோ அன்றே சகலமான பேர்களும் தங்களுக்கு ஐக்கியமா யிருந்து பகுதி கட்டுகிறுர்கள்.

அப்புசெட்டியார் வசனம்

மந்திரி! சந்தோஷம் என்னருகில் வருவாய் அப்பா! இரண்டாவது மந்திரி நமது நாட்டில் மாதமும்மாரி பெய்து குடிகள் சுகமாய் இருக்கின்றுர்களா?

2-வது மந்திரி வசனம்

மகா பிரபு! தாங்களென்று இவ்வரசுக்குள் அமர்ந்தீரோ அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரைக்கும் மாதமும் மாரி பெய்து குடிகள் சுகமாய் வாழ்கின்றனர்.

அப்புசெட்டியார் வசனம்

வெகு சந்தோஷம் மந்திரி! சீக்கிரம் நமது கட்டியனுக்கு தெரிவித்து நாட்டிய மாதரை வரவழைப்பாய்.

3-வது மந்திரி வசனம்

இதோ ஆண்டவா! அடா கட்டியம்! சீக்கிரம் சென்று நடனமாதரைக் கொலுவிற் கழைப்பாய்.

கட்டியன் வசனம்:—அப்படியே பிரபு

நாட்டியப் பெண்கள் வருகிற தரு
இராகம்-மோகனம் ஆதிதாளம்

சுந்தரமாய் சுகிர்த நாட்டியப்பெண்கள் வந்தனர்
அந்தத்தில்மிகுந்த அணிவருக்குகந்த
பந்தமாய்பதம்தேடி பணிந்துராஜனைத்தேடி சுந்தர
சரிகைசேலையுங்கட்டி சரசமாய்கைகளைநீட்டி
நிறைந்தபூஷணம்பூட்டி நிகழ்மோகனமாலைசூட்டி சுந்தர
சுகிர்தகிர்தோமென தத்திமிதோம்தத்தோமென
சுகமாய்கரங்கள்ஆடி சுந்தரன்கொலுவைத்தேடி சுந்தர

நாட்டியப்பெண்கள் வசனம்:—மகராஜ்! வந்தனம்.

அப்புசெட்டி வசனம்

சபாஷ் பெண்களே! ஏதோ மோகம் மீறும்படியான பதங்கள் தெரிந்தால் தனித்தனியாகப் பாடுவீர்.

நாட்டியப் பெண்கள் வசனம்
தாங்களிஷ்டம்போல் பாடி நடிக்கின்றோம்

நாட்டியப்பெண் ஜாவாளி இ-ம் இந்துஸ்தானிஆதிதாளம்

மையலாகினேன் சாமி
மையலாகினேன்
தையல்தனைக்கூடிச்சேர மைய
காமமீறுதே கண்கள் ரெண்டும் சோறுதே
சோமன்கணைக்குதே
சுந்தரனேவந்துசேர மைய
கன்னியிடைதளருதே கணைகள்வந்துகப்புதே
உன்னைமனம்கோருதே
உத்தமனேவந்துசேர
கன்னய்யன்பதம்பாடி காட்சியாகவுன்னைநாடி மைய
சின்னவளும்வந்தேன்தேடி
சித்தம்வைத்துவந்துசேர மைய

அப்புசெட்டி வசனம்

சபாஷ் பெண்ணே! ஏது என்மீது இவ்வளவு தயை வந்தது இன்னொரு பதம்பாடுவாய்.

நாட்டியப் பெண்கள் வசனம் :—அப்படியே மகாப்பிரபு.

இதுவுமது ஜாவளி

இன்னம் என்னடா தாமதம்நீ செய்கிருய்

காலம்போகாமுன்னமே கட்டியணேயடாசாமிநீயே
ஏன்ஜாலம்நீசெய்வது தகாதடாநான்காமியே — இன்
மன்மதனும்வில்லினுலெனே மாட்டுரானேசாமியே
கல்லடாவுன்மனம் கரையிலேயாநான்காமியே — இன்

அப்புசெட்டியார் வசனம்

ஆஆ சபாஷ் மாதே! என்னருகில் வருவாய்பெண்ணே சரசவதனு! இனி உன்னுடைய கடமையன்ரே.

நாட்டியப் பெண்கள் வசனம்:—ஆம் சுவாமி.

வேறு ஜாவளி

சாமியிதோசரணம் செய்குவேனே
அபிமானம் இன்னமென்னடா — சா
கங்கையும்வாடுது கடலுந்தேடுது
இங்கினிச் செய்வதென்னடா — சா
இடையதுதுவளுது என்னசெய்கிறது
தடையின்ன மாகுமடா — சா
கண்களும் சோறுது கனமும்மாறுது
பண்படுத்துவ தென்னடா — சா

அப்புசெட்டி வசனம்

சந்தோஷம் பெண்ணே! இன்னெருதரம் பாடுவாயா கண்ணே

நாட்டியப்பெண்கள் வசனம்:—அப்படியே பிரபு.

வேறு ஜாவளி

அணேவானோநங்கைஐயையோ ராஜனணேவானோநங்கை
இணேவானென்றுமே ஏங்கிநானின்றுமே
கணேயால்நொந்துமெத்தக் களேத்தேனேமங்கை

வரக்கருதானோ நங்கை
நானிங்கே அவனெங்கே இனியெங்கே — அணை

உபாதிசமாதி — ஊட்டுமென்த்ததி
தவறிலெனக்கினித் — தகுதியார்மங்கை

இனித்தாளேனே நங்கை
நானிங்கே அவனெங்கே இனியெங்கே — அணை

அப்புசெட்டியார் வசனம்

பெண்களே! இனி உங்களுடைய பாடலைக் கேட்பேனாகில் என்மனம் பொறுப்பது கடினமாகும்; அப்பாமந்திரி இவர்களுக்குத் தக்க பரிசுகளைக் கொடுத்தனுப்புவாய்.

மந்திரி வசனம்:—அப்படியே கொடுக்கிறேன் பிரபு.

அப்புசெட்டியார் வசனம்

மந்திரி நான் அந்தப்புரம் செல்கின்றேன் நீர்போவிர்.

அப்புசெட்டி ஒட்டராஜனுக்கு திருமணஞ் சூட்டுகிறதரு

சீருடனேமேல்நாட்டை — அப்புசெட்டி
சித்தரசனுளையிலே
பேருடனேமணங்கள்செய்ய — என்னையா
பெண்தேடிப்பார்த்தல்லவோ
நாட்டையலங்கரித்தார் — என்னையா
நலமாகவப்பொழுது
சட்டையாகவரசரெல்லாம் — என்னையா
கும்பலாகச்சேர்ந்தல்லவோ
அரம்பையைப்போலவேதான் — என்னையா
அலங்கரித்துபெண்ணையுமே
வரம்போலமைந்ததென்று — என்னையா
வையகத்தோர்தான்புகழ
மறையோர்புடைசூழ்ந்து — என்னையா
மங்கிலியவாசிகூற
பெருமையுடன்மணவரையில் — என்னையா
புகழாகக்குந்தவைத்து
செய்யும்சடங்குகளை — என்னையா
சிறப்பாகவேநடத்தி
வையகம்புகழவேதான் — என்னையா
வண்மையுடனப்பொழுது

கட்டிஞனப்புசெட்டி என்னைய
கழுத்திலே தாலியும்
திட்டமாய்சபையிலுள்ளோர் என்னையா
திறமாகவாசிகூற
அம்மிமிதித்தல்லவோ என்னையா
அரசாணிசுத்திவந்தார்
செம்மையாயனைவருக்கும் என்னையா
தாம்பூலம்புட்பம்கொடுத்தார்
அளவற்றதானங்களை என்னையா
அள்ளிமிகக்கொடுத்து
வளமாக அவரவர்கள் என்னையா
வளவினில்போயமர்ந்தார்
காளியுடகிருபையினுல் என்னையா
காளையந்தஅப்புசெட்டி
மேலானமேல்நாட்டை என்னையர்
மேன்மையுடனுண்டுவாரார்
புத்திரமித்திரரும் என்னையா
புகழாகத்தான்பெருக
சுத்தமுடன்மந்திரிகள் என்னையா
சூழவேவாழ்ந்துவாரார்

வாழி தரு

ஐங்கரன்யானைமுகன்வாழி என்னையா
ஆதிசரஸ்வதிவாழி
திங்களணிந்தோன்வாழி என்னையா
திருமாலும்வாழி
தேவிகாளியும்வாழி என்னையா-டில்லி
தேசத்தரசன்வாழி
பூவைஒட்டப்பெண்ணும்வாழி என்னையா
அவள்புத்திரரும்வாழி
பாடிப்படித்தோர்வாழி என்னையா
பாவலர்கள்வாழிவாழி
ஆடிக்களித்தோர்வாழி என்னையா
அதனைப்பார்த்தோரும்வாழி
இயற்றினபேர்கள்வாழி என்னையா
இதைப்பதிப்பித்தோர்வாழி

நயமுடன்விற்போர்வாழி இவர்களெல்லாம்
நலமுடன்வாழ்கவே

வாழி விருத்தம்

சீர்வாழ்கஒட்டநாடகம் சிறப்பாய்வாழ்க
ஜெகமதனிலிதைப் படித்தோரும்வாழ்க
நீர்வாழ்கநிலமையுள்ள பெரியோர்வாழ்க
நித்தியமுங்குருவின்தாளும் நிகழ்ந்துவாழ்க
பேர்வாழ்கபுவியிலுள்ள முனிவர்வாழ்க
பேசிடவேயிதைப் படித்தோரும்வாழ்க
கார்வாழ்க கவிசிங்கன் தானும்வாழ்க
கனகமுடனேயச்சிட்டக் கனவான்வாழ்க.

மங்களம்

இ-ம் சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி

அம்மைபத்திரகாளிக்கு மங்களம்
புகலானமேல்நாட்டிற்கு மங்களம்

அநுபல்லவி

செம்மையாகசெட்டிக்கும் சிறந்தபாக்கியவதிக்கும்
சித்திரவல்லியோடுசுதன் குருவுக்குமங்களம்

சரணம்

மாதவத்திலுயர்ந்த மாமுனிமறையோருக்கும்
மகிழும்பூவுலகினி லுள்ளவர்க்குமங்களம் மங்க
ஒட்டவரசன்கீர்த்தி ஓங்கிடப்புகழ்வோர்க்கும்
மட்டில்லாயிச்சரிதை மகிழ்ந்துவாசிப்போர்க்கும் மங்க
தேவரோடுமூவருக்குந் திரைசூழுலகினிற்கும்
ஆவலாகயிதைப்பாடி யச்சிலிட்டவர்களுக்கும் மங்க

நூதன பெரிய ஒட்டநாடகம்

முற்றிற்று.

இருமகள் அச்சகம், சென்னை-1. 1973,

நாடகப் புத்தக விளம்பரம்

	ரூ.பை.
கிருஷ்ண விலாசம்	1 50
கீசக நாடகம்	1 50
சுந்தரிமாலையீடு நாடகம்	1 50
கோவலன் நாடகம்	1 50
கங்கையம்மன் நாடகம்	1 50
அரக்குமாளிகை நாடகம்	1 50
காத்தவராயன் நாடகம்	1 50
அபிமன்னன்சண்டைநாடகம்	1 50
சயிந்தவன் சண்டை நாடகம்	1 50
இராவணன் சம்மார நாடகம்	1 50
கர்ணமோக்ஷ நாடகம்	1 50
மாடுபிடி. சண்டை நாடகம்	1 50
பதினெட்டாம்போர் நாடகம்	1 50
சனிவார விரத நாடகம்	2 00
சயித்தவ நாடகம் (வி. கிருஷ்ண பிள்ளை இயற்றியது)	1 50
துரோபதை குறவஞ்சிநாடகம்	1 25
கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்	1 25
சுபத்திரை மாலையீடு நாடகம்	1 25
அர்ஜுனன் தபசு நாடகம்	1 25
அல்லி நாடகம்	1 25
ஏணியேற்ற நாடகம்	1 25
பவளக்கொடி நாடகம்	1 25
மயில்ராவணன் சண்டை நாட	1 25
வெங்கடேசப்பெருமாள் நாட	1 25
வாலிமோக்ஷ நாடகம்	1 25
தாடகைசம்மார நாடகம்	1 [illegible]
துரோபதைமாலையீடு நாடகம்	1 [illegible]
முதல்நாள் சண்டை நாடகம்	1 [illegible]
சந்திரகலே கர்வபங்க நாடகம்	[illegible]
அரவான் கடபலி நாடகம்	[illegible]
இராஜசூய நாடகம்	1 [illegible]
மதுகயிடாசூரசம்மாரநாடகம்	1 [illegible]
புலந்திரன் களவு நாடகம்	1 [illegible]
பீஷ்மர் சண்டை நாடகம்	[illegible]
ஸ்ரீராமர் தரிசன நாடகம்	[illegible]
தமிழறியும்பெருமாள் நாடகம்	[illegible]
அஞ்சுமதிகலியாண நாடகம்	0 [illegible]
மதிவல்லபன்கலியாண நாடக	0 [illegible]
பனிரண்டாநாள்சண்டைநாட	0 [illegible]
அமராவதிமோக்ஷ நாடகம்	0 [illegible]
காளிங்கநர்த்தன நாடகம்	0 5[illegible]

டிராமா சரித்திரங்கள்

சம்பூரண இராமாயண நாடகம் (ஏகை சிவஷண்முகம் பிள்ளை இயற்றியது)	5 00
கோவலன் சரித்திரம் (சு. சு. சங்கரலிங்கக் கவிராயர் இயற்றியது)	1 25
நல்லதங்காள் சரித்திரம் ,,	1 25
ஞானசௌந்தரி ,,	1 25
ஸ்ரீ பாமா விஜயம் ,,	1 25
பாதுகா பட்டாபிஷேகம் ,,	1 25
ஸ்ரீ ராமதாஸ் சரித்திரம் ,,	1 25
சத்தியவான் சாவித்திரி ,,	[illegible] 25
பவளக்கொடி ,,	[illegible] 25
சம்பூர்ண அரிச்சந்திரா (மதுரை குற்றாலம் பிள்ளை இயற்றியது)	[illegible] 00
வள்ளித் திருமணம் ,,	[illegible] 00
அல்லி அர்ஜுனா ,,	[illegible] 00
சாரங்கதரா ,,	[illegible] 00

கிடைக்குமிடம் :— B. இரத்தின நாயகர் அண்ட் ஸன்ஸ்,
57, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு, மின்ட் போஸ்ட், சென்னை—1.